

I'M PULS

NAVIGÁTOR
ŽIVOTNÍM
STYLEM

JANA KIRSCHNER

Romantický chuligán

REZIDENČNÍ PARK
B A A R O V A

Rezidenční park Baarova
Privátní bytový areál vznikne na Praze 4

5
LET

záruka

Styl, komfort a bezpečí

Uzavřený komplex domů – Rezidenční park Baarova – se plánuje stavět v létě letošního roku a doba výstavby bude cca 18 měsíců. Moderní bydlení v atraktivní lokalitě je spojeno s vynikající dopravní dostupností, širokou nabídkou obchodů a služeb, občanskou vybaveností i celou řadou příležitostí pro volný čas. V blízkosti Rezidenčního parku Baarova se nachází nejen rozsáhlý wellness a fitness klub Brumlovka, kde můžete strávit den aktivním odpočinkem, ale také ojedinělý Baarův park s vodním prvkem a celou řadou doplňkových atrakcí.

Nápadité bydlení
„na čtyřce“

IDEÁLNÍ INVESTICE

STYL

- Moderní architektura a propracovaný design studia CMC architects
- 139 moderních bytů od 2 + kk až po 6 + kk (50 – 170 m²)
- Vysoký standard
- Byty s balkony či terasou či zahrádkou

KOMFORT

- V blízkosti řada obchodů a služeb (BB Centrum – široké možnosti pracovních příležitostí, značkové prodejny, restaurace, pošta, banky, společenské centrum, základní a mateřská školka, wellness a fitness klub Brumlovka a další připravované služby)
- Nové moderní bydlení v atraktivní lokalitě v těsném sousedství Baarova parku
- Vynikající dopravní dostupnost autem i MHD

BEZPEČÍ

- Uzavřený areál s nepřetržitým provozem recepce
- Vstup do projektu chráněn kartovým systémem
- Bezpečnostní kamery na vstupech a vjezdech do objektu
- Vlastní garážová stání v podzemních garážích

Sláva improvizaci

Pokaždé, když začínám připravovat nové číslo Impulsu, slibuji si, že tentokrát to nebude žádná improvizace. Pečlivě vybírám témata, zvažuji, zda je reálné zpracovat je podle svých představ, konzultuji s redaktory, agenturami a bůh ví s kým ještě, abych jako vždy dva dny před uzávěrkou řešila, že všechno je úplně jinak.

Obálku s vyvolenou osobou prostě nenafotíme, protože dotyčná nemá čas, změnila plány, nebo, jak se nám stalo minule, prostě zapoměla na focení a teď už to nejde. Nebo třeba organizátor jedné z největších tuzemských výstav, o které jsme vás chtěli informovat, nemá ještě dva měsíce před začátkem akce ani jedinou promo fotečku. A z toho nádherného letoviska kdesi na safari v Africe se nám prostě neozývají, jelikož poté, co o nich psaly New York Times a Vogue, jim náš magazín zřejmě nepřipadá dost prestižní. Když k tomu připočtu, že týden před tiskem zjistím, že jsem něco zapoměla zadat, potřebuji časopis nafouknout, protože se mezitím objevila spousta novinek, které by vás zajímaly, a ve dnech uzávěrky skládám dvě zkoušky ve škole, je ten cirkus na kolečkách kompletní.

O to víc mě pokaždé těší, když se mi do rukou dostane první, tiskárnou vonící výtisk, který je důkazem toho, že i improvizace vede k cíli. A mohu-li soudit podle posledního roku, tak úspěšně k cíli. Kromě toho, že jsme vylepšili grafickou podobu magazínu a snad již vychytali i jeho dětské nemoci, uspěli jsme také v soutěži Zlatý středník, kde nám byl udělen Certifikát profesionální kvality Top Rated.

Takže když teď s vyplazeným jazykem vystřihuji obrázky růží, abychom narychlo vytvořili koláž na obálku, jelikož Jana Kirschner prostě nemůže do uzávěrky přijet na exkluzivní focení, jsem vlastně úplně v klidu. Stačí jen zůstat kreativní a improvizovat, co to jde. Ostatně – co je život jiného než neustálá improvizace. A sláva jí!

S přáním krásného léta

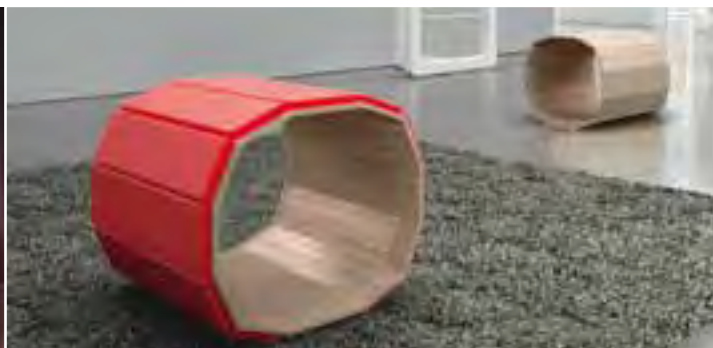

Foto: Simon Fowler – Universal Music
Montáž: Jana Kobesová, ASTRON

06 JANA KIRSCHNER

39 LUCIE KOLDOVÁ

49 SURFOVÁNÍ BEZ VLN

Obsah

- 04 NOTES: Co by vám nemělo uniknout!
- 06 IKONA
Jana Kirschner: Romantický chuligán
- 11 TREND: Umění svlékání
- 16 PERSÓNA
František Skála: Občas mě napadají příšerné vize
- 20 STAR
Robert Pattinson: Krvelačný idol vašich dcer
- 25 BIJÁK
Kuky se vrací a další filmové premiéry
- 28 MJÚZIK
Akustický elektronik Yoav Bregovič s ukulele a trumpetou
- 31 OPEN AIR
Festivaly doma i ve světě a další tipy na hudební lahůdky
- 34 ČTIVO
Oceněná Petra Soukupová a knižní novinky

52 LISABON

71 KOŠER KUCHYNĚ

76 LES MOULES

- 36 TYJÁTR
Hallo, Dolly! a Ivana Chýlková
Magický balet koní
a lidí a Théâtre Zingaro
- 39 DESIG´N´OVĚ
Lucie Koldová: Stoupající hvězda
mezinárodního designu
- 41 DESIG´N´OVINY
Novinky ze světa designu
- 42 HI-TECH: Geek fitness
- 44 TECHNO: Elektronické vychytávky
- 45 STYL: Klenotník králů v Praze
- 46 MOBIL
HTC Desire: Vytoužený sci-fi
komunikátor
- 48 MOBILOVÉ
Co nového na trhu s mobily
- 49 POHNI
Surfování bez vln
- 52 TAK BLÍZKO
Lisabon s temperamentní noblesou

- 57 SBALENO
Zajímavé tipy pro cestovatele
- 58 TAK DALEKO
Vzpomínky na Afriku
- 64 JÍZDA
Znovuzrození: Ferrari 599 GTO
- 66 V KUFRU
Motoristický kaleidoskop
- 67 PLAYBOY: Motýlek vrací úder
- 69 PLAYGIRL: Věčičky pro dámy i holčičky
- 71 DEGUSTÁTOR
Košer kuchyně
- 75 MŇAMKY
Kulinářské novinky pro kuchaře i jedlíky
- 76 LOKÁL
Les Moules: Mušle a Delirium tremens
- 78 FILANTROP
Pomáháte, pomáháme, pomáhají...
- 80 ZNAČKOVÉ PRODEJNY

Sítí T-Mobile se rozumí síť elektronických komunikací provozovaná společností T-Mobile Czech Republic.
Objednávky časopisu na impuls@t-mobile.cz nebo pomocí SMS na číslo 736 300 012 ve tvaru:
obji (mezera) jméno, příjmení, adresa. V elektronické podobě ke stažení na www.t-mobile.cz/impuls.

Zálohujte si kontakty zdarma

Stačí okamžik – a jste bez mobilního telefonu. Někdo vám ho odcizí, ztratíte ho nebo se prostě rozbije. A jste bez kontaktů, poznámek, diáře a dalších dat! S novou službou Záloha kontaktů se už o osud svých osobních dat z telefonu nemusíte bát. Umožní vám je BEZPEČNĚ a ZDARMA zálohovat na zabezpečeném serveru T-Mobile. V případě ztráty, odcizení, poruchy či koupě nového mobilního telefonu si data jednoduše nahrajete do nového přístroje. Kontakty, kalendář, úkoly a poznámky si můžete upravovat a doplňovat pohodlně i na webu. Služba navíc umožňuje synchronizaci s Facebookem či Twitterem – do telefonu se synchronizují například profilové fotky kontaktů. Více info na www.t-mobile.cz/zaloha

Vary budou hájit české filmy

Pravidelní návštěvníci filmového festivalu Karlovy Vary si už dávno oddychli, šéf přehlídky Jiří Bartoška sehnal na pětáctýřičatý ročník potřebných 135 milionů korun. Krize se nás nedotkla, chlubí se charismatický herec. A do Varů láká na české filmy. Katka Heleny Třeštíkové, Zoufalci Jitky Rudolfové a Dvojka Jaroslava Fuita budou reprezentovat českou kinematografii. Zástupce budeme mít ale i v hlavní soutěži. „Jsou to Tři sezony v pekle Tomáše Mašína, druhým filmem bude snímek oscarového Jana Svěráka Kuky se vrací,“ říká Bartoška. Na festivalu, který se koná od 2. do 10. července, udělí Křišťálový glóbus za mimořádný přínos Juraji Herzovi. Festivaloví diváci budou mít také příležitost zaostřit na belgickou tvorbu prostřednictvím stejnojmenné sekce. Jejím vrcholem by měl být snímek Pan Nikdo od Jaco von Dormaela.

Kontroverzní a výjimečné fotografie ve Vídni

Vídeňský výstavní projekt Kontroverze v Hundertwasserově muzeu se zabývá tématem práva a etiky v zrcadle fotografie. Návštěvníci výstavy stanou před stovkou fotografií, jejichž obsah v minulosti budil nebo stále ještě budí společenské kontroverze. Vystavené fotografie pokrývají celou éru tohoto média od počátku po současnost. Kromě jiných zhlédnete snímky Mana Raye, Roberta Capy, Lewise Carrolla, Oliviera Toscaniho či Todda Maisela. Některé fotografie mohou být šokující, proto je návštěva výstavy povolena osobám starším patnácti let. Jednoznačně fotografická událost roku, kvůli které rozhodně stojí za to podniknout výlet do Vídně. Výstava trvá do 20. 6. 2010. Více na www.kunsthau Wien.com.

Hip hop à la Johnny Cash

Proč musíte jít na koncert Erika Schrodyho alias Everlasta? Everlast je symbolem bílého hip hopu, který překračuje hranice žánru. Je to mix našťvaného Eminema (toho nenávidí) a klidného countryového Johnnyho Cashe (toho miluje). Vždycky je dobré vidět někoho, kdo má Grammy a bypass. Myšleno tak, že i když jste na totálním dně, můžete stejně jako Everlast vstát z popela. Poté, co prodělal náročnou operaci srdce, natočil megahit What It's Like a prodal tisíce alb.

13. července 2010, 20.00, Lucerna Music Bar

Frida Kahlo v Berlíně, na podzim ve Vídni

Mexická malířka Frida Kahlo (1907–1954) patří k nejslavnějším latinskoamerickým výtvarníkům. Její tvorbě nyní vzdává hold putovní retrospektiva, která se koná do 9. srpna v Berlíně a od 1. září do 5. prosince ve Vídni. Berlínská výstava v muzeu Martin Gropius Bau prezentuje poprvé v historii společně dvě největší sbírky jejího díla a zahrnuje dříve nikdy nevystavované práce, ale i ty, o nichž se věřilo, že jsou dávno ztraceny. Na 150 kreseb, maleb i akvarelů je vystavováno společně s bohatým rodinným fotoarchivem, jejím oblíbeným náhrdelníkem i šaty.

Pojďte na Miku, popový kabaret

Chlapecký úsměv, barevné sáčko, tenisky, rozčuchané vlasy a rozjuchaná show. Teď to bude znít hrozně, ale to je právě účel: koncert britské popové hvězdy jménem Mika zaručeně vpustí sluníčko do vaší smutné duše. Mika je se svým rošťáckým pohledem tak dojemný, že se ani nechce věřit, že má ze své popové show tak trochu psinu. V pondělí 26. července se můžete přesvědčit. Až v pražské Tesla Areně otevře doširoka svou prořízlou pusou, bude se na vás valit směs kreativního popu, osmdesátkového diska, nadčasového kabaretu a třípytek. Jeho hudbu provází srandovní barevné klipy ve stylu art deco, kabaretu nebo Malého prince. Přijďte a proberte se z té diskotéky! Vstupenky jsou v cenách 660 do 995 korun.

26. července, Praha – Tesla Arena
Pořádá Charm Music

Otevřely se brány nové galerie GASK

Na začátku května zahájila svou činnost druhá největší galerie v České republice GASK. Sídlí v prostorách zrekonstruované barokní budovy bývalé Jezuitské koleje v Kutné Hoře. Poprvé představuje unikátní výstavu Emil Filla: Archiv umělce (zahrnuje i reprodukce Pabla Picassa) i vzácnou středověkou iluminaci s motivem těžby a zpracování stříbra, pocházející přímo z Kutné Hory z období 15. století. Stálá expozice Sběrka 123 odkrývá umění z depozitáře GASK, kde nechybí Josef Čapek, Toyen, Jan Zrzavý, Otto Gutfreund, František Tichý nebo Vladimír Boudník. Více na www.gask.cz.

Montblanc pro anglickou královnu

Pravidelně od roku 1992 vzdává Montblanc hold mecenášům kultury a vědy z dob minulých speciální limitovanou edicí „patron umění“. Ta letošní je věnována královně Alžbětě I., jež hovořila plynně šesti jazyky, byla nadanou hudebnicí a příležitostnou spisovatelkou. Edice zahrnuje limitovaná pera 4810 (na hrotu z 18karátového zlata je vyryta koruna, víčko je zakončeno emblémem v barvě slonovinové kosti a jeho horní část zdobí motiv dvojité růže) a modely 88 (plnicí pero z ryzího zlata, víčko je zakončeno symbolem ve třpytivé perleti, zatímco klip, který sestupuje od motivu dvojité růže, je opatřen zeleným granátem). V prodeji jsou v pražském butiku Montblanc.

JANA KIRSCHNER

Romantický chuligán

Slovenský sen naruby. Sedmnáctiletá modelka v roce 1996 sedí v šatně před soutěží Miss Slovensko. Vypadá nádherně, ale chybí jí duše pravé královny krásy. Dupe si útlou nožkou, v hlavě má melodii. Zpívá si. Skončí pátá, ale vlastně je jí to už jedno – v zákulisí potkala manažera, který chce její podomácku nahranou kazetu. Book se svými portréty hází do Dunaje a sedá ke klavíru. Slovensko získalo nejzajímavější zpěvačku poslední dekády.

IKONA

Jana Kirschner (31)

Narodila se 22. prosince 1978 v Martině na Slovensku. Už jako malá chodila na hodiny zpěvu a klavíru. Když ale na dveře klepala plnoletost, chtěla být modelkou. A tou nejkrásnější. V roce 1996 skončila v 17 letech na 5. místě v soutěži Miss Slovensko. Demokazeta s nahranou písničkou se tehdy dostala do rukou hudebního producenta a jejího pozdějšího manažera Jožky Šeba, který jí pomohl postavit první doprovodnou kapelu. Vydala album Jana Kirschner. O rok později už dostala cenu za Objev roku. Přelomem byly singly Líška, Žienka domáca a V cudzom meste. Roku 1999 získala první místo v anketě Zlatý slávik v kategorii Zpěvačka roku. O rok později následovala deska V cudzom meste, pak alba Pelikán (2002) a Veci, čo sa dejú (2003). V roce 2007 vyšla anglicky zpívaná deska Shine. Nyní vydává u Universal Music novinku Krajina Rovina.

Jana Kirschner je zpátky. Posměváčkům sice ukázala prostředník a po úspěšných albech se v roce 2003 na několik let usadila v Londýně, žila tu s přítelem, koncertovala s kapelou a skoro se prohlásila za Angličanku – jenže teď je všechno trochu jinak. Tři roky stará anglicky zpívaná deska se zdejší kapelou prý moc netáhla a rodačka ze slovenského Martina se častěji vrací do středu Evropy. Loni si po pěti letech pauzy zazpívala v Praze a všem učarovala.

Deska zalitá slzami

A vlastně to učarovalo i jí samotné. Možná i proto si jedenatřicetiletá kráska pospíšila s vydáním nového alba Krajina Rovina, které vychází právě teď a je zpívané v její mateřštině. Anglii ale úplně neopouští. „Stále pendluju mezi Bratislavou, Prahou a Londýnem. Tam jsem se jen přestěhovala z Chelsea do Richmondu, což je velmi dobrá čtvrť. To místo mi naprosto vyhovuje, protože je to v podstatě vesnice, kde můžete vidět srnky, jeleny, zajíce a pěknou přírodu. Ráda tam jezdím na kole. A prý tam žije i Mick Jagger,“ říká. Pro Londýn má slabost. Ale stejně tak pro Bratislavu nebo Prahu. Novinka

Krajina Rovina je logickým vyústěním jejího rozpoložení – v zásadě je to smutná deska, ačkoli velmi romantická a snová. „Krajina rovina na dlani mozole zaliate slzami, na späť ma privolá, utíšia, pohladí a já sa nebráním,“ zpívá v titulní písni. Díky nově nabytým kontaktům desku produkoval Eddie Stevens, který spolupracoval i s Freak Power, Moloko, Róisín Murphy nebo se slovenskými Lavagance.

Za miss jsem se styděla

Na Slovensku nedají na Janu Kirschner dopustit. Je držitelkou ceny Aurel, obdoby českých ocenění Akademie populární hudby, a řady dalších cen včetně „slávika“. Svě první album vydala v roce 1996. V roce 2000 se prosadila i na českém trhu deskou V cudzom meste. Jak ale vzpomíná na úplný začátek, když v necelých 18 letech vystoupila na soutěži Miss Slovensko? „Myslím, že mi to na začátku hodně pomohlo. Potom jsem se za to styděla, ale když jsem to v Anglii řekla, všichni byli užaslí a všem to chtěli povídat. Je to součástí mého života a jsem vděčná, protože jsem tam potkala svého manažera, kterého mám dodnes, Jožku Šebu, a myslím si, že mi

to pomohlo,“ vypráví o prvotním impulzu, kdy se stala zpěvačkou.

Je to s ní napínavé

Pak už to šlo raz dva. Za všechno mluví vzpomínka Meko Žbirky. „Když jsem nazpíval duet s tehdy neznámou Janou Kirschner, všichni se ptali, Mirku, proč? Proč Jana Kirschner?“ Ale on měl formanovský pohled na věc. Vykašlal se na obavy hudebních manažerů a vsadil na ni. „Duet s populární zpěvačkou je jistota, které však chybí tvůrčí moment. Ale ukažte na někoho, koho nikdo nezná, že je dobrý – začne to být napínavé!“ vzpomíná Žbirka. A s Janou Kirschner to fakt napínavé bylo. Vezměte si jen to dětství. „Měla jsem pořád rozbitá kolena, pamatuji si, že jsem se pořád válela po zemi, pořád jsem padala, běhala. Bylo to úžasné, my jsme byli v Martině taková partička, takový gang asi deseti dětí.“ Napínavý život vede vlastně i nyní – žije s nezávislým filmařem, který veškeré výdělyk pere zpět do dalších projektů. Jana pendluje prý až čtyřikrát měsíčně mezi Slovenskem a Anglií a do toho zatím moc neví, kudy dál. V rozhovoru pro slovenské noviny uvedla, že nechce v Anglii zůstat po zbytek života. Vráť se tedy dočista na Slovensko?

„Tím, že je mi přes třicet let, mi asi konečně došlo, že jsem žena. Už je tomu tak a musím říct, že se tak i cítím. Ještě jsem stále chuligán v duši“

„Přítel si myslí, že když se vrátím, z pohodlním a už nikdy to v Londýně nezkusím. V zásadě má pravdu, znám se docela dobře. Víím o řadě lidí, kteří to v zahraničí zkoušeli, ale když se vrátili domů, nic dalšího neudělali,“ říká ještě minulý rok.

Zašitá v Londýně

O tom, zda se vůbec vyplatí, aby zpěvačka z Československa dobývala svět, by se dalo polemizovat hodiny. Jana Kirschner říká, že to má těžké. Pořád ji to táhne domů za rodinou, kamarády muzikanty. „V Anglii si oddechnu od ruchu, který kolem mě na Slovensku je. Zde mě všichni poznávají a často mě oslovují. V Anglii je to příjemně anonymní. Čtyřikrát měsíčně se přesouvám: dvakrát na Slovensko, dvakrát zpět do Londýna. Někdy přijedu do Londýna jen na pět dní, uvařím pár večeří, zaplatím účty a letím zpět,“ přiznala se nedávno českému deníku Právo a dodala, že si není jistá ani s tou Bratislavou. „Je to můj domov, cítím se tam příjemně, ale mám toulavé boty.

Nevím, jestli chci žít tam, nebo raději někde na vesnici.“

Stále hledá balanc

Jana Kirschner říká, že stále hledá balanc. V Anglii se prý snaží žít neskutečně zdravě, kupuje biopotravinu a zakládá si na slušném životním stylu. Po příjezdu domů vykouří s kamarády krabičku v hospodě. „To je ono, stále se snažím najít balanc,“ říká. Všimli jste si, že se to netýká jen její životosprávy? Sice to všem natřela – vydala desku ve Velké Británii, která dala světu Beatles, ale zároveň ji to táhne domů. Nechce žít v Londýně ani v Bratislavě. Neví, jestli chce krmit slepice na vesnici. Neví, zda to bude zkoušet dál. V zásadě to zní sympaticky, otázkou zůstává, aby to nadanou zpěvačku nepoložilo. Poslední nahrávka našťestí ukazuje, že dívka z martinského dětského gangu našla, co jí baví. A hlavně co jí trefně sedne – smutné a romantické písničkářství. S minimálními aranžemi, ale obrovským nábojem.

Jsem žena! A budu černoška

Balanc sice stále hledá, ovšem poté, co pustila „třicítku“ dovnitř, si uvědomila svou biologii. Což je u bývalé modelky celkem zajímavá věc. „Tím, že je mi přes třicet let, mi asi konečně došlo, že jsem žena. Už je tomu tak a musím říct, že se tak i cítím. Ještě jsem stále chuligán v duši. Občas mě to chytí a obuju i tenisky a obleču koženou bundu, ale už cítím i tu ženu,“ vysvětluje se smíchem. Děti zatím neplánuje. „Víte, mám v kapele pět chlapů a vidím, jak to funguje. Mít děti je posláni. Krásné, úžasné, fantastické a myslím si, že když to přijde, tak do toho stadia jednoduše dozrají a zjistím, že jsem toho schopná,“ říká. Při svém přístupu k životu si na dítě Jana Kirschner ještě počká. To rychleji dozrají rajčata v Toskánsku, kde by ráda žila a pěstovala je. A ještě jeden sen má. „Někdy v příštím životě bych se chtěla narodit jako černoška. Mít hlas jako Aretha Franklin.“ V tom případě v tom životě chceme být i my.

TEXT: PETR HOLEČEK – METRO, FOTO: SIMON FOWLER
A JANA BRAUNOVÁ – UNIVERSAL MUSIC

BURLESKA

Umění svlékání

Svérázný žánr burleska zažívá ve světě obrovský boom. Svůj podíl na tom má bezpochyby soudobá ikona burlesky Dita von Teese, modelka, bývalá manželka zpěváka Marilynna Mansona a královna erotických převleků.

Prvky burlesky dnes však používají při svých vystoupeních i světové královny popu typu Christiny Aquillery nebo Pink, na listopad je plánována očekávaná premiéra hollywoodského muzikálu a potenciálního kasovního trháku s názvem Burlesque. Svě znovuzrození však toto „umění svádět“ prožívá i v Čechách.

První opravdová burleska se objevila kolem roku 1840 v Anglii. V prostředí cudné viktoriánské módy měla show s prvky erotiky ohromný úspěch. Náměty představení vycházely ze shakespearovských dramát a obyčejní lidé se v nich vysmívali zvykům vyšších vrstev. Svou zlatou éru si burleska prožila i u nás. Ve 30.

letech minulého století nabízely kultivovaný striptýz s názvem Krása bez závoje téměř všechny přední pražské podniky té doby – Hotel Ambassador, Alcron, Rokoko i varietní sál U Nováků. Na Burlesku v té době chodila pražská smetánka, častými návštěvníky této show byli lidé typu Oldřicha Nového či Saši Rašilova. Ještě v 50. letech se burleska těšila obrovskému zájmu světové veřejnosti, mohla za to především Bettie Page, dívka z konzervativní rodiny, ze které udělaly legendární fetišistické fotografické pózy erotickou ikonou. Postupem doby se však z představení vytratila nadsázka i humor a zbyl jen klasický striptýz. V šedesátých letech se navíc objevilo porno,

kteří definitivně zabilo romantické fantazie, a to byl pro burlesku konec.

Dita, Christina, Cher i Penelope

Za pomyslné zmrtnýchvstání burlesky mohou s největší pravděpodobností americké varietní programy „Cinema“ Billa Madleyho a především „The Velvet Hammer Burlesque“ Michelle Carrové. Právě druhý jmenovaný soubor totiž vyrazil v roce 2003 na turné po celých Spojených státech. O této „šňůře“ byl natočen filmový dokument, který byl uveden do kin o rok později a mezi americkými filmovými diváky zaznamenal obrovský ohlas. Tím byl boom nové burlesky odstartován.

Dráždivý styl burlesky pravidelně inspiruje také popové hvězdy, jako jsou (zleva) Pink, Britney Spears, Christina Aguilera či mladička Pixie Lott

Nejslavnější umělkyně současné burlesky Dita von Teese se stala módní ikonou a je pravidelně označována za jednu z nejlépe oblékaných žen planety

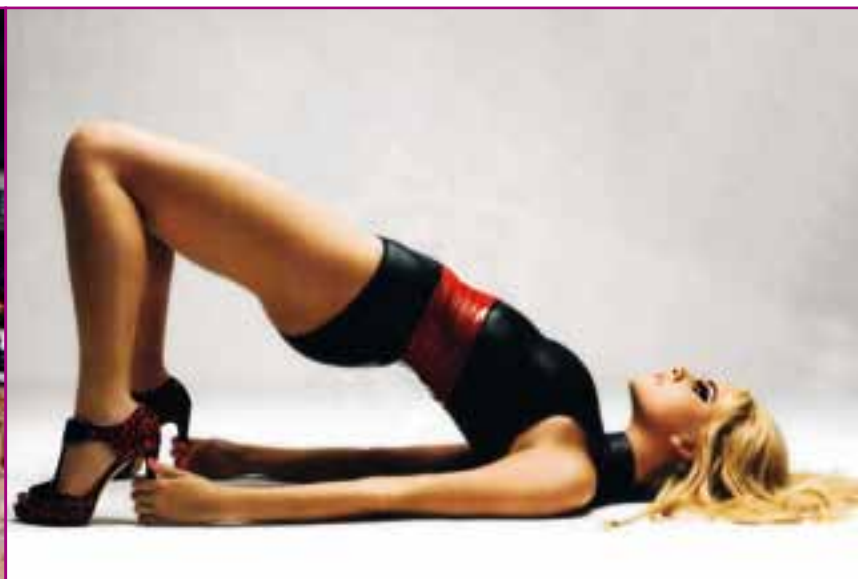
Dnes je královnou burlesky a uměleckého striptýzu Dita von Teese. V roce 2002 excelovala na stránkách Playboye a o tři roky později se provdala za kontroverzního zpěváka Marilyn Mansona, čímž si zajistila popularitu. Zasloužila se o novou éru slavného pařížského kabaretu Crazy Horse, kde je k vidění už několikátou sezónou. Ve své show využívá fascinujících kostýmů i dekorací – s oblibou se například koupe v obří skleničce Martini. Pařížané Ditu chtějí a Pařížanky milují její styl, jehož základem je rudá rtěnka a lesklé boty na vysokém podpatku. Dita se zhlíží ve zlaté éře Hollywoodu, jiná slavná americká účinkující Sabina Kelley zase představuje typ „bad Barbie“ – má roztomilou

blond ofinku a pestrobarevné velkoformátové tetování. Důkazem toho, že je dnes burleska světovým fenoménem, je muzikálový film Burlesque, jehož premiéra bude v listopadu. Režisér Steve Antin obsadil do hlavních rolí Christinu Aguilero a Cher. Penelope Cruz si zase zahrála podobnou roli v muzikálu Roba Marshalla Nine, který je právě v kinech.

Burleska po česku

V Praze funguje burleska čtyři roky. Původní projekt s názvem „Prague Burlesque Night“ byl plánován jen jako série tematických večírků na Vinohradech, burlesky ale slavily takový úspěch, že se autor projektu, grafik, hudebník

a producent David Jahn rozhodl založit stálý profesionální soubor tanečnic burlesky. Jahn, který se v minulosti podílel jako režisér například na videoklipech skupiny Vanessa, kabaretní performanci Zlatá kozačka nebo působil coby multiinstrumentalista ve skupině Bruno Ferrari, však narazil na absenci vhodného prostoru. Ideální se zprvu zdálo jediné zachovalé pražské varieté na Václavském náměstí, dříve Alhambra, dnes Goldfinger. Nádherný sál ale nevyvážil úpadek svého bezprostředního okolí, a v místě se tak daří spíše tradičnímu striptýzu. David Jahn proto zatím drží svou Prague Burlesque pouze v on-line podobě, na webových stránkách www.pragueburles-

que.com jsou k zhlédnutí videa z akcí tohoto souboru, nabídky pro firmy i zájemkyně z řad tanečnic. Velkou show dělají Prague Burlesque jen dvakrát do roka – představení si totiž žádají velikou výpravu a kromě vlastních dekorací se používají i kostýmy a kulisy z barrandovského fundusu a z Národního divadla. Vlastní soubor v současné době tvoří šest tanečnic, které prošly profesionálními workshopy burlesky, a konferenciér, zpěvák a umělecký šéf v jedné osobě David Jahn alias Hrabě Koroptieff.

Není to strip, spíše tease...

Pravá burleska nikdy nebyla o nahotě ani vulgaritě. Striptýz je zde až druhý v pořadí. Jde o parodii, humor a nadsázku. Burlesce je totiž vlastní vysmívat se zažitým stereotypům. Už první burlesky ve viktoriánské Anglii si

hrály na muže-agresory a testosteronové vtipy obracely ve svůj prospěch. Možná i z tohoto důvodu se ve světě na burlesku hledí jako na společenskou událost a osobnosti typu Dity von Teese si ředitelé velkých korporací zvou na své firemní večírky, hvězdní módní návrháři na prezentace svých nejnovějších kolekcí a organizátoři filmových festivalů na červený koberec hned vedle Oscary ověncených umělců. Na představení burlesky chodí manželské páry ve večerních toaletách a celý večer se nese v noblesní atmosféře. A právě na nedostatek povědomí o skutečné podstatě burlesky u nás si umělecký šéf jediného českého burlesque tělesa stěžuje: „Na představení Prague Burlesque zatím chodí především cizinci, české publikum má z nahoty strach. Burleska ale není o nahotě.

Jde spíše o zakrývání – není to strip, ale tease, tedy ne svlékat, ale koketně znepokojoval,“ vysvětluje Jahn a zdůrazňuje, že tanečnice není nikdy úplně nahá. Někdy přichází na pódium jen velmi spoře oděná a v rámci představení naopak obléká kostým a stává se archetypální postavou. Problémy existují i při výběru tanečnic. „Do burlesky se mi bohužel hlásí pouze mladé dívky, většinou profesionální a fyzicky dokonalé striptérky, které znají burlesku jen z MTV a nechápou ji v celkovém kontextu,“ říká Jahn, podle kterého není fyzická krása hlavním měřítkem úspěchu burlesky „Naopak, nedokonalost je povolena. Líbí se mi, když mají holky nějaký nedostatek, ale překonají svůj komplex a vystoupí na pódium. V té nejistotě je kouzlo – z nervozity a napětí pak vzniká právě erotické chvění.“

Další výraznou postavou současné americké burlesky je Bad Barbie Sabina Kelly

Hvězda burlesky a pin up modelingu padesátých let Bettie Page

Konferenciér, zpěvák, producent a umělecký šéf Prague Burlesque David Jahn alias Hrabě Koroptieff s jednou ze svých svěřenek

Burleska není modeling. Americká umělkyně Miss Dirty Martiny patří k ikonám světové burlesky navzdory svým poněkud plnější tvarům

Na burlesku v Praze prozatím chodí většinou ženy. Líbí se jim dobové kostýmy, hudba, rekvizity, nábytek i nadsázka účinkujících. Při vystoupení burlesek tak chybí nevhodné výkřiky a perverzní komentáře, v hledišti nesedí smečka sexuchtivých mužů. Během vystoupení se ozývá potlesk a hlasitý obdiv, diváci chápou, že všechno je jen líbivé, nadsazené a hlavně ironické divadlo. Přestože se plnohodnotné celovečerní představení koná jen dvakrát do roka, překročil již věhlas pražské burlesky i hranice Evropy. „Do souboru se mi hlásí tanečnice z celého světa, především ale z L. A., Londýna a Berlína, tedy z měst, kde je fenomén burlesky na svém vrcholu. Bohužel si je ale nemůžeme dovolit, jsou to hvězdy a mají hvězdné manýry,“ říká David Jahn a má pravdu. Honoráře takové představitelky (a to nepočítejme hvězdy typu výše zmíněné Dity von Teese) totiž začínají

na 500 eurech za jediné vystoupení, organizátoři navíc musí zaplatit letenky i ubytování. I proto je představa, že by v programu pražské burlesky vystoupila zahraniční hvězda, zatím v nedohlednu.

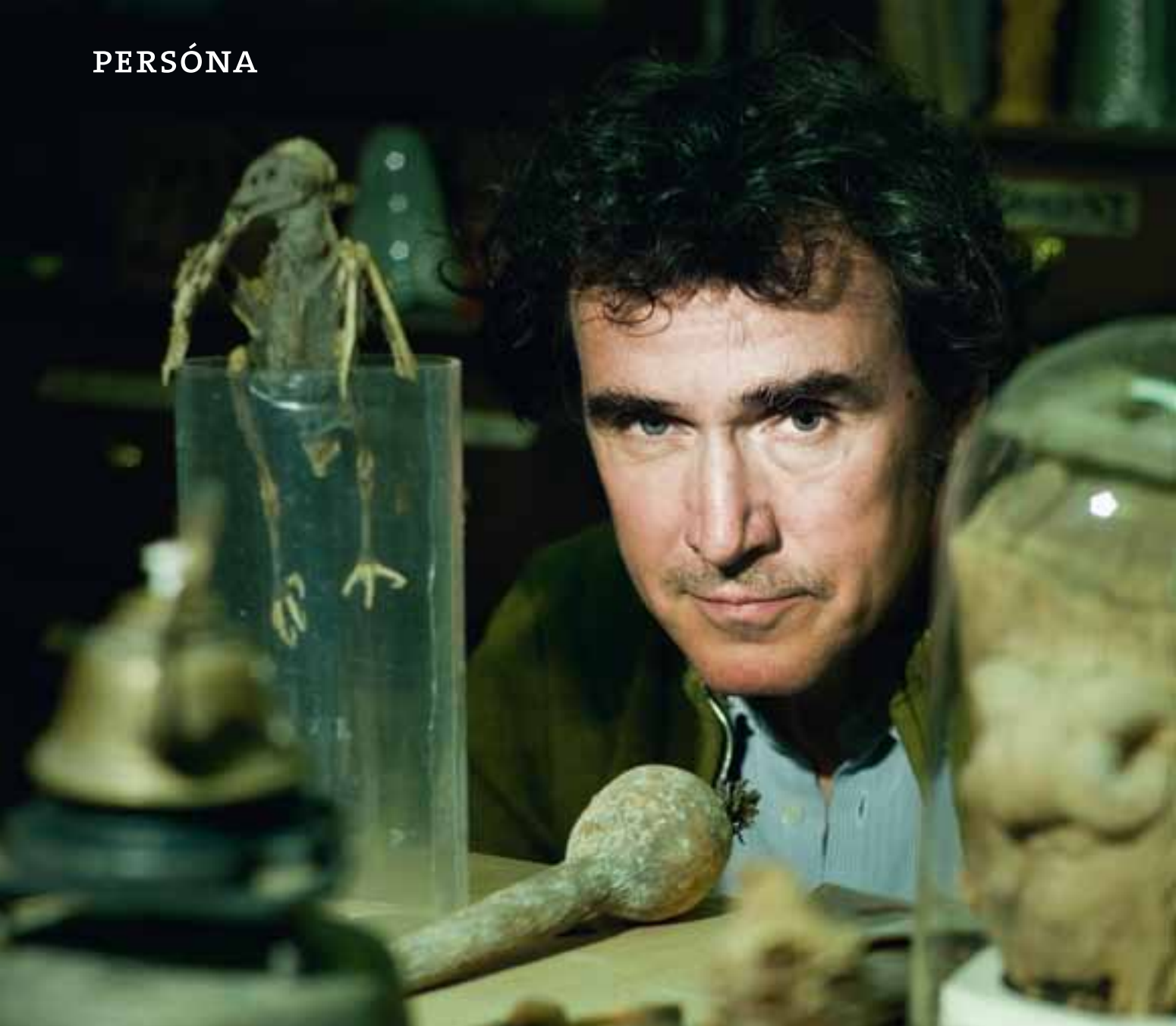
Včera, dnes a zítra

Různé formy burlesky a soubory z celého světa se setkávají na nejrůznějších výročních shromážděních. Nejznámější je asi The Miss Exotic World Pageant. To je produktem muzea v Las Vegas, které se jmenuje The Burlesque Hall Of Fame, ale je známé spíše jako Exotic World. Celé muzeum dokumentuje historii burlesky od počátků v devatenáctém století až do zlaté éry ve století dvacátém. Newyorské scéně zase vedou kabaret Weimar, který vychází z tradice Bertolta Brechta. Má tedy mírně společensky provokovat a bavit za pomoci mnoha krátkých scének. Vedle taneč-

nic tu proto vystupují také nejrůznější muzikanti a komici. Newyorská kabaretní scéna je však také úzce spjata s gay a lesbickou komunitou. Divák tak ztrácí přehled, která z krásných tanečnic je skutečně tanečnicí...

Na lepší časy se snad začíná blýskat i pražským burleskám. Jahnův soubor oslovila jedna z velkých mezinárodních firem, vyrábějících spodní prádlo, s nabídkou reklamní kampaně. V září by také v pražských Holešovicích měla odstartovat série několika celovečerních představení burlesek. David Jahn doufá, že fenomén již dorazil i do českých vod: „Sním o důstojné stálé scéně a pravidelných představeních pro kultivované a nadhledu schopné obecenstvo.“

TEXT: ZUZANA PITROVÁ, FOTO: ARCHIV, PRAGUE BURLESQUE, SONY BMG

FRANTIŠEK SKÁLA

Občas mě napadají příšerné vize

Patří mezi nejvýznamnější české výtvarníky své generace, tedy nejen skupiny Tvrdohlaví, které je členem. Je však také autorem interiéru Paláce Akropolis či rytých sklenic pro Artěl a kolekce exkluzivních špionážních šperků. A v neposlední řadě členem kultovní kapely Tros Sketos. Zkrátka muž mnoha talentů a majitel velice neotřelého pohledu na svět.

Zpočátku si během našeho rozhovoru drží mírný odstup, ale postupně se kolem mě rozhostí přátelská atmosféra. Pohotově reaguje na dotazy, je přímý, ba upřímný, a neuhýbá kontroverznějším tématům. Jeho pražský ateliér mi trochu připomíná dědečkovu dílnu – na stole leží zaprášené staré boty, vedle skříňě ošuntělý kufr, pod oknem rydla, šroubováky a podobně praktické nástroje. Místnosti dominuje obrovská stěna s nesčetnými poličkami, na nichž trůní Skálovy bytosti vyrobené z toho, co příroda dala a člověk zahodil, a s řadou šuplíčků polepených štítky jako „odrazky“ nebo „provázky“. V nich Skála uchovává své poklady, s nimiž pracuje. A na to všechno shora dohlíží ošuntělý plyšový medvídek, kterého František Skála před lety zachránil na ulici.

Začneme od lesa – máte raději listnaté, jehličnaté nebo smíšené lesy? Mám rád všechny, nedělám mezi nimi rozdíly, všechno má svoje, stejně jako jižní vyprahlá půda nebo hluboké severské lesy. Moc ale nemusím ledy. Někdo třeba nemá rád smrky, a ty já zrovna můžu. V přírodě mi vadí akát, protože k nám byl zavlečen z Ameriky, je jedovatý a v jeho širokém okolí nic neroste. Jinak je to takový industriální strom, který je právě svou romantickou siluetou krásný ve městě, a navíc jeho dřevo je úžasné.

Máte podobně oblíbený strom, s jehož dřevem se dobře pracuje? Pokud bych měl mluvit z hlediska řezbáře a sochaře, tak jedny z nejkrásnějších dřev jsou naše ovocné stromy jako švestka a hruška a potom jehličnany jako tisy nebo tůje, které mají výrazná léta. A na veliké sochy se používá dub nebo jasan, protože venku hodně vydrží.

Jak to máte s českou krajinou? Kam často vyrážíte? Začátkem května chodíme pravidelně s kamarády na „manévry“. Potulujeme se pár dnů, a když to jde, spíme venku. Naštěstí naše krajina nese ještě zbytky minulého režimu v tom smyslu, že ne všechno je úplně za plotem a někde jsou zemědělská družstva se slámou nebo senem, a tam se dá přespat. Když je hezky, spíme v lese, a když lijí a není v dohledu ani žádný penzion, poslední šance je někoho ukecat v hospodě. Jde o dobrodružství, tedy cestu s dobrými druhy.

Ztratil jste se někdy? Jednou se nám se ženou stala opravdu nepříjemná věc. Šli jsme v zimě, bylo asi půl metru sněhu, a ona navíc byla v osmém měsíci. Zabloudili jsme takovým způsobem, že jsme udělali kruh a já jsem ztratil směr. To si najednou uvědomíte, že i u nás byste mohla zemřít, aniž by se vlastně cokoli stalo,

a ani nemusíte jezdit za extrémními podmínkami do Himálaje. Stačí, když vyčerpaný člověk někde k večeru zabloudí. Prochladne a nebude mít sílu jít dál.

Nosíte s sebou zálesácké vybavení? Ptám se, protože je o vás známo, že nehovíte technologickým vymoženostem jako mobilní telefon nebo počítač.

Pokud chce člověk přežít, a všichni přece víme, že brzy přijde konec světa, musí umět přežít bez těchto vymožeností. V současné době si totiž uvědomíte, jak stačí málo – vypnou proud nebo bouchne sopka – a společnost je naprosto v háji. Nikdo nemá ve sklepe ani špetku zásob...

... anebo neumí ani rozdělat oheň.

Občas mě napadají příšerné vize budoucnosti o tom, že se jednou budu muset obrnit na svém sídle, zvednout zdi a pořídít si zbraně, protože ho budou přepadávat hordy potulných lupičů. Zase bude vládnout síla a všechny technologie budou zbytečné.

Myslíte si, že technologické hračky otupují naši přirozenost? Dostupnost rychlých informací je neuvěřitelná a surfování na internetu je vlastně podobné tomu, jako kdyby si člověk prohlížel veškeré časopisy. Je tam spousta zajímavostí, ale dohromady jsou k ničemu. Já dávám přednost zkušenosti, hlavně té hmatatelné. Když jsem jako ilustrátor potřeboval nějaké materiály, bylo by jednodušší si je najít na internetu, ale pokud u toho chci ještě něco zažít, musím jít do knihovny, a pokud toho chci zažít hodně, musím si vyžádat nějaký starý kancionál. Pak si ten vjem pamatujete celý život a zjistíte, jak obrovský kvalitativní rozdíl je mezi informací a zkušeností.

Lidé zpohodlněli, některým dokonce stačí cestovat prostřednictvím monitorovacích kamer Googlu. A víte, co by bylo fajn? Kdyby lidi, kteří to potřebují, žili v betonových městech jako by uzavřeni v hradbách a nevyjížděli ven, aby neničili krajinu těm, kteří v ní žijí. Nakonec by byl spokojený každý – jedněm by stačila virtuální realita a druzí by se procházeli venku. Nevím ale, jak to zařídit, když je dneska všechno absurdně postavené na tom, že zdroje obživy nejsou místní, ale dovezené z druhého konce světa, a než sníte jeden sendvič, suroviny v něm třikrát obletí zeměkouli.

Kam až to může vést? Použil bych sprosté slovo... Ale pokud se lidi nevzpamatují a nedojde jim to, budou z povrchu setřeseni jako obtížný hmyz. Bohužel těm, kteří vládnou, je úplně jedno, co se bude dít, ti si akorát vybudují kryty,

PERSÓNA

aby přežili. Ale stejně jim to nebude nic platné. Nicméně nejsem negativně naladěný a snažím se užívat to, co je. Ve své tvorbě ale tyhle věci příliš nereflektuju, moje práce neglosuje různé události ze světa, natož politiku, toho jsem dalek. Naopak se snažím jemným způsobem, ač vmlouvavým, upozorňovat na různé kvality a skryté vazby, které považuji za důležité.

Jako jeden z mála kouvavou a osobitou formou vracíte přírodu mezi lidi.

Ono se nejedná jenom o přírodu, na poslední výstavě mám jednu důležitou věc – mikroprocesor o velikosti dvou milimetrů, jehož přísnou inženýrskou geometrií stavím do kontrastu s biomorfní konstrukcí třeba listu. Ponořil jsem se do toho a vytvořil sérii exkluzivních špiónážních šperků – náušnic s odposlechem. Byl jsem fascinován touhle ďábelskou krásou – lidskými poznatkami a vymoženostmi, tím, kam až se člověk v technických možnostech dostal. Je to, jako by archeolog odkrýval nějaké egyptské pokladnice, stejně tak je krásna mikročipů skrytá pod povrchem.

Je zajímavé, že zrovna vy si berete jako motiv tuhle výsostně nepřirodní věc.

Já ale považuju za přírodu všechno. Nerozdělují ji na kořínky, rostliny, ptáčky a pak techniku. Chci s tím nakládat zcela svobodně a upozorňovat na možné skryté vazby, které tam jsou, protože například taková peruánská tkanina připomíná výšivkami právě mikroprocesory. A já mám rád mnohoznačnosti významů.

S jakými dalšími „ďábelskými“ materiály pracujete?

Různě, zabýval jsem se tavením plastů, což jsou šperky na hranici drobné plastiky podobné jantarům. To jsou ty moje odbočky, řekněme uzavřené úseky, kdy se ponořím do nějaké nové problematiky a snažím se ji vytěžit do dna.

Mluvíte o odbočkách, v čem spatřujete svou hlavní linii?

Je to řeka s mnoha přítoky, která se někdy zanoří pod povrch, a samotného mě někdy překvapí, kde se to zase setká. Na venkově dělám objemnější plastiky a delší dobu plánuji větší výstavu, ale mám problém najít v Praze adekvátní prostor. Je pravda, že jsem trochu zhýčkaný z Rudolfiny. Mám představu galerie s denním světlem a výhledem do zahrady.

To si ji asi budete muset postavit...

To by mě bavilo. Najít ideální prostor v Praze není vůbec jednoduché.

I s vaším jménem? Víte, že jo. Míčovna Pražského hradu je úžasná, ale tam pan prezí-

Sklenice designované pro značku ARTĚL

Starší i nové modely Skálových aut budou vystaveny během letošního Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech

Náušnice z kolekce špiónážních šperků

dent bohužel dělá jednou za čas jazz, takže se tam nedá vystavovat. To jsou taková úskalí...

Co si myslíte o současné umělecké scéně? Sledujete ji vůbec?

Snažím se, ale zdá se mi, že si na ni jenom stěžuju. Mám velké nároky, i když jsou úplně základní, tradiční – aby například dílo promlouvalo samo o sobě, aby bylo nadčasové... Umění posuzuju podle toho, jestli bych ho chtěl mít doma nebo by mi bylo k něčemu na pustém ostrově.

Jak to myslíte? Tak, jak to říkám. Buď jako vtip – prakticky, jestli se dá použít na zatloukání kolíků, osekávání stromů nebo rozdělání ohně. Nebo vážně – jestli by obstálo i po odstřížení všech společenských vazeb. Ideálem je, aby oslovilo sofistikovaného intelektuála i venkovského burana.

To je dost těžký úkol. A co vaše umění na pustém ostrově?

Měl bych výhodu, protože pracuju s věcmi vyplavenými společností. Recykluju, takže pustý ostrov bych chápal jako svoji instalaci. Začal bych něco vyřezávat, na-

před držadlo náradí a pak nějakou sošku. Vůbec jedna z mých nejoblíbenějších činností je stavba a zařizování nouzového přístěnku někde u moře. Letos v Itálii jsme se se ženou dostali na pláž v rezervaci, již dlouho nikdo neuklízěl. Za čtvrt hodiny jsme měli všechno včetně počítačů a televizi, ale ta estetická kvalita opracování mořem se hodně zhoršila. Z asi deseti tisíc předmětů, které jsem prozkoumal, jsem si odvezl jenom výřiznutý kus gumové bóje.

Bylo to někde lepší?

Třeba na jižní Krétě, kde bych mohl věcmi naplnit pět batohů. Objevil jsem tam plasty nebo plynové bomby zbouchané mořem do uzlíčků a odvezl jsem si pětikilový kus pneumatiky, jejíž ohlazený vzorek připomínal hadí kůži. V minulém životě jsem byl nejspíš členem nějakého kmene, který se živil sběrem.

Jak jste na to přišel? Podstoupil jste nějakou hypnózu?

Ne, ale zajímalo by mě to. Blízko jsem tomu byl v Peru, kde jsem dlouho váhal, jestli si ayahuasku mám dát, ale žena mě varovala, abych se nevrátil jako někdo jiný.

A protože ji mám rád a sebe taky, tak jsem si ji nakonec nedal.

Cestujete často za turistikou? Právě naopak, málokdy jedu do zahraničí jako cestovatel, většinou jezdím se svou výstavou. Na podzim jsem ale byl se skupinou na treku v Nepálu, bylo to sice zajímavé, ale není to ten druh organizovaného cestování, který bych vyhledával. Z celé tamní situace jsem měl trochu divný pocit, jak se to všechno rychle mění, a i když všichni říkají, jak jsou šťastní, že je ten turismus živý, stejně si myslím, že to není správné. Je to normální byznys.

Stejně jako centrum Prahy, které se stalo skanzenem pro turisty.

Tahle podpora nějakého rozvoje, závislá třeba na mechanismech jako Evropská unie, se mi zdá nějakým způsobem špatná, protože neplní přirozenou funkci – i těch evropských peněz se stejně chopí různí šikulové. Navíc řada projektů vzniká jen kvůli penězům, a tak se stane, že je v malém městečku gigantický fotbalový stadion celý vydlážděný zámkovou dlažbou a o kus dál

chátrá nádherný barokní kostel. V tom je nějaká nelogika.

Co říkáte moderní architektuře?

Nedávno jsem v televizi řekl, že 95 procent českých současných architektů jsou zločinci, protože totálně zničili životní prostředí, navíc se v těch prostorách nedá pořádně žít, přirozený vzduch neexistuje a člověk si nemůže ani otevřít okno. Pro mě je vrcholem středozevní architektura vycházející z antické tradice. Každý lidový řemeslník věděl velmi dobře, jaký význam má rukodělná křivost. Dnes je přítom většina současné architektury a řemesla diktát technologií. Hlavním kritériem se stala čistota až sterilita a člověk přizpůsobuje své prostředí tomu industriálnímu. Listí je pro něj bordel, má fóbie z hmyzu a běda krtkovi, když by narušil anglický trávník. A to se mnohdy jedná o inteligentní kulturní lidi, kteří jsou schopní si svou secesní vilku obložit polystyrenem, protože je skoro zadarmo. Nikdo nemluví o tom, kolik škody se napáchá na kráse. Zároveň musím říct, že architektům nezavídím. Nedá se to dělat do šuplíku, jsou rádi, když si něco postaví. Ale strategie stavět za každou cenu, i k horšímu, není dobrá.

Kaplického blob jste nepodporoval.

Proč? Protože je to jedna z jeho nejslabších prací a esteticky se mi nelíbí. Zrovna tohle se mu prostě nepovedlo. Pod pláštěm přírody se skrývá počítač; z extrému do extrému. Dosud se dělalo podle pravítka a teď zase budou frčet bubliny. Jako turistická atrakce by jistě Prahu nová knihovna ozvláštnila, ale je to spíš jedna z typických kauz, kolem nichž se točí mediální show, a odvádí se tak pozornost od zásadních věcí.

Myslíte náš politický „kabinet kuriozit“?

Česká politika se rozdělila na pravici a levicí, což je špatně. Obzvlášť to, co se dělo před volbami – předháněli se v tom, kdo bude na koho víc plivat. Politici kalkulovali s těmi nejnižšími lidskými pudy, s nenávistí, závistí, a kvůli místečkům, korytům a prachům zacházeli do neuvěřitelných způsobů. A ta agresivita, která vypadala, jako by se prali malí spratkové. Pro mě každá strana, která využívá tyto metody, ztrácí kredit. A zase narážíme na to, jakou moc mají média a kdo má víc peněz a největší billboardy, ten to ukřičí. Jenom doufám, že to nedojde tak daleko, že budou ohroženy demokratické mechanismy, pak by totiž musel člověk zase vyjít do ulic a udělat defenestraci.

Když už se bavíme o politice, nemůžeme nezeptat na kauzu odstupujícího ředitele Národní galerie Milana Knížáka.

FRANTIŠEK SKÁLA (54)

František Skála, autor roztočivých objektů a instalací, malíř, sochař, ilustrátor, performer i muzikant, se narodil 7. února 1956 v Praze. Pochází z umělecké rodiny – jeho otec je významný český výtvarník, matka vedla soubor Chorea Bohemica. Vystudoval řezbářství na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze, na vysoké škole uměleckoprůmyslové absolvoval televizní a filmovou grafiku. Člen divadla Sklep zakládal skupiny Tvrdohlaví a B. K. S. (Bude Konec Světa) a v roce 1991 získal Cenu Jindřicha Chalupce. O dva roky později reprezentoval Českou republiku na 45. bienále současného umění v Benátkách. Úkol pojal netradičně, do Itálie se vydal pěšky a v českém pavilonu vystavil deník a předměty posbírané z této 850 km dlouhé pouťi. S Jaroslavem Rónou a Alešem Najbrtem tvoří skupinu Tros Sketos, která se proslavila znělkou 37. karlovarského filmového festivalu. V roce 2004 měl v pražském Rudolfinu soubornou výstavu, která byla hodnocena jako umělecká událost roku. Je rovněž autorem komiksů Velké putování Vlase a Brady (1987) nebo Skutečný příběh Čilka a Lidy (2007). František Skála je ženatý a má dvě děti. Nyní se v Praze konají dvě jeho výstavy – v Ateliéru Josefa Sudka do 20. června a Galerii Navrátil do 25. června. Během nadcházejícího karlovarského filmového festivalu pak zahájí expozici modelů svých pověstných aut.

Milan Knížák je velmi inteligentní a s některými jeho názory se ztotožňuji, jenže on ze světových umělců uznává jenom sebe. Dávno už ale umělcem není – stal se politikem. Proč ne, kdyby se mu podařilo udělat z Národní galerie instituci evropské úrovně. Bohužel Veletržní palác je od počátku nevhodná stavba k prezentaci umění. Jdu se tam jednou za pár let podívat, jestli se něco nezměnilo. Dojem z poslední návštěvy byla totální deprese. Kriminál s kustodkami v bačařských uniformách a jutový stojánek před krámkem s knihami. Upatlanost. To se bohužel týká i instalace mého díla, které musí být podle předpisů přidělané na jakousi dřevotřísku, aby ho uklízečka neobjela hadrem. To bych se musel soudit... Přitom ke svým nejsilnějším zážitkům řadím návštěvy světových galerií, kdy si člověk znaven uměním dá kafe v krásné kavárně s dobrým designem nebo jen sedí na lenošce a pozoruje lidi přicházející za uměním. Lidi všech ras a národů, staříky na vozíku vedle krásných mladých holek. To mám pak pocit sounáležitosti lidstva i toho, co znamená kultura.

TEXT: JASMINA NOVOSADOVÁ, FOTO: LUBOŠ WIŚNIEWSKI

ROBERT PATTINSON

Krvelačný idol vašich dcer

Zeptáte-li se na Roberta Pattinsona některého z filmových kritiků, zřejmě vám odpoví, že jde o nejzářivější hereckou hvězdu současné Británie. Když stejné jméno vyslovíte před svou třináctiletou dcerou, s největší pravděpodobností začne pubertálně ječet. Pokud se zeptáte Roberta Pattinsona osobně, s odzbrojující upřímností utrousí, že ten humbuk kolem sebe opravdu, ale opravdu nechápe.

Kdekoliv se tento třiaadvacetiletý mladík objeví, je obklopen davy -náctiletých slečen, které mu za hlasitého křiku projevují svou náklonnost. Robert Pattinson je totiž Edward Cullen, super cool upír z aktuálního filmového trháku Twilight (Stmívání), který před dvěma lety obletěl svět a vydělal miliony dolarů stejně jako knižní předloha (stejnojmenná čtyřdílná upířská sága a světový bestseller spisovatelky Stephanie Meyer). Vloni se film dočkal pokračování s názvem Stmívání: Nový měsíc a v létě se do kin chystá třetí díl celé ságy s názvem: Stmívání: Zatmění.

Za polibek tisíce liber na dřevo

„Zřejmě jsem byl jediný, kdo neměl ani potuchy o tom, že existuje nějaká Stephanie Meyer, natož její čtyři knížky o upírech. Dokonce ani v době, kdy už jsem ten film skutečně točil,“ přiznává upřímně rodilý Londýňan. Že se z něj díky tomuto filmu stala nová ikona teenagerů na celém světě, však definitivně pochopil až o rok později. To se totiž do L. A. vrátil natočit již výše zmíněné pokračování Stmívání: Nový měsíc. „Kamkoliv jsem přišel, měl jsem kolem sebe tak pět stovek fanoušků, holky vrískaly a ti ostatní se snažili ulovit můj autogram. Tolik dívčích slz dohromady jsem do té doby ještě neviděl. Větší problémy ale začínají v okamžiku, kdy si na vás dav těch vřeštících a plačících holek chce sáhnout za každou cenu, což je dosti únavné a stresující. Jednou jsem dokonce přímo před sebou na chodníku viděl od pasu nahoru nahou holku. Křičela na mne, co má udělat pro to, abych si jí všiml. Z legrace jsem jí řekl: svlíkni se celá. Jenže ona to pak opravdu udělala. Někteří lidé jsou fakt zoufalí...“ To, jak silná „Pattinsonmánie“ skutečně je, poměrně trefně vystihuje až mrazivá scéna z loňské

Co by vaše dcera chtěla vědět o Robertu Pattinsonovi

- Velmi rád sportuje, miluje fotbal, snowboarding a lyžování.
- Je přirovnáván k hereckému kolegovi Judeu Lawovi, jeho hereckými vzory jsou ale Jack Nicholson a James Dean.
- Ačkoliv si zahrál v jednom z pokračování filmového seriálu o Harrym Potterovi, k fandům tohoto čarodějnického učně se neřadí.
- Kromě hraní ho baví muzika. Hraje na kytaru a na klavír, píše písničky. Dvě z nich se dokonce objevily i v prvním díle Stmívání.
- Doma si schovává stovky dopisů, ve kterých mu lidé píší, že se na roli Edwarda vůbec nehodí.
- Díky své matce, která pracovala v modelingové agentuře jako agentka, Robert přičichl i k modelingu. Podle svých vlastních slov ale byl ten nejneúspěšnější model na světě. „Zakázky jsem měl v době, kdy jsem vypadal spíš jako holka. V momentě, kdy jsem povyrosl a narostly mi svaly, bylo po kariéře,“ říká.

charitativní aukce ve francouzském Cannes. Za polibek na tvář pro své dvě dcery od dábel-sky krásného filmového upíra vysázeli rodiče na dřevo celkem 40 tisíc liber.

Závratná kariéra londýnského kluka

Přitom to ještě před deseti lety vypadalo, že z Roberta bude obyčejný kluk z Londýna. Matka, pracující v modelingové agentuře jako agentka, a otec, prodavač v autobazaru, rozhodně neměli v plánu udělat ze svého syna filmovou hvězdu světového formátu. Ještě jako desetiletý chodil Robert do chlapecké školy v londýnské jihozápadní čtvrti Barnes, fandil v televizi Arsenalu a jednou týdně chodil na hodiny klavíru a klasické kytary. Jedinou „nezvyklostí“ se tak stala záliba Robertových dvou sester strojit svého mladšího brášku do holčičího oblečení: „Navlékaly mne do těch nemožných šatů a pak mne představovaly jako svou kámošku Claudii. Trvalo to asi do mých dvanácti a opravdu jsem to nesnášel.“ Právě ve 12 letech ale život Roberta Pattinsona nabral úplně jiný směr. Přestoupil na soukromou smíšenou školu, u svého otce v toaletním stolku objevil gel na vlasy a na jedné rodinné sešlosti dívčí krásu a půvab. „Byli jsme s tátou na nějaké svatbě a tam stála skupinka těch vů-

bec nejkrásnějších holek, jaké jsem kdy viděl. Chtěl jsem se s nimi za každou cenu seznámit, a tak jsem k nim přišel a zeptal se, kde rostou tak pěkný holky. A ony na to, že v Barnesově divadelní společnosti. Bylo rozhodnuto,“ popisuje dnes se smíchem Pattinson začátky svého angažmá v Barnes Theater Company. Podle vlastního vyjádření však ještě ani tehdy neměl vizi stát se slavným hercem, právě naopak. „Chtěl jsem být politikem, už jsem měl podanou přihlášku na studium mezinárodních vztahů. Nakonec ale film rozhodl za mne.“ V roce 2004 dostal malou roli v německé produkci filmu *The Ring of the Niebelungs* a objevil se také ve filmu *Jarmark marnosti* (*Vanity Fair*), kde mu byla partnerkou Američanka Reese Witherspoon. Pak přišel rok 2005 a s ním kamerové zkoušky na roli mladého čaroděje Cedrika Diggoryho ve filmu *Harry Potter a Ohnivý pohár*. S Harrym Potterem se sice Pattinson v tomto díle utkal nejenom o pohár v soutěži tří kouzelnických škol, ale i o srdce Cho Changové, nicméně své budoucí fanyanky nijak zvlášť nezaujal. Koho ale zaujal, byli filmoví producenti. Vzápětí poté, co Harry Potter začal brázdit světová kina, přistála Robertovi na stole nabídka ztvárnit Edwarda Cullena, mladého upíra ze zapadlého amerického měs-

tečka, který se zamiluje do právě přistěhované spolužačky Isabellly Swan. Robert roli přijal a jeho kariéra doslova přes noc vystoupala raketovou rychlostí do závratných výšin. Pokračování upírského seriálu *Stmívání: Nový měsíc* vydělalo od svého nasazení do kin 470 milionů liber. Tato částka definitivně potvrdila Pattinsonův statut mezinárodní filmové hvězdy. Respektovaný filmový kritik Pierce Morgan jej zařadil do svého žebříčku Top 100 celebrit na 6. místo, internetový Times Online jej zase nazval britskou hereckou hvězdou zítřka (*British Star of Tomorrow*), filmový tisk a bulvár mu přisoudily přezdívku „nový Jude Law“. I přesto tento sympatický mladík působí při osobním setkání stále velmi plaše. „Když mám mluvit s novináři nebo na veřejnosti, jsem nervózní. Nemám totiž rád rozpačité ticho, a tak většinou plácám první věci, které mne napadnou. Přitom jsem od přírody ten typ člověka, který nejraději sedí někde v koutě a mlčí. Což si ale bohužel ve své pozici nemohu dovolit, lidé po mně chtějí, abych s nimi mluvil. A tak mluvím,“ říká. Stejně jako mnoha dalším kolegům ani Pattinsonovi nedělá nikterak dobře, když se dívá na své vlastní filmy. „Máma mě přemluvila, abych s ní na *Stmívání* šel. Vydřel jsem asi

Letní akce!

2 za cenu 1

balance
club
BRUMLOVKA

platí od 14. 6. do 31. 8. 2010

www.balanceclub.cz

Role sexy upíra Edwarda Cullena ve filmové sérii *Stmívání* udělala z Roberta jednu z nejzářivějších filmových hvězd současnosti

Ve snímku *Nezapomeň na mě* si zahrál i s „exBondem“ Pierce Brosnanem

Za výkon ve snímku *Nezapomeň na mě* si Robert vysloužil chválu i od kritiky, která sérii *Stmívání* nepřijala kladně

první třetinu. Pak jsem se zvedl a počkal na ni před kinem v autě. Mám ze sebe hrozný pocit, že nehraji, ale jen přehrávám. Podobně jsem to cítil někdy ve třinácti, když jsem si myslel, že mě moje přítelkyně podvádí. Sahrál jsem na ni divadýlko, kdy mi z očí tekly slzy jako hrachy, ale přitom jsem věděl, že uvnitř necítím vůbec nic,“ přiznává upřímně. Přestože je momentálně v kurzu především u mladých dívek, jeho ambice jsou daleko vyšší. „Nikdy jsem nechtěl hrát ve filmu typu *Stmívání*, nechtěl jsem ze sebe dělat idiota. Když ta nabídka přišla, byla to šance pro někoho, kdo nemá vůbec žádnou reputaci, a nemá tedy co ztratit. Teď už bych ale rád zkusil něco jiného,“ říká. Jednou z prvních takových možností byla role mladého Salvadora Dalího v britském dramatu Paula Morrisona *Little Ashes*. „Bylo to vůbec poprvé, kdy mě role doslova pohltila. Během filmování jsem přečetl snad všechny biografie, co o Sal-

vadorovi vyšly. Tam někde, v tom opravdovém pochopení role, začíná to právě herectví.“

Prokletí upíry nehrozí

Sága *Stmívání* ho však stále pronásleduje. Už nyní mu producenti za účast v pokračování třetího dílu vyplatili 7 milionů liber a je pravděpodobné, že pokud Robert kývne i na závěrečnou, čtvrtou epizodu, jeho honorář se ještě zvýší. Vzhledem k faktu, že Pattinson je pověstný tím, že neutráci, se to však na první pohled může zdát jako zbytečné. „Jediná věc, která mne občas stojí peníze, jsou dobré restaurace s přítelkyní, kam jdeme na dobré jídlo. A navíc si myslím, že to je hezké,“ přiznává herec, který teprve nedávno oficiálně přiznal svůj vztah ke kolegyni z upírské ságy Kristen Stewart. Kromě toho ale tento mladík prý neutráci téměř za nic. „Nesnáším kupovat si nové oblečení, nesbírá hodinky, nejezdím na dovolené. Jediný luxus, který jsem si dovolil, bylo auto za tisíc liber. Peníze,

které vydělám, mě nikterak neovlivňují.“ Třetí díl upírské ságy s názvem *Stmívání: Zatmění* by měl dorazit do kin 9. června. Jak Robert Pattinson, tak jeho přítelkyně Kristen Stewart si v něm opět zopakují milenecké peripetie lidsko-upírského páru Edwarda Cullena a Belly Swan, umístěného se svou láskou mezi lidi, vlkodlaky a upíry. Již nyní se spekuluje o tom, že by závěrečný díl celé ságy byl – podobně jako poslední díl Harryho Pottera – rozdělen na dva filmy. Kromě toho má již příští měsíc premiéru Pattinsonův nejnovější snímek *Remember Me*, kde hraje po boku Pierce Brosnana a Umy Thurman. Ve stejné době se taky rozjíždí natáčení westernu herečky a nyní také scenáristky a režisérky Madeleine Stowe *Unbound Captives*. Ten pojednává o mladíkovi (Robert Pattinson), kterého jako dítě unesli a vychovali indiáni z kmene Komančů. O svou budoucnost se tedy tento blondatý filmový upír bát nemusí.

TEXT: ISIFA, ZUZANA FILIPOVÁ, FOTO: SPI FILM, HCE

KUKY SE VRACÍ

Neuvěřitelná dobrodružství růžového medvěda

„Český Spielberg“ Jan Svěrák uvedl filmový příběh ve stylu Indiana Jonese. Jeho hrdina je však na rozdíl od svalnatého Indyho růžový, smutný a v hlavě má piliny. Animák, co není animák. Rozhodně ale trháč. Vítejte v dětské fantazii.

„Napadlo mě změnit měřítko a zasadit příběh přímo do mikrosvětla, jeho protagonisty udělat dostatečně malé, aby kořeny stromu byly dekorací, světlo v malinových listech dělalo atmosféru, chmýří bylo rekvizitou a veškerý hmyz přirozeným komparesem,“ říká Jan Svěrák

Kameraman leží na matraci, snímá dění v trávě. Jiný muž sedí opodál s vysílačkou v ruce a kličkuje malým autíčkem mezi šiškami a kořeny. Režisér Jan Svěrák pobíhá mezi stromy v námořnickém tričku a napjatě sleduje hlavního hrdinu za volantem. Scéna z natáčení jeho nového filmu vypadá spíš jako klukovská hra – ale takhle se loni opravdu tvořil další trháček nejznámějšího českého režiséra Kuky se vrací.

Moje touha po detailu

Plyšák Kuky sice začíná svou napůl hranou a napůl animovanou roadmovie v popelnici, projde skládkou, temným lesem, kličkuje mezi krvelačnými koly traktorů, musí jít nakládané mravenčí larvy a ani nedostane pusu na dobrou noc, ale i tak je svými tvůrci hýčká. Do poetického, vlastně rodinného příběhu vrazili čtyřicet milionů korun. „Dlouho jsem toužil natočit film, kde bych se mohl věnovat drobným detailům – hmyzu, světlu v listí, letícímu chmýří. Různě jsem to do svých filmů pašoval, ale šlo to těžko,“ říká Jan Svěrák o filmu, který se odklání od jeho hraných celovečerek. Na rozdíl od nich se na Kukym vůbec nepodílel jeho otec Zdeněk. „Scénář četl, ale nechtěl do něj vůbec mluvit. S tím, že jsem dětského hrdinu napsal podle svého syna, a tudíž prý vím coby jeho táta lépe než dědeček, jak by v té situaci reagoval,“ vykládá. Devítiletého syna Ondřeje nakonec i obsadil. A s ním Oldřicha Kaisera jako bezdomovce a Kristýnu Novákovou jako hrající matku. V hlavní roli je však Kuky, bezesporu velmi růžový plyšák.

Chmýří jako křovi

„Napadlo mě změnit měřítko a zasadit příběh přímo do mikrosvětla, jeho protagonisty udělat dostatečně malé, aby kořeny stromu byly dekorací, světlo v malinových listech dělalo atmosféru, chmýří bylo rekvizitou a veškerý hmyz přirozeným komparesem,“ vysvětluje mladý Svěrák, který je zároveň autorem scénáře a jako u většiny svých posledních filmů také producentem. Kuky je příběhem šestiletého kluka Ondry, který trpí astmatem, a tak musí ze zdravotních důvodů pryč i jeho oblíbený růžový medvídek Kuky. Když maminka vyhodí Kukyho do popelnice, začne pracovat Ondrova fantazie, v níž prožívá Kukyho dobrodružství v neznámém přírodním světě. „Nejvíc si film užijí vrstevníci Ondry, devítiletí kluci. A samozřejmě potěší i dospělé, kteří si ve skrytu duše přejí stále zůstat dětmi a rádi přijmou tu trošku připitomělého hru s tvrdými panáky,“ říká oscarový režisér.

Zkoušel to doma s legem

Natáčení Kukyho bylo svým způsobem výjimečné. Svěrák chtěl za každou cenu pracovat s loutkami v živé přírodě všech ročních období. „To ale vylučovalo běžný způsob animace,“ vysvětluje. Proto už vznik scénáře provázela řada testů. Najděte si na YouTube profil Jana Svěráka. Je zde zařazené i video s létající kosmickou lodí z lega. Studentský film? Těžko. „Stále jsem dělal nějaké zkoušky. S figurkami z lega doma na video i s velkou kamerou na film, protože mne třeba zajímalo, co při jakém zaostření uvidíme – zda s postavou pět

centimetrů od objektivu nezůstanou z okolní přírody jen rozmazané fleky,“ vysvětluje. Následovalo poměrně náročné hledání exteriérů. „Je to pohádka a v pohádce musí být všechno pohádkové. Když hrdina bydlí na tajemném stromě, tak to musí být opravdu tajemný strom. A když je zima v lese, tak nestačí pocukrované smrčiny, to musí být peřiny jako v Mrazíkovi. Ale protože tohle všechno nenajdete na jednom místě, stal se z natáčení takový výlet po vlastech českých,“ dodává.

Hráli jsme si s plyšáky

Počátky projektu vypadaly hodně divoce. Mladá fronta DNES vydala v létě roku 2008 nenápadný inzerát s fotografií malého psa. „Roli v celovečerním filmu nabízíme dvojníkoví psa Pajdy na obrázku,“ stálo v něm. A tak se našel psí kříženec Cipajda, který si měl po boku loutek zahrát v srdceryvném příběhu. Film se nakonec režisér rozhodl postavit hlavně na osudu odložené hračky, i když si Cipajda také zahraje. „Hráli jsme si s plyšáky a můj syn Ondra si mě docela odmyslel. Mluvil na hračky, jako bych tam nebyl, radil jim, co mají dělat. Uvědomil jsem si, jak je krásné, že se dokáže odstříhnout od logiky a věřit, že to tak může být. A tak jsem začal vymýšlet příběh podle jeho dětského myšlení, který by mohl sám vyprávět,“ vysvětlil pro Českou televizi Svěrák.

Film se natáčel rok. Nejdřív se šestičlenný tým schovával po chatách a chalupách kamarádů a bral první kamery. Nikdo nesměl vědět, co má v plánu. Pak se ale projekt Kuky provalil. Z původně zamýšlených 35 dnů se protáhl na 100. A ze šesti lidí se stal šedesátičlenný štáb. Nakonec také film obsahuje třikrát více trikových záběrů než Tmavomodrý svět. Triky měly původně jen vymazat vodičí drátky loutek, ale nakonec spojily scény tak, aby v jednom záběru mohlo hrát i třeba třicet postav najednou. „Vracet bych se k podobnému filmu už asi nechtěl, i když třeba kluci vymýšleli, že by to mohla být trilogie,“ uzavírá režisér. Možná ho přemluví. Bylo by to fajn.

Další animáky

Nyní se dokončuje hned třináct dalších animovaných snímků za částku přesahující 700 milionů korun. V červnu se v kinech objeví Hurvínek na scéně, za kterým stojí Martin Kotík. Hodinový film bude uveden v populárním formátu 3D. Za dva roky pak podle informací přijde do distribuce pokračování Hurvínek ve filmu s rozpočtem 177 milionů, což je mezi českými animáky zatím nejvyšší částka.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: FALCON

PREMIÉRY

ROBIN HOOD

Paráda. Definitivně končí éra Mirků Dušínů. Po fetišáckém rváči Holmesovi přichází na paškál další legenda, u které teď bude sporné, zda opravdu chudým dávala a bohatým brala. V kinech je další adaptace Robina Hooda, tentokrát od dvojice, která snad nezklame nikdy. Do role středověkého gladiátora musel opět zhubnout Russell Crowe a na direktorskou židličku se usadil Ridley Scott. Známost dvojkou navíc doplnila krásná Cate Blanchett, takže je na velkolepou historickou podívanou zaděláno. Scott udělal z nebojácného Hooda spornou postavu, což příběh mile oživuje – musíte si totiž lámat hlavu nad tím, na které straně vlastně budete při sledování plátna stát vy.

★★★★★

Premiéra: 13. 5. 2010

POLDOVÉ

Tady bude divák vždycky na tenkém ledě. Jelikož jsou komediálně laděné filmy Kevina Smithe charakteristické popkulturními narážkami na aktuální blockbustery a různými vtipy, záleží na hranici vašeho vkusu. Jeho novinka Poldové je zvláštní tým, že v ní hraje snad nikdy neokoukatelný Bruce Willis, který byl dřív v jakémkoli Smithově filmu nemyslitelný. Ale jde to, když se chce. Spolu s méně známým Tracym Morganem tu ztvářejí ostřílené detektivy, kteří pátrají po velmi cenné baseballové kartičce, ale brzo se dostanou na stopu gangu, který pere peníze, a krom toho je čeká i záchrana jedné velmi sympatické Mexičanky. Myslíte, že je to „maglajz“? Je, ale současně také parádní oddechovka.

★★★★★

Premiéra: 10. 6. 2010

PREDÁTOŘI

Predátoři opět masakrují diváky. Na Zemi je to už ale nebaví, a tak unesou osm nejbrutálnějších pozemských zabijáků na svou planetu, aby se stali lovnou kořistí. Všichni brzy poznají, že se stali součástí hry, které velí nejvyšší predátor. V hlavních rolích se představí Danny Trejo, Adrien Brody a Laurence Fishburne. Film z produkce Roberta Rodriguez do kin přiláká hlavně fandby predátorského kultu: o hektolitry krve, teleskopické zbraně a mysteriózní hororovou atmosféru není nouze. Režie se ujal Maďar Nimród Antal. V trilogii o predátorech tento snímek ostudu dělat nebude. Je vidět, že Rodriguez do Antalovy práce pořádně „kecal“.

★★★★★

Premiéra 8. 7. 2010

SINGLE MAN

Oscarová Haute Couture

Film debutanta Toma Forda – ano, jedná se o fenomenálního módního návrháře, který stojí za oživením značek Gucci a Yves Saint Laurent – je příběhem o lásce a osamění, zdánlivě bezejmenných okamžicích a záblescích smyslu života. Filmově nádherné zpracování „padne“ jako na míru šitý oblek. Profesor George Falconer (Colin Firth) je vyschlou řekou. Po smrti svého dlouholetého partnera (Matthew Goode)

nemůže přijít životu na chuť. Nezvedá telefony, zůstává v kontaktu pouze s jednou kamarádkou (Julianne Moore) a svět se pro něj stal jen nepříjemnou rutinou. Každý den začíná s jedním cílem: nějak jej protřpět do dalšího. Dnešní den ale bude jiný. Všechno to skončí anebo znovu ucítí smysl a chuť do života. Colin Firth si za brilantní ztvárnění profesora Falconera vysloužil nominace na Oscara i Zlatý Globus a získal celou řadu dalších cen.

YOAV

Akustický elektronik

Má havraní vlasy, ostře řezané rysy a hluboký pohled, hodně zajímavý hlas a schopnost vytvořit na své akustické kytáře fenomenální spektrum zvuků, díky kterému jeho hudba prochází napříč žánry od indie folku přes blues, elektroniku, hip hop po world music.

Svět tohotole pětaticetiletého rodáka z Izraele, celým jménem Yoava Sadana, který se s rodiči již jako malý usadil v Jihoafrické republice, už nějaký čas zná: jeden z jeho největších hitů Adore Adore ostatně můžete zaslechnout v seriálu Mentalista, který běží i u nás.

Na svůj unikátní styl hry na akustickou kytaru, kterou používá za pomoci efektů a smyček jako strunný i bicí nástroj, prý přišel náhodou. Kdesi v parku prý hrál normálně na kytaru a jen tak z nudy na ni začal bubnovat, což se hrozně zalíbilo okolo se poflakujícím dětem, které začaly tančit. „Připadal jsem si, jako bych byl DJ, ale na kytaru,“ vzpomíná na své začátky „akustického elektronika“.

Globální cizinec

Yoav právě objíždí se svým novým albem A Foolproof Escape Plane USA a Kanadu, ale na to, zda ho v dohledné době uvidíme i u nás v Praze, jsme se ho zeptali osobně, byť přes e-mail. Odpověděl, zrovna když odjížděl z klubu The Venue ve Vancouveru. „Když dostanu pozvání, budu velmi potěšen a zařadím ji do dalšího plánu... Doufám, že se to stane brzy,“ napsal. V Česku ještě nikdy nebyl. „Vždycky jsem ale chtěl v Praze hrát. Kořeny obou mých rodičů leží ve východní Evropě,“ dodal.

Rodičům z „východního bloku“ se v roce 1975 narodil v izraelském Tel Avivu, ale už po několika měsících se všichni přestěhovali do jihoafrického Kapského Města. Ještě mu nebylo deset, když se odstěhovali do Anglie. Rodiče ho vychovávali mezi tóny klasické a tradiční hudby. Coby devítiletý klouček se však plížil dolů za sousedy, aby pochytil alespoň něco ze sexy hitů v rádiu. Jako dvanáctiletý, když jeho rodina spala, na dvoře tajně cvičil na bráchovu kytaru. Přesto později nezaložil indie kytarovku jako většina jeho britských vrstevníků, ale začal

zpívat sólově za pomoci akustiky, syntáku a mnoha elektronických zvuků.

Možná i proto, že už jako teenager utekl do New Yorku. „Myslím, že můj čas strávený v New Yorku na mě měl ještě větší vliv než tradiční hudba,“ vysvětluje svou multizánrovost. Právě v newyorských klubech prý nasál hip hop, indie scénu a rock. „Myslím, že vždycky budu ovlivněn hudbou, kterou jsem slyšela jako malý v jižní Africe i kdekoli jinde. Ale snažím se udržet si otevřenou mysl a poslouchat co nejlepší muziku mnoha žánrů.“

Efektní bestie

Yoav zpívá za doprovodu své spolehlivé akustické kytary. „Mám na ní neustále nastavený živý zvukový efekt, kterému říkám The Beast (Bestie),“ říká. Díky tomu dokáže servírovat osobité písně mnoha vrstev. Popularitu si vydobyl zejména dva roky starým turné po Spojených státech, kde se svou první deskou Charmed and Strange předskakoval mnohem slavnější Tori Amos. I díky tomu se mu podařilo sehnat producerské eso nové desky – Joeyho Waronkera, který nahrával s Thomem Yorkem, Beckem, Smashing Pumpkins i R.E.M. Zmíněné hvězdy jsou jeho „krevní skupinou“. Zeptali jsme se, jak se v takové společnosti cítí. Poctěn? „Oni jsou všichni velcí umělci, nevím, jestli mi vůbec přísluší cítit se jako oni. Ještě musím napsat a nahrát tolik písní. Na to se musím zaměřit a mít to neustále na paměti,“ napsal našemu magazínu Yoav.

Aranže obou jeho alb jsou přímočaře jednoduché, melodie silné a zpěv sugestivní. Zkrátka na první poslech poznáte, že jde o cosi výjimečného, něco, co zní trochu povědomě, a přece tak zvláště a naléhavě. Ostatně přesvědčte se sami. Najdete ho na www.yoavmusic.com!

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: PHI GROUP

BEIRUT

Americký tulák Balkánem

Na pódiu vypadá jako trouba s trubkou, ale když zazpívá, podlomí se vám kolena. A za ním konečně kapela, která nechce být moderní ani lidová a přitom dělá opravdovou HUDBU! Milácci americké nezávislé scény Beirut jedou do Česka!

Neděle patnáctého srpna bude v pražském klubu Vltavská patřit vlastně všem – spojení balkánské hudby, francouzského kabaretu a šansonu je přece pro horký letní večer jako stvořené. Fanoušci nové vlny balkánské dechovky se těší na americké Beirut se Zachem Condonem, charismatickým zpěvákem, trumpetistou a „ukulelistou“. Hubený frontman zpívá teskně až naléhavě, ale děsně podmanivě. Místo toho, aby řezal do kytary, mučí malinké ukulele zavěšené na krku nebo prohání starou vojenskou trubku. Zbytek kapely za ním stojí jako zjevení – celý ten impresionistický, ale přesto tak ladící šrumec mají na svědomí další akordeony, bubny, klavír, zvonkohra, cello a mandolína.

Výlet na Balkán

Beirut okouzlili Spojené státy, Francii, Anglii. Neskřívají obdiv ke Cocteau Twins, The Magnetic Fields nebo Sigur Rós, ale přesto si jdou po svých. Jednu ze svých tří desek nahráli přímo mezi lidmi

na ulici – po barech, na tržišti, na nábřeží. Jejich interpretace hudby je svérázná, ovšem bezbolestná. I proto si jich všimly velké hudební magazíny. A vlastně hlavně kvůli příběhu lídra Zacha Condana. Sedmnáctiletý teenager z Nového Mexika jednoduše vypnul video s Kusturicou a zamířil do Evropy za Goranem Bregovičem. „Myslel jsem si, že world music je žert, ale něco takého skutečně existuje,“ vyznal se upřímně po návratu domů a hned na to v obýváku natočil debutové album Gulag Orkestar, skřípavý šraml natřesený balkánskou dechařinou. Své spoluhráče ovlivnil natolik, že se pak na mnoho týdnů usídlili v rumunské Transylvánii ve vesnici Zece Prăjini, kde žijí členové dechovky Fanfare Ciocărlia.

Hledám především krásu

Zatímco druhá deska nabrala popovou podobu, ale nebrala na výjimečnosti Condanova balkánského projevu, na dosud poslední nahrávce

– EP March of the Zapotec/Holland – přešel k zeměpisně bližšímu dechovému pohřebnímu ansámblu The Jimenez Band z mexického státu Oaxaca. Nyní pracuje na třetí desce. „Někteří lidé přistupují k hudbě analyticky, jiní ji využívají k ostrým postojům. Já v hudbě hledám především krásu,“ řekl poté, co se vrátil ze šňůry po Brazílii. Učaroval mu tam proslulý písničkář Caetano Veloso. Je tedy dost možné, že se třetí album ubere směrem ještě většího písničkářství. Ale o balkánskou impresi jménem Beirut se nebojte. Zach Condon vymyslí zase něco nového, co zatím nelze pojmenovat. Mimochodem – název Beirut prý vzešel ze soucitu k tragickým konfliktům, které toto libanonské město v minulosti postihly.

15. srpna 2010, 20 hodin, vstupenky stojí 440 korun, pořádá Charm Music

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: CHARM MUSIC

OPEN AIR

Festivalově z domova i ze světa

Žádné pompézní kapely, ale pár superzajímavých nováčků, které svět objevuje a obdivuje. Takové bude festivalové léto. Zas o něco mastnější a slanější než ta předchozí.

Jedním z lákadel Sázavafestu jsou
Leningradští kovbojové

Hlavní hvězdou festivalu Colours of Ostrava
budou letos irští Cranberries

Na jedné straně ostřílení pardálové Iggy Pop, Tricky a Prodigy, na druhé vyjukaní, noví, ale báječní Archive, Does It Offend You, Yeah? nebo The Cinematics. Line-up letních festivalů vypadá zase o něco nadějněji než v předchozích letech. Promotéři sem už netahají bandy ze second handu, ale v pravém slova smyslu populární kapely. Na lídry evropských festáků The Hives, Chemical Brothers nebo The XX ale stejně musíte přes hranice, byť ne moc daleko.

Colours of Ostrava, trhejte brusinky

Legendární kapela The Stooges s Iggy Popem, nezvladatelným kmotrem punku. K tomu trochu vážného hudebního umu, zpěvák a multiinstrumentalista Brendan Perry, bývalý člen Dead Can Dance. A pak brusinky na dortu – irští The Cranberries se svou sladkou zpěvačkou. Nebo americká písničkářka ruského původu Regina Spektor. Za pozornost stojí také uhrančiví dánští Valrav a vynikající směs klezmeru, balkánské hudby, šramlu i el mariachi stylu v podání A Hawk and a Hacksaw. Ostravské Barvy nabídnou lidem na dvanácti scénách přes 100 zahraničních a domácích kapel, dýdžejů, divadel i filmů. Loni je navštívilo zhruba 20 tisíc lidí.

Kdy? 15.–18. července

Za kolik? 1490 Kč v předprodeji (1690 Kč na místě)
www.colours.cz

Sázavafest, festovní oslavička

Letošní Sázavafest bude ve znamení různých výročí. Od 5. do 7. srpna se v Kácově na Kutnohorsku představí na jubilejním 10. ročníku přes 100 skupin a interpretů, z nichž například Sto

zvírat a Kamil Střihavka shodně oslaví 20 let své muzikantské dráhy. I Sázavafest má silné headlinery. Jízvy na nu-metalových dušičkách bude hojit kalifornská čtveřice Papa Roach, která má v Česku obří fanouškovskou buňku. Na festák přijdou představit své nové live album, které vyjde v létě a obsahuje pět nových skladeb. Pro ty starší tu bude jiná partička pankáčů, finští recesisté The Leningrad Cowboys. A pak milá letní balkánská klasika Boban i Marko Marković Orkestar. Loni do Kácova přijelo rekordních 20 tisíc lidí.

Kdy? 5.–7. srpna

Za kolik? 1000 Kč v předprodeji (1200 Kč na místě)
www.sazavafest.cz

United Islands, zdarma, zadara, zadáčo

Na úvod už sedmého ročníku hudebního festivalu United Islands vystoupí 25. června na pražských ostrovech španělská zpěvačka Amparo Sánchez. Festival o den dříve zahájí tradiční Klubová noc, v jejímž rámci se otevírají pražské hudební kluby, akce končí 26. června. Na čtyřech hlavních a čtyřech vedlejších scénách rozmístěných kromě Střeleckého ostrova také na Kampě, Slovanském ostrově, Dětském ostrově a na přilehlých nábřežích na festivalu vystoupí 100 kapel z deseti zemí. Vstup na všechny koncerty je zdarma. Mezi další lákadla patří kytarová čtveřice The Cinematics, argentinská taneční partička Intima a hromada českých skupin.

Kdy? 24.–26. června

Za kolik? Zadarmo!
www.unitedislands.cz

Náš tip: Rock for People s T-Mobile

Bezesporu gigant mezi českými open-airy přivádí do Hradce Králové pestrou směsí hvězd, kterým vévodí britští The Muse vyprodávající letos největší stadiony světa. Dále se představí například Morcheeba s navrátivší se vokalistkou Skye Edwards, mile temný Tricky, punková legenda Jello Biafra z Dead Kennedys, nováčky kombinující elektroniku a rock Archive nebo punkoví The Subways. Dalším z očekávaných vrcholů festivalu bude vystoupení legendární elektronické úderky Prodigy a skvělých Skunk Anansie. Pořadatelé předpovídají, že návštěvnost by se měla vyrovnat té loňské s rekordním počtem 27 tisíc fanoušků. Letos totiž bude scéna rozšířena na osm pódíí a zahraje 170 kapel. Pro zákazníky T-Mobile, který je tradičním partnerem festivalu, je připravena řada speciálních nabídek. Už vstupenky mohou získat s 15% slevou, v areálu pak navštívit t-music zone s internetem, dobíjecí stanici, fotbálky a WiFi v jejím okolí nebo t-music sky, dvoupatrový stan, ze kterého budou mít vynikající výhled na t-music stage. Připravena je i SMS soutěž o iPhone se speciálními Rock for People skiny a se SIM s tarifem BAV SE na rok zdarma a o dalších 50 cen.

Více na www.t-music.cz/rockforpeople.

Kdy? 3.–6. července

Za kolik? 1430 Kč v předprodeji/pro klienty T-mobile se slevou 15 % (1600 Kč na místě)

Další vychytávky

Festival world music **Respekt** přiveze do Prahy na **18. a 19. červen** sibiřský punk Yat-Kha nebo voodoo funk Spasm Band z Trinidadu.

Tradiční kulturní festival se bude **od 19. do 22. srpna** konat i v **Trutnově**.

Sinéad O' Connor vystoupí **3. července na státním zámku Sychrov**.

Od sousedů

16.–18. července, Melt festival, Ferropolis, Německo. Na nejprogressivnějším festivalu ve střední Evropě vystoupí např. Massive Attack, Groove Armada, Golftrap, Milke Snow, Jamie Lidell, King of Convenience, Jónsi, Two Door Cinema club a řada dalších.

8.–11. července – Balaton Sound, Maďarsko

The Chemical Brothers, Jamiroquai, Klaxons, Pet Shop Boys, Tricky, Paul Oakenfold

8.–10. července – Pohoda, Slovensko

Leftfield, Ian Brown, Klaxons, The Stranglers, José González, These New Puritans, The XX

6.–9. srpna – Off, Polsko

The Flaming Lips, Mew, The Fall, Efterklang, Tindersticks, Anti-Pop Consortium

11.–16. srpna – Sziget, Maďarsko

Papa Roach, Iron Maiden, Faithless, The Hives, Billy Talent, Bad Religion, Muse, Kasabian

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: ARCHIV

„O. K., je tlustá, ale její hlas je neuvěřitelný!“ napsal kdosi komentář na YouTube pod klip amerického post-punkového tria Gossip.

Kapela v čele s charizmatickou a prostorově výraznou zpěvačkou Beth propojuje v hudbě životně důležité prvky nebezpečí, vzrušení a vášně, kterým dodávají vlastní zvuk a vizi. „A řadí, jako by byl rok 2012!“ stojí v tiskové zprávě jejich vydavatelství. Je to pravda,

KONCERT

Nespoutanost a adrenalin

Gossip na pražském koncertu předvedou, že indie můžete dotlačit až někam za hranici zvuku a smyslu. Mají působivé texty, promyšlenou hudbu, úchvatnou procítěnost a hlavně excelentní zpěvačku, jejíž hlas je vážně lahůdka. Dosahuje zázračných tónů v zázračných výškách, ale nepišť. Je tak zvláštně agresivní a nabitá animální energií, že se vám na koncertě prostě chce tančit. A animální energií myslíme tu opravdovou. Beth proslavila svou kapelu, kde vedle kytaristy hraje ještě bube-

nice, jako symbol emancipace. Nejenže se nechává fotit na titulní stránky časopisů nahá a navrhuje vlastní šaty, bulvární deníky si také všímají jejího odmítavého postoje k hubnutí a holení různých tělesných partií jakožto i k používání deodorantů. Proč ne, hlavně že na pódiu umí udělat parádní bugar. Lístky do SaSaZu koupíte za 770 korun.

**26. června, SaSaZu, Praha
Pořádá 10:15 Entertainment**

COCOROSIE

GREY OCEANS

Freak-folkové sestry Casadyovy naservírovaly pod rozkvetlý květinový strom čtvrtou desku s pořádnou porcí „indie-kňourání“ – hřbitovně zadumané album Grey Oceans točily celkem v pěti zemích, díky světoběžnému nahrávání je tu také cítit odklon od jejich klasického freaky stylu. Šedé oceány jsou tentokrát naplněny zvuky sebranými napříč různými kulturami, jako kdyby je duo naškubalo na každé ze zastávek svého celosvětového turné. Jungle se tu míchá s jazzem a porce hip-hopových beatů chutná nejlépe, když venku prší a bouří. Ve vzduchu ale visí otazník, jestli se CocoRosie kvůli tolika zvukům na takovém rozbouřeném moři neztratí.

SUB POP RECORDS 2010

KEANE

NIGHT TRAIN

Britští lamači žebříčků Keane v mezidobí turné Perfect Symmetry nahráli pár nových písniček. Na novou plnohodnotnou desku to sice nestačilo, ale za pozornost to stojí. Vzniklo zajímavé EP Night Train. A stejně jako CocoRosie v předchozí recenzi se i Keane odklonili jiným směrem. Piano-rockoví Britové se jednak vydali kamsi za Coldplay, jednak vzpomínají na nejméně syntáky Depeche Mode a také ohromují své fanoušky různými hosty. Ve dvou skladbách uslyšíte živé frázování rappera somálsko-kanadského původu, který si říká K'Naan. Jinde zase pívá japonský MC Tigarah. Noční vlak veze vagony plné spontánnosti. Proč ne.

INTERSCOPE RECORDS 2010

MGMT

CONGRATULATIONS

Ta deska má výstižný název. Někteří fanoušci brooklynského dua by za něj ještě dosadili vykřičník, protože se jim zdá skvělá. Prý taková, jak mají MGMT doopravdy znít. Jiným tam chybí otazník. Vedou se dalekosáhlé debaty, jestli Congratulations vůbec navazuje na jejich úspěšné album Oracular Spectacular. V duchu všech tří recenzí na této straně se nese i tato novinka – absolutní odklon od toho, co byste od MGMT (původně The Management) čekali. Dva hipíci z New Yorku si tu dělají blázný sami ze sebe, když na sebe nechají proudit sprchu zvuků zabalenou v hávu Beach Boys. Je to živé, experimentální a psychedelické. Možná takové, jak mají MGMT doopravdy znít.

SONY MUSIC 2010

PETRA SOUKUPOVÁ

Jedna kniha spisovatele nedělá!

Tato mladá, navenek i stylem psaní velmi příkrá absolventka scenáristiky z pražské FAMU získala už téměř všechna příslušná česká literární ocenění za prózu. Její výjimečně dobrý debut *K moři* ověřila Ortenova cena, druhá, nejnovější kniha, soubor povídek *Zmizet* získala letošní Magnesii literu za Knihu roku.

Již po udělení Ortenovy ceny za prvotinu *K moři* se nechala slyšet, že jedna kniha spisovatele nedělá a že již pracuje na další. Soubor povídek *Zmizet* tak na sebe nenechal dlouho čekat a také nenechal nikoho na pochybách, že česká literatura má novou hvězdu. V současné době Petra pracuje ve scénářistickém týmu úspěšného sitcomu *Comeback* a rovněž se můžeme výhledově těšit na filmové zpracování její prvotiny *K moři*, podle které sama napsala scénář, a v současné době na něm pracuje s režisérkou Karin Babinskou, jež je podepsána pod ceněným snímkem *Pusinky*.

Zcizující odstup

Na Petře Soukupové udivuje obsahová sevřenost, schopnost bez námahy vykonstruovat zápletku, výrazová úspornost a především hluboký ponor do psychologie postav – a přitom se Soukupová v prozaické tvorbě zatím nevěnuje ničemu jinému než vztahům uprostřed jádrové rodiny. Nad prózami Petry Soukupové musíme přemýšlet, zda jsme sami také takoví, zda jsme se trapně chovali

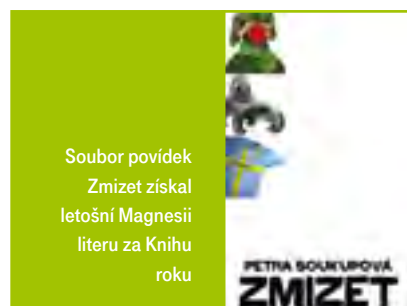
v mládí i my či naše sestry a bratři, jestli jsme se opravdu brali tak vážně, byli tak sobečtí – zda náhodou nejsme takto nesmyslně nesmiřitelní. Jestli jako rodiče podobně neselháváme, nenadržujeme, nepřehlídíme. Pravděpodobně ano.

Dětskýma očima

Knižkám Petry Soukupové bývá vytýkán pesimistický pohled na mezilidské vztahy, bezútěšné vyústění příběhů, charakterová nahnutost postav. Ve skutečnosti jsou její hrdinové obyčejní, lidští, jejich vlastnosti jsou jen podrobněji analyzovány, pečlivě zobrazovány do nejmenších detailů, odhalovány osobní perspektivou ich-formy, navíc místy nahlíženy dětskýma očima. A to i v těch nejvšednějších banálních situacích. Jsou jako my všichni, protože Petra Soukupová není pokrytec a nelakuje je narůžovo. Nejde tedy o nějakou deziluzivní sociální sondu do života současné rodiny. Není to žádné memento. Že by láska zcela absentovala, nebude tak docela pravda.

Třídílná variace na motivy zmizení, ztráty, ať už je to mrazivá povídka, v níž se po starším bratrovi jako by zem slehla, ztráta nohy v dětské honičce nebo ztráta iluzí o vlastní rodině, prožitá až v dospělosti, je vynikajícím navázáním na tradice domácí psychologické prózy. Už jen tím je v kontextu soudobé literární tvorby ojedinelá. Neměly byste ji v knihkupectvích minout, ať už Liteře věříte, či nikoli.

TEXT: OLINA STEHLÍKOVÁ, FOTO: ARCHIV

Soubor povídek
Zmizet získal
letošní Magnesii
literu za Knihu
roku

KITCHEN STORY

Čtyřhvězdičková
tajemství
zvědavé
servírky

Vtipné, ironické a zasvěceně napsané zákulisní vzpomínky první ženy s hodností chef de rang v jedné z nejvýznamnějších restaurací v New Yorku. Něco mezi pikantními Důvěrnostmi z kuchyně Anthonyho Bourdaina a neméně dráždivým Sexem ve městě. Zatímco Phoebe Damroschová promýšlela svoji profesní budoucnost, pracovala jako servírka v několika newyorských restauracích. Posléze se stala úsekovou vrchní v jednom z kulinářských rájů mistra šéfkuchaře Thomase Kellera, v restauraci Per Se ověněné čtyřmi Michelinovými hvězdami. Popisuje nejen strasti a slasti, které přináší práce v této špičkové restauraci, ale také svou posedlost jídlem i jistým someliérem a postřehy z nanejvýš soutěživé a zběsilé říše vybraného stravování.

Phoebe Damroschová:
Obsluha v ceně
Vydává: Slovart 2010

DĚTEM

Čtení pro špunty i dospěláky

Simon Tofield: Simonův kocour

Stripy Simona Tofiela se staly v nejrůznějších médiích od internetu po deníky doslova kultovními. Jen málokterý chovatel koček nezná Simonovy krátké animované skeče, které jsou ke zhlédnutí na internetovém kanálu YouTube. Simonův líný a zlomyslný kocour v nich dělá svému majiteli nejrůznější naschvály stejně jako dalším zvířátkům, která žijí u nich na zahradě a v okolí domku. Občas je za to po zásluze potrestán, většinou ale vychází ze svých kočkovin jako vítěz. Aneb každá doba má svého Garfielda. Pro 21. století je to Simonův kocour.

Vydává: Paseka 2010

Pierre Souvestre, Marcel Allain: Fantomas kontra Juve

Proslulý soubor detektivek-pohádek o dvou přátelích, kteří jsou na stopě zosobněnému zlu, už celých sto let neztrácí půvab. Je to jistě i proto, že autoři P. Souvestre (1874–1914) a M. Allain (1885–1969) vycházejí ze znalostí získaných vlastní právnickou profesí, a navíc věrně zobrazují období „belle époque“, krásný, tvořivý a vzrušující oddechový čas po prusko-francouzské válce. Příběhy o Fantomasovi se staly předlohou mnoha filmů, nejslavnější a zatím poslední je trilogie A. Hunebella z šedesátých let minulého století, v níž hlavní postavy ztvárnili Jean Marais a Louis de Funès.

Vydává: XYZ 2010

Chrudoš Valoušek: Chrudošův mix přísloví

Autorskou knihu Chrudoše Valouška nelze přehlédnout. Je výrazná autorským rukopisem výtvarníka i vlastním obsahem. Přináší soubor lidových přísloví – „Co na srdci, to na jazyku“ – i moderních rčení – „Stará láska nerezaví.“ Poukazem na doslovný popis těchto lidových „mouder“ nutí čtenáře přemýšlet o významu sdělení, příběhu, který se za jednou větou skrývá, a navíc často nabízí svou vlastní neotřelou a současnou parafrázi přísloví. Výběrem slovních spojení i způsobem zpracování vytvořil Chrudoš Valoušek dílo vpravdě mezigenerační. Malé čtenáře poučí, velké spíše pobaví.

Vydává: Baobab 2010

HELLO, DOLLY!

Výprava do neznáma

Po Barbře Streisand, legendární Laďce Kozderkové a vynikající Jitce Molavcové oceněné za svůj výkon cenou Thálie se v roli muzikálové dohazovačky Dolly Levi představí publiku také femme fatale českého filmu Ivana Chýlková.

Pražskou divadelní scénu čeká zpracování klasického amerického muzikálu autorů Michaela Stewarta a Jerryho Hermana Hello, Dolly! Hlavní roli dohazovačky Dolly přijala Ivana Chýlková. Maraton dvaadvaceti představení v průběhu letních měsíců přitom absolvuje ve Švandově divadle bez alternace. A to je úctyhodný výkon...

Váhala jste dlouho s přijetím nabídky hlavní role v Hello, Dolly!? Věděla jste již předem, že nebudete mít alternaci? Ne, protože jsem Michalovi Hrubému, který je producentem Hello, Dolly! a jehož Studio Dva toto představení produkuje, před časem slíbila, že roli možná vezmu, ale nejdřív tak za pět let. S tím, že jsem pro ni dosud ještě mladá. No, a těch inkriminovaných pět let uteklo, já nádherně zestárla, a tak mi nezbylo než svůj slib dodržet. A že to nechce

alternovat, jsem věděla samozřejmě od samého začátku.

Čeká vás mnohdy i několikadenní maraton, kdy bude Hello, Dolly! mít reprízy čtyři večery po sobě. Jak připravujete svoje hlasivky, ale také fyzičku? Jelikož se svými hlasivkami a i tělem žívím denně řadu let, nic tak neobvyklého mě zase nečeká. Budu mít navíc pouze korepetice, protože tam zpívám asi 5 až 6 písní.

Sledovala jste v rámci přípravy i filmová zpracování tohoto muzikálu, nebo si postavu koncipujete spíše podle svého vnitřního pocitu a vedení režiséra Ondřeje Sokola? V divadle jsem tenhle titul neviděla ani jednou a film jsem zhlédla jako -náctiletá – čili dost dávno. Zнала jsem vlastně jenom jednu skladbu, a to tu

ústřední písničku, která se zpívala v rámci všech možných estrád v televizi. Takže do zkoušení jdu jako na výpravu do neznáma, kde by snad mohlo být moc krásně, když tam všichni ve zdraví dorazíme. A s Ondrou Sokolem se známe z Činoherního klubu, kde spolu hrajeme, a Ondra navíc ještě překládá a režisuje. O to víc se na všechno těším, protože vím, jaká je s ním spolupráce.

Hello, Dolly! je o umění dohazovat a schopnosti vidět v lidech spíše to pozitivní. Myslíte si osobně, že takové vztahy mají šanci na úspěch? Jestli myslíte, zda má tzv. dohrozený vztah šanci na úspěch, nevím, nemám s tím osobní zkušenosti. Ale schopnost vidět v lidech to pozitivní šanci má. Aspoň pro člověka samotného určitě. Líp se s tím žije.

TEXT: JAN ČERNÝ, FOTO: STUDIO DVA

NÁRODNÍ DIVADLO

Dogville

Filmy dánského režiséra Larse von Triera začínají být v českých divadelních hájích velmi oblíbenou předlohou. Švandovo divadlo se chopilo snímkem Kdo je tady ředitel s odzbrojícím Michalem Dlouhým v hlavní roli, divadlo ABC se pokusilo o adaptaci filmu Tanec v temnotách a konečně Národní divadlo se chystá na kultovní Dogville. Jak

už napovídá režisérská taktovka Miroslava Krobota a hvězdné herecké obsazení, nebude to nějaký odvar z pasáže. V roli krásné Grace, která čelí gangsterům, ale i obyvatelům zapadlého městečka Dogville, se představí Lucie Žáčková, známá především coby Alda v Sigurdssově Dni naděje, který uvádí divadlo Kolowrat, nebo Porcie v Shakespearově Kupci

benátském, kterého uvádí Stavovské divadlo. Vedle ní účinkují například Jana Preissová, Alois Švehlík, František Němec nebo Jan Hartl.

Stavovské divadlo. Premiéra 10. 6. 2010. Reprízy: 19. 6., 27. 6. a dále v divadelní sezoně 2010/2011

SKUTR

Kultovní představení

Divadelní soubor SKUTR už je u nás sám o sobě kultem. Každá jejich performance vzbudila rozruch, nadšené emoce a v neposlední řadě radost z utracených peněz za kulturu. Jejich poslední projekt Kultovní představení jde zase o kousek dál. Tentokrát si totiž „experimentální baviči“ Vojtěch Dyk a Jakub Prachař připravili pro diváky notnou dávku spoluúčasti. Budte tedy připraveni přijmout jejich hru, a ne jen pasivně přihlížet představení se začátkem, vyvrcholením a koncem. Materiál, který Dyk s Prachařem několik týdnů připravovali, je pře-

devším výletem do hlubin divákovy duše. Zahodte dospělost a vraťte se do doby, kdy vás zajímal tak trochu jiný, bezstarostný svět. Je dost možné, že se přiučíte mnoho nových věcí o vás samotných anebo jednoduše uvidíte sami sebe v o něco čistější formě a jasnějších obrysech než v ranním zrcadle kocoviny. Nový projekt lze charakterizovat jako hru na pomezí hrané, koncertní a snové exhibice. A hlavně – opět nechybí legrace.

La Fabrika. Reprízy: 7. 6., 9. 9., 19. 9. 2010

TANEC PRAHA

Jasmin Vardimon přiváží oslavu pohybu

Podvaadvacáté se česká metropole a s ní i mnoho dalších měst stane dějištěm tanečních kreací z dílny mnoha světových choreografů. Mezi nej-očekávanější patří projekty Jasmin Vardimon, která již od roku 1997 překvapuje Británii svou neotřelou tvořivostí. Její umění spočívá v kombinaci pocitů, nepředvídatelných nových prvků, v pozorování lidského ega, které pak promítne v drzém, někdy humorném pojetí. Do Prahy přiváží Yesterday, jenž je k vidění 22. a 23. 6. v Hudebním divadle Karlín. Trochu syrového materiálu nám přiváží Alain Platel,

který po vlně mainstreamu doplul až ke komorně laděným představením. Ačkoli je velmi častým motivem choreografů výlet do lidského nitra, Platel se snaží v inscenaci Out of Context – for Pina (29. 6. v Hudebním divadle Karlín) jít až na počátek uvědomění si svého já, tedy najít předěl mezi animalitou a rozumem. Mezi další taneční lahůdky letošního ročníku festivalu patří polský Happy Project (10. 6.), slovenský soubor Debris Company (13. 6.) či švýcarská Compagnie Nicole Seiler (16. 6.). Lze je vidět v Divadle Ponoc.

THÉÂTRE ZINGARO

Magický balet koní a lidí

Francouzský baletní ansámbl se na pařížském předměstí zrodil v roce 1984 a v tehdejší divadelním undergroundu hned vzbudil značný rozruch. O čtvrtstoletí později se jedná o jeden z nejvyhledávanějších divadelních souborů v Evropě.

V centru dění, francouzském Aubervilliers, vám jen pomalu dochází, oč se jedná. V každém novém projektu souboru totiž jde o symbiózu koně a lidí. Zakladatel divadla Bartabas přitom říká: „Lidé mohou být chytřejší než koně, ale kůň sám o sobě je mnohem vnímavější.“ O silném napojení jednotlivých členů Zingara na koně svědčí i způsob jejich života. Jsou s nimi ve dne i v noci ve speciálním kempu na severu Paříže, kde žijí jako kočovní umělci.

Bartabas na sklonku minulého roku představil své čerstvé vizuální divy. V inscenaci Darshan divákům nabízí obří kruhové jeviště, kde se noří do světa hry světél, stínů, několika desítek koní a herců. Jde jen o vaše pocity, které si připustíte. Radost, smutek, zmatek, vztek. Je to příliš abstraktní, a přesto příběh utíká dál až ke svému konci. Zapomeňte na hojně navštěvované cirkusy v 80. letech, které se objevovaly na stadionech českých bohem zapomenutých městeček. Zingaro vám nabízí zážitek, který

vám rozbuší srdce, aniž byste k tomu potřebovali několik pokusů bezzubého klauna. Přitom interakce s publikem je v Darshanovi nebyvale silná. Na stínovém jevišti se jezdcí zjevují a opět náhle zmižují. Cestování se přitom stává hlavním tématem. Minulost je propletená s budoucností a směr určují koně. Střet civilizací můžete vnímat v pozadí, ale lze se z něj poučit? Informace o termínech představení v Paříži naleznete zde: www.zingaro.fr.

TEXT: JAN ČERNÝ, FOTO: THÉÂTRE ZINGARO

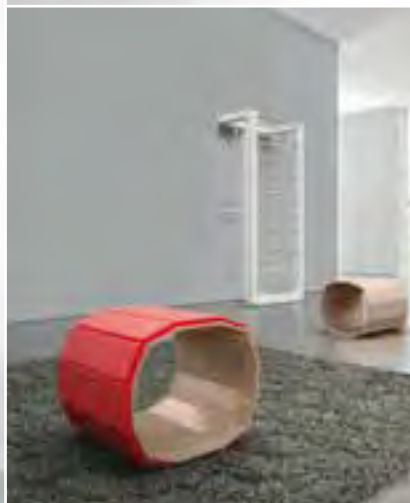

LUCIE KOLDOVÁ

Stoupající hvězda mezinárodního designu

Jméno designérky Lucie Koldové (27) začíná v poslední době výrazněji pronikat do povědomí i do médií. Pracuje v Paříži u Arika Levyho, jednoho z nejlepších současných designérů, a vystavuje na zahraničních přehlídkách včetně prestižního design weeku v Miláně. Letos také zvítězila v kategorii Objev roku v rámci výročních cen Czech Grand Design.

Návrh Home Fitness vycházel hlavně z jejich sportovních zkušeností, neboť Lucie Koldová, než nadobro propadla designu, se vrcholově věnovala atletice

Treasury Table – jde o skvělý pracovní stůl pro všechny nepořádné nesystematiky

Na prestižní designový veletrh v Miláně přivezla letos zbrusu novou verzi Home Fitness

Do Milána přivezla novou verzi Home Fitness, tedy kolekci nekonvenčního variabilního nábytku, který slouží nejen k praktickým kancelářským účelům, ale i ke cvičení: „Tentokrát jsem navrhla kombinaci ribstolů a odlehčeného systému věšáků na ramínka a jednoduché dřevěné stoličky, na které se napíná zíněnka určená na cvičení. Ta na stoličce slouží jako čalounění,“ představuje novou sérii nábytku na cvičení.

„Letošní Milán byl jinak šílený, protože zajistit na Zóně Tortone výstavu pro mě bylo docela náročné finančně i logisticky. Výroba nového domácího fitness totiž probíhala v Čechách, práce ve studiu v Paříži a odvoz věcí z Čech jsem kaučovala na dálku,“ vzpomíná na milánskou přehlídku designu, která se konala v polovině dubna.

Ideální stůl pro nepořádníky

Návrh Home Fitness vycházel hlavně z jejich sportovních zkušeností, neboť Lucie Koldová, než nadobro propadla designu, se vrcholově věnovala atletice. Návrhářka se zabývá především nábytkem, světlými

i světlými objekty, nedávno rovněž zaujala povedeným stolem Treasury Table – je skvělý pro všechny nepořádné nesystematiky. Deska stolu je poloprůsvitná, takže útroby fungují jako zajímavý vizuální prvek. Nápad v hlavě nosila dlouho: „Mám ráda věci pod kontrolou a zároveň čistou pracovní plochu, kde se při práci a skicování můžu pořádně rozmáchnout. Hlavně ale miluju průsvitné a průhledné materiály a tady jsem chtěla využít hru s přiznáním toho, co máte ve stole opravdu ukryto. Ten „zmatek“ drobností, papírů a barev vyzdvihnout jako hlavní estetický prvek celého stolu. Přehlednost, organizovanost a prostornost byly klíčovými slovy při ztvárnění návrhu.“ Absolventka Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, ateliéru produktového designu pod vedením Jana Němečka a Michala Froňka z respektovaného studia Olgoj Chorchoj, dnes žije v Paříži, kde i ve studiu Arika Levyho pracuje. Musí to být skvělá profesní zkušenost, být náročná... „Arik je extrémně náročný, a právě proto se dostal až na špičku. Vyžaduje přesnost, bystrost, pochopení a pružnou reakci na své připomínky. Hodně cestuje a vrací se

do rozjetých projektů, požadavky se mění velmi rychle v návaznosti na konzultace s klienty, což vyžaduje velkou flexibilitu,“ hodnotí mladá designérka, která spolupracovala i se šperkařskou firmou Belda Factory. S Levym se potkali loni v létě na přednášce Vitry v Karlíně. V té době také diplomovala na VŠUP: „Dost jsme si spolu rozuměli – tedy měli jsme se o čem bavit. Zajímala se také o mou práci. Zůstali jsme v kontaktu a po nějaké době mě pozval do Paříže.“

Jemná dravost je zdravá

Život ve francouzské metropoli nebyl zpočátku pro mladou Češku lehký. „Při odjezdu do Paříže jsem se cítila sice jako kosmopolita, ale fakt, že nehovořím francouzsky, mi situaci jen ztěžoval. Lidé jsou tam uzavření a přes zimu moc „nežijí“. Vypadla jsem ze studentského života a začala pracovat od rána do večera,“ uvažuje s tím, že dnes už je situace jiná, „teď je jaro, všichni jsou venku, v ulicích, a já jsem se naučila poznávat Paříž kousek po kousku sama.“

TEXT: JASMÍNA NOVOSADOVÁ, FOTO: ARCHIV LUCIE KOLDOVÉ

Osvěžte svou fádni zed'

Možnosti, jak vyšperkovat i tu nejobyčejnější bílou zed', jsou dnes nepřeberné. Stále oblíbenější, a to i z hlediska finančního, jsou samolepky nejrůznějších tvarů a motivů (postavičky, zvířátka, rostliny nebo abstraktní dekory) jak na zdi, tak třeba i na podlahy. Například značka Fugu má mezi novinkami rybičku v akváriu nebo prchající mouchy s názvem Sky Panic. Navíc nabízí zdarma návrh vizualizace konkrétně pro váš interiér. Za pozornost stojí www.nalepsi.cz, dále www.fugu.cz.

Květináče podle LePatio

V obchodech LePatio je nově v prodeji kolekce orientálních svítidel holandské značky Zenza. Lamy jsou ručně vyráběné a prastaré techniky ve spojení s moderním designem vytvářejí elegantní a intimní atmosféru. Filigránsky zdobená svítidla jsou k dostání ve stříbrné barvě a v rozličných velikostech. Novinkou jsou také terakotové květináče od českých výrobců. Každý kus je vyráběn ručně a individuálně dekorován a patinován. Prodává je LePatio na Národní třídě, v Dušní ulici a na Újezdě v Praze.

Zabalte si deníček do chic obalů

Dávno tomu, kdy se knihy a sešity balily do novin nebo nevzhledných rezných látek. Česká papírenská firma Pepelote tradici balení oživila. Nabízí různé typy mladistvých látkových obalů na sešity, bloky nebo diáře s jisticí gumičkou. Na vnitřní straně obalu je i malá kapsička na vizitky, účty nebo na drobnosti. Pepelote vyrábí obaly i z plsti. Najdete ho ve vybraných knihkupectvích a kavárnách, například v knihkupectví Academia a v Café Fra v Praze. Více na www.papelote.cz.

Hollywoodská lampa

Interiérovým hitem pro nadcházející sezonu se, jak ukázal letošní design week v Miláně, stane lampa připomínající filmový reflektor. U nás ji do svého sortimentu zařadila prodejní galerie Avenue Design sídlící v pražských Holešovicích. Reflektor Cinema potěší nejen milovníky filmu a starých hollywoodských kulís. Hodí se do moderního bytu i venkovských domů, je vyrobena z chromu a má polohovatelné dřevěné nohy. Cena: 17 tisíc korun. Více na www.avenuedesign.cz.

FUN

Geek Fitness

Člověk druhu homo technologicus, kterému méně vyvinuté poddruhy posměšně přezdívali geek, se vyznačuje schopností přenášet svou zálibu v elektronických udělátkách do nejnepravděpodobnějších oblastí lidské činnosti.

Nike Plus

Funguje na podobném principu jako Fitbit, ale vkládá se do boty a hlídá, zaznamenává a hodnotí vaše běžecké výkony. Při ztrátě tempa dokáže pustit z vašeho iPhoneu předvolenou povzbuzující skladbu (doporučujeme soundtrack z Rockyho).

Nintendo Wii

Bezdrátový ovladač konzolových her je pro geek fitness stejně zásadní jako elastické trenýrky pro kulturistu. Doporučujeme ho začínajícím cvičencům, protože poskytuje možnost pohybu celého těla a zároveň umožňuje vnést do fyzické aktivity motivující prvek soutěžení.

Fitbit

Pokud najdete zálibu v analýze svého života, přejděte od prostého vážení k nonstop monitoringu. Klipsa Fitbit, kterou můžete nosit neustále u sebe, zaznamenává veškerou tělesnou aktivitu minutu po minutě. Po synchronizaci s počítačem se můžete kochat přehledem své tělesné činnosti včetně počtu kroků a spálených kalorií. Dokonce vám řekne, jak dlouho vám trvalo usnout a jestli jste v noci nešli v náměsíčném stavu vyjít ledničku.

Tanec geeků

Pro pokročilejší cvičence, kteří se ale ještě necítí na to vyrazit funět do parku, je tím pravým udělátkem taneční podložka (například DDRMAX 2 pro PlayStation 2). Divoké trsání podle virtuálních tanečnicků na obrazovce je překvapivě fyzicky náročné pro cvičence i pro přihlížející, kteří ovšem budou posilovat především bránci.

WiFi váha

Sledovat tělesnou váhu je u geek fitness naprosto nezbytná činnost. Už jen proto, že vážení produkuje čísla, a ta se dají zpracovat do grafu. Váha Withings obstará veškerý monitoring za vás, a navíc pošle všechny údaje po vestavěné WiFi na internet, kde je ukládá a hodnotí ve vašem profilu. Propojení s osobní stránkou na Facebooku je možné, ale nedoporučuje se v období kolem Vánoc.

Motýlový netbook

HP ve spolupráci s designérkou Vivienne Tam představil karmínový klenot inspirovaný klasickou čínskou romancí Motýlí milenci. Váží pouhý jeden kilogram, v příslušenství najdete i stylovou brašnu a displej lze přepnout do režimu zrcadlo. U autorizovaných dealerů HP za cca 13 000 Kč.

Digimávátko

Svého světelného meče se letos dočkalo i Sony v podobě PlayStation Move. Černá kouzelná hůlka se šesti tlačítky, joysticky a barevnou „bublinou“ umožní intuitivní ovládání her pro PS3. Samozřejmostí je vibrační funkce DualShock, bezdrátový přenos dat z ovladače skrze Bluetooth a dobíjení prostřednictvím USB. Na trh bude uveden během léta, k dostání v autorizovaných prodejnách Sony.

Retro na uších

Jestli chcete vypadat stylově, vyzkoušejte retrokolekci sluchátek japonské firmy Zumreed, která kromě nepřehlédnutelného designu nabízí i vynikající zvukové vlastnosti. K dostání nejlépe na internetu, například na www.skateprice.cz.

Myš ve vzduchu

Zařízení Loop Pointer z dílny HillCrest Labs už starou dobrou myš připomíná maximálně skrolovacím kolečkem. S ovládním PC i produktů Apple si ovšem poradí skvěle, a jestli ji využijete při firemních prezentacích nebo při listování alby fotografií na Facebooku v pohodlí svého křesla, je čistě jen na vás. K dostání na Amazon.com za 49 \$.

Dobíjecí baterie USBcell

Ve světě zaplaveném počítači obsadil USB port pozici nejdostupnějšího zdroje elektřiny už před nějakou dobou. Přenosné přístroje přes něj ale lze napájet jen těžko a jedinou možností je naladovat je bateriemi. Vývojáře firmy Moixa tento řetězec uvažování dovedl k logickému závěru vyvinout akumulátory, které se dají nabít z USB portu. Odklopite plusový konec, nabijete, zaklopite. K dostání na internetu, například na www.zabavedarky.cz.

BOUCHERON

Klenotník králů v Praze

Získal si srdce Rockefellerů, herečky Marlene Dietrich, královny Alžběty II. nebo spisovatele Oscara Wildea. Řeč je o francouzském výrobcu luxusních šperků a hodinek Boucheron, který v dubnu otevřel nový butik v pražském hotelu Four Seasons.

Pařížská značka Boucheron byla založena v roce 1858 Frédéricem Boucheronem. Historii psaly čtyři generace této rodiny a všechny bez výjimky Boucheronu pomohly stát se jedním z lídrů na světovém trhu nejluxusnějších šperků. Zakladatel firmy v sobě spojoval zručnost řemeslníka, talent umělce i prozíravost obchodníka. Jako první klenotník se roku 1893 usadil na náměstí Vendôme v Paříži. Vypráví se, že místo, kde klenotnictví dosud sídlí, vybral kvůli tomu, že tam hodně svítlo slunce, v jehož záři se diamanty vystavené ve vitrinách krásně třpytily. Do povědomí zákazníků se tento obchod zapsal svou prací s drahými kameny a inspirací v přírodě. V jeho kolekcích se to hemží hady, chameleony, žabami, sovami, ptáky a kočkami, ale své místo tu mají i květinové variace. Kouzlu těchto šperků už podleho mnoho hvězd filmového plátna.

Mezi nimi byly například herečky Greta Garbo, Rita Hayworth, Marlene Dietrich, k prominentním zákazníkům patřil i ruský car Alexandr II. a jeho syn Mikuláš II., iránský šáh Rezá Pahlaví, spisovatel Oscar Wilde či rodina Rockefellerů. Oblíbeným šperkem anglické královny matky byla tiára (královská čelenka) Boucheron, kterou jí daroval její vnuk, princ Charles. Rozsáhlou sbírkou klenotů této značky má i současná královna Alžběta. Postupně se portfolio značky rozrostlo o luxusní parfémy, tašky anebo luxusní brýle, klenotnictví je rovněž známé hodinářskými kreacemi. Jako první ze světových klenotníků vytvořil ve spolupráci s výrobcem mobilních telefonů Vertu limitovanou sérii mobilů ze zlata a drahokamů. Například mobil Cobra, vyrobený pouze v osmi exemplářích, ozdobený diamanty, smaragdy a 439 rubíny se vyšplhal s cenou

na 310 000 dolarů, což je v přepočtu asi šest a půl milionu korun.

Pražský butik v bordó

Interiér pražského butiku v hotelu Four Seasons je vyveden v barvách pro tuto značku charakteristických – příjemný koberec v bordó odstínu a fialové závěsy jsou ideálním doplňkem k nábytku v ořechové barvě. „Praha bezpochyby patří mezi nejdynamičtější trhy luxusního zboží,“ tvrdí generální ředitel Boucheronu Jean-Christophe Bédos. A dodává: „Jsem opravdu velmi šťastný, že se lidé z Prahy mohou potěšit našimi krásnými výtvy, a přidat se tak k ostatním privilegovaným zákazníkům Boucheronu po celém světě.“

TEXT: JASMÍNA NOVOSADOVÁ, FOTO: BOUCHERON

HTC DESIRE

Nejlepší s Androidem

U operátora T-Mobile si nyní můžete pořídit supervýkonný komunikátor HTC Desire. Jedná se o nejvybavenější zařízení s operačním systémem Android, jehož obliba rychle vzrůstá.

Android, který vyvíjí společnost Google, je na poli operačních systémů pro mobilní zařízení stále ještě horkou novinkou. První zařízení vybavené tímto systémem spatřilo světlo světa před necelými dvěma roky. Šlo o komunikátor G1, který byl k dostání exkluzivně jen u operátora T-Mobile. Android od té doby urazil velký kus cesty – pro tento systém je již k dispozici více než 50 000 aplikací, samotný systém se nyní nabízí ve verzi 2.1 a počet typů komunikátorů přesahuje dvě desítky.

Sofistikovaná placka

HTC Desire stojí přímo na vrcholu této nabídky. Jeho tenké tělo má zaoblené hrany, takže se dobře

drží v ruce. Kvalita zpracování je příkladná, vrzání se neozývá ani při pevnějším stisku. Většinu přední strany zaujímá velký dotykový displej s úhlopříčkou 3,7 palce. Disponuje moderní zobrazovací technologií AMOLED, která zajistí perfektní podání barev. Navíc díky vysokému rozlišení 480 × 800 bodů a podpoře 16 milionů barev patří mezi současnou špičku. Displej obsahuje kapacitní dotykovou vrstvu, takže jej lze ovládat jen pomocí prstů. Na běžné dotykové pero nereaguje.

Pod displejem naleznete čtveřici funkčních tlačítek sloužících pro rychlé vyhledávání, vstup do nabídky, návrat zpět a na pohotovostní obra-

zovku. Mezi nimi se nachází potvrzovací tlačítko s malým optickým touchpadem. Podle toho, jak po něm přejíždíte prstem, se pohybuje i kurzor na displeji. Tato funkce přijde vhod, zejména pokud se v internetovém prohlížeči chcete trefit na drobný odkaz. Pod zadním krytem se ukrývá Li-Ion baterie o kapacitě 1400 mAh. Její výdrž velmi závisí na vytíženosti komunikátoru. Pokud jej nebudete příliš zatěžovat, dostanete se na hranici dvou dnů. Vedle baterie naleznete ještě slot pro SIM kartu a paměťovou kartu microSDHC.

Hardwarová výkonnost HTC Desire je opravdu úžasná a před pár lety by mu tyto parametry

mohly závidět i běžné stolní počítače. Procesor Qualcomm Snapdragon pracující na frekvenci 1 GHz má k dispozici 576 MB operační paměti. Svižnost systému je tak zaručena i při náročných úkolech a animacích uživatelské nadstavby HTC Sense. Toto prostředí nabízí velmi přívětivé ovládání a bezkonkurenční možnosti personalizace telefonu. Pohotovostní displej sestává ze sedmi obrazovek, mezi kterými se přesouváte tažením prstu. Na každou obrazovku si libovolně rozmístíte odkazy na oblíbené funkce, internetové záložky, ale i tzv. widgety, což jsou plně funkční miniaplikace. Na displeji se tak mohou zobrazovat nadcházející události v kalendáři, oblíbené kontakty, předpověď počasí, hudební přehrávač, přístup na Facebook, výpis přijatých zpráv či e-mailů apod. Všechny podstatné funkce tak máte okamžitě přístupné.

Nekompromisní výbava

Komunikátor je potřeba spárovat s vaším účtem na Googlu. Přes internet pak můžete synchronizovat kontakty, položky v kalendáři, poznámky a e-maily. Pro synchronizaci s počítačem slouží program HTC Sync. Kontakty se spravují pomocí aplikace Lidé, která umožňuje ke každému kontaktu uložit nepřehledné množství údajů. Aplikaci propojíte i se svými seznamy přátel na sociálních sítích. Zprávy se píšou pomocí virtuální klávesnice zobrazené na displeji. Máte na výběr z klasické telefonní klávesnice i plnohodnotné QWERTY. Tlačítka jsou na velkém displeji dostatečně rozměrná, takže ani psaní delšího textu nečiní žádné problémy. Z kancelářských funkcí zaujme e-mailový klient, který se připojí k firemnímu

Exchange serveru, internetový prohlížeč s podporou Adobe Flash a prohlížeč dokumentů Office a souborů PDF. Mnoho dalších aplikací si můžete zdarma stáhnout přímo do telefonu pomocí služby Android Market.

Multimediální a zábavní funkce jsou zpracovány na jedničku. Pětimegapixelový fotoaparát podává nadstandardní výkony. Fotky rovnou odešlete na Facebook nebo Flickr. Natočená videa můžete sdílet přes YouTube. Hudební přehrávač a FM rádio jsou samozřejmostí. Pro připojení sluchátek

slouží klasický 3,5mm jack. GPS čip s digitálním kompasem využijete ve spojení s aplikací Google Maps. Autonavigaci si ale musíte dokoupit. HTC Desire je moderní komunikátor, kterému lze těžko něco vytýknout. V moderním kompaktním designu najdete vše, co lze dnes v takovémto mobilním zařízení mít. Většina z toho je navíc propracována do posledního detailu.

ING. JAN HORALÍK
REDAKTOR MOBILMANIA.CZ
A ČASOPISU MOBILITY

PLUSY

výkonný hardware
prostředí HTC Sense
špičková výbava

MINUSY

slabší výdrž baterie
autonavigaci je nutné dokoupit
není vhodný pro začínající uživatele

Technické parametry

Rozměry a hmotnost:	119 × 60 × 12 mm, 135 g
Procesor:	Qualcomm Snapdragon QSD8250 1 GHz, 576 MB RAM
Operační systém:	Android 2.1 s nadstavbou HTC Sense
Sítě a datové přenosy:	GSM/GPRS, EDGE, UMTS, HSDPA, HSUPA
Paměť:	vnitřní paměť 512 MB ROM, slot pro paměťovou kartu microSDHC (až 32 GB)
Displej:	aktivní AMOLED, rozlišení 480 × 800 bodů, úhlopříčka 3,7", 16 mil. barev, dotykový s multitouch
Fotoaparát:	rozlišení 5 Mpix, automatické zaostrování, digitální zoom, diodový blesk, detekce tváře, geotagging, natáčení videa v rozlišení 800 × 480 pixelů
Konektivita:	Bluetooth 2.1 s A2DP, microUSB, WiFi 802.11 b/g
Multimédia:	přehrávač hudby a videa, podpora streamovaného videa z YouTube, FM rádio s RDS, 3,5mm jack, pohybový senzor, proximity senzor, Facebook a Twitter klient
Kancelář:	adresář, organizér, e-mail, synchronizace s PC, prohlížeč dokumentů Office a PDF, internetový prohlížeč, GPS čip, digitální kompas, aplikace Google Maps
Baterie:	Li-Ion, 1400 mAh, doba hovoru: GSM až 400 min., WCDMA až 390 min., pohotovostní režim: GSM až 340 h, WCDMA až 360 h

Nokia s osmičkou

Nová vlajková loď finských mobilních vikingů Nokia N8 patří k nejočekávanějším novinkám a konečně se její plachty začínají rýsovat na obzoru. První testy vyzdvihují výbornou ergonomii, intuitivní dotykové ovládání a tradiční Nokia kvalitu. Někoho možná zaujme podpora přístupu na sociální sítě a další se nechají nalákat na vestavěný 12 Mpx fotoaparát s optikou od Zeisse, xenonovým bleskem a velkým snímacím čipem, který z telefonu dělá plnohodnotný kompaktní fotoaparát. Cena se odhaduje na 370 eur, což by mohlo trhem smartphonů rádně zamíchat.

Dell lehký jako vzduch

O telefonu Dell Aero se dlouhou dobu hovořilo s přívlastkem „nejlehčí smartphone“ a po uvedení na trh se pověsti potvrdily. Placička s 5Mpx fotoaparátem, WiFi adaptérem, GPS navigací a vestavěnou podporou přístupu na sociální sítě totiž váží pouhých 108 g. Zatím je k mání pouze v USA, o vstupu na evropský trh se jedná.

Luxus do kapsy

Tradiční výrobce luxusních hodinek se při výrobě svého telefonu Meridiist Black PVD inspiroval slavným chronometrem Grand Carrera Calibre 17 RS 2 a vsadil na nerezovou ocel, safírové sklo a volitelný zadní kryt z ušlechtilých materiálů. Tou rozhodující „vychytávkou“ je ale druhý informační displej na horní hraně přístroje. Majitel, který nosí telefon v náprsní kapse, tak může mít přehled o hovorech, aniž by jej musel vyndávat ze saka. K doptání u prodejců TAG.

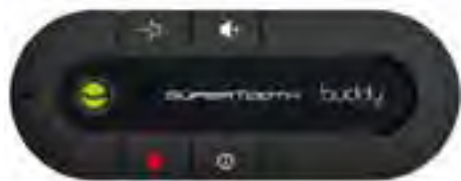
Kin One a Kin Two

Na facebookovou mánií vsadil s nejnovější dvojicí telefonů i Microsoft. Zaoblené placky Kin One a Kin Two mají mít na úvodní stránce příspěvky ze sítí ostatních přátel, fotky a video se sdílí jednoduchým přetažením na obrazovce. Pro obnovení statusu jsou sourozenci Kinové vybaveni plnou vysouvací klávesnicí a přehrávání hudby, videa a prohlížení fotek zajistí zabudovaný přehrávač Zune.

Volné ruce

Handsfree SuperTooth Buddy je tak jednoduché, že jedině, co je s ním potřeba udělat, je připnout ho na sluneční clonu. Přes své miniaturní rozměry nabízí slušný zvuk, hlasové vytáčení, dobíjení z USB portu a možnost propojení dvou telefonů. K dostání na internetových obchodech za zhruba 1000 Kč.

Japonský design

Telefony Lotta od japonské firmy iida nabízejí základní funkce a do detailu dotažený minimalistický design z telefonů činí módní doplněk, který si na jednání rádi položíte vedle šálku s kávou. K dostání je v e-shopu výrobce <http://iida.jp>.

STANDUP PADDLE SURFING

Surfování bez vln

Stojíte na plochem plováku, který hladce klouže po vodní hladině. Kolem vás ubíhají zelené břehy a jediný zvuk, který slyšíte, je klokotání vodních vírů roztáčených záběry vašeho pádla. Tyto pocity si můžete vychutnat na nejbližší vodní ploše i u nás.

Pro SUP se vyrábějí speciální plováky jak sklolaminátové, tak nafukovací. Rozměry se pohybují kolem tří až čtyř metrů na délku a zhruba 80 cm na šířku

Kurzy a půjčovnu vybavení nabízí většina surfařských škol

Hlavní důvod, proč se SUP rozšířil po celém světě, je ten, že přinesl možnost užít si nádherné pocity ze surfování i bez nutnosti cestovat za vlnami a bez zápolení s plachtou

Něco z historie

Standup Paddle Surfing (SUP) je u nás poměrně nový sport, ale jeho původ sahá hodně hluboko do historie karibských ostrovů. Zdejší dlouhé pláže a stálé a vysoké příbojové vlny jsou ideální snad pro všechna odvětví surfingu. Domorodci se ovšem neklouzali po vlnách pro zábavu, ale kvůli obživě a nutnosti přesouvat se po blízkých ostrovech. A pomáhat si při tom pádlem bylo jen logické.

Prvním člověkem, který surfové prkno s pádlem přetvořil z dopravního prostředku na prostředek zábavní, byl Rick Thomas. Americký veterán se po návratu z vietnamské války usadil na Havaji a patrně netušil, že s příchodem nového tisíciletí se z jeho záliby stane rychle se rozvíjející sport. Když pak v létě roku 2000 pádloval podél kalifornských pláží, způsobil mezi surfařskými komunitami malou revoluci. Zastánci tradičního surfování ho odmítali jako podivína, nemálo nadšenců ale bylo více než ochotno zajímavou novinku

vyzkoušet. Zjistili, že jim pádlo poskytuje výbornou možnost manévrovat s plovákem a daleko lepší rozhled po hladině – a tím pádem i ideální příležitost najet si na nejlepší sérii přicházejících vln. Hlavní důvod, proč se SUP rozšířil po celém světě, je ten, že přinesl možnost užít si nádherné pocity ze surfování i bez nutnosti cestovat za vlnami a bez zápolení s plachtou. Jakákoliv vodní plocha, ať už je to rybník, přehrada nebo dokonce řeka, nabízí pádlosurferům možnost vyrazit obzoru vstříc.

Vybavení

Pro SUP se vyrábějí speciální plováky jak sklolaminátové, tak nafukovací. Rozměry se pohybují kolem tří až čtyř metrů na délku a zhruba 80 cm na šířku. Velká výhoda tohoto sportu ale tkví v tom, že k němu lze výborně využít i dnes už dávno zastaralé windsurfingové plováky první generace. Je docela možné, že po pár telefonátech a prosmýšlení několika garáží najdete v koutě zaprášeného

Windglidera nebo „holandana“, kterého vám jeho majitel rád přenechá za pár korun nebo dokonce za odvoz. Velikost a výborná stabilita těchto windsurfingových pradědečků jsou pro SUP naprosto ideální. Pádlo pořídíte ve specializovaných surfařských obchodech v ceně od sedmi set do zhruba dvou tisíc korun. Dejte pozor při jeho výběru. Mělo by být dostatečně lehké, ale pevné, s neklouzavým hmatníkem (gripem). Jeho délku si snadno určíte podle své výšky, když k ní připočtete 20 cm. Jestli chcete, můžete investovat i do speciálních neklouzavých surfařských bot, ale staré plátěné kecky s gumovou podrážkou vám pro začátek poslouží zrovna tak dobře. Na co ovšem nezapomeňte, je kvalitní a pohodlná plovací vesta. I když se považujete za dobrého plavce, nikdy nevíte, co vás na vodní hladině (nebo dokonce pod ní) může potkat. Zrovna tak nezapomeňte, že na vodě sluníčko opaluje s několikanásobnou intenzitou, takže ochranný krém s vysokým UV faktorem by měl být samozřej-

I když si u nás moc neužijeme klouzání po příbojových vlnách, o legraci při projíždkách určitě nepřijdete

Techniku pádlování zvládne průměrně zdatný rekreační sportovec v bezvětrném počasí za deset minut a může vyrazit

mostí, stejně jako sluneční brýle a v ideálním případě i vzdušná pokrývka hlavy.

Co to s námi udělá

Odpověď na otázku, proč si SUP nachází tolik příznivců, je velmi jednoduchá. Nabízí ideální spojení příjemného s užitečným. Techniku pádlování zvládne průměrně zdatný rekreační sportovec v bezvětrném počasí za deset minut a může vyrazit. Jakmile naberete trochu jistoty, zjistíte, že ze surfového prkna poháněného pádlem se stává jedno z nejrychlejších plavidel, které na vodě potkáte, a i když si u nás moc neužijeme klouzání po příbojových vlnách, o legraci při projíždkách určitě nepřijdete. Navíc tento sport nabízí snad nekomplexnější posilování celého těla. Kromě velkých svalových skupin zapojovaných při samotném pádlování se při něm aktivují i hluboké svalové partie potřebné pro udržování rovnováhy. Právě tyto svaly, které běžně nezapojujeme, jsou velmi důležité pro správné držení těla, zpevnění

páteřního korzetu a celkovou vyrovnanost našeho pohybového aparátu. Už jste ve svém fitness centru narazili na program „Balance“, kde se cvičí na vrátkém vrcholku gumové polokoule? SUP vám nabízí to samé, ale spojené s nekonečnou zábavou při projíždkách na vodní hladině, které jsou na hony vzdálené nudnému cvičebnímu drilu v posilovně. Jak efektivní zatížení ale pádlování představuje, pocítíte hned druhý den. Všechny problémové partie, jako je zadní strana stehen, lýtka, zádové svaly a svaly paží, vám připomenou, že takové protažení nezažily už hodně dlouho. Nedejte se ale odradit, namožené svaly se po dvou dnech vzpamatují a další projíždky si už užijete s příjemným pocitem, že vám tělo sílí.

Kam za tím

Rychle rostoucí obliba SUP nemohla uniknout surfařským obchodům, půjčovnám a výukovým školám. Jestli byste si tento sport rádi vyzkoušeli, zkuste zapátrat na inter-

netu, než se rozjedete k některé přehradě, a zjistíte si, jestli má tamější půjčovna SUP surfy a pádla v nabídce. Nebojte se ale, že byste museli strávit půl dne vyptáváním. Vloni byste možná ještě narazili na nechápavé pohledy, nicméně letos se už o SUP surfigu hovoří jako o novém hitu vodních sportů. Tak neváhejte, a hned jak se voda trochu ohřeje, vyrazte ho vyzkoušet i vy.

Na nákup

Vybavení seženete nejlépe v obchodech se surfařskými potřebami. Zkuste se podívat například na <http://www.carving-sport.cz/padla-sup/>.

Na vodu

Kurzy a půjčovnu vybavení nabízí většina surfařských škol. Pravidelné ukázky a zaškolení nabízí například Windsurfing F4 v Pasohlávkách u nádrže Nové Mlýny. www.f4.cz

TEXT: JIŘÍ HOLUBEC, FOTO: ARCHIV

TAK BLÍZKO

LISABON

Temperamentní noblesa

Dodnes připomíná zašlou slávu objevitelských plaveb a v hospodách uslyšíte tradiční melancholické zpěvy fado. Pak vám však ukáže úplně jinou tvář: luxusní butiky, designové obchody a tepající noční život.

Náměstí Praça de Comercio se nachází přímo u mořského pobřeží a je jedním z nejkrásnějších v Lisabonu

Ponte Vasco da Gama, most přes řeku Tejo, je nejdelší visutý most v Evropě dlouhý přes 17 kilometrů

Dramatická, tragická i patetická. Taková je historie hlavního města Portugalska, které se uvelebilo v objetí řeky Tejo (ne, to, co vidíte na fotkách, opravdu není oceán) a které podle legend založil sám Odysseus. Portugalsko, malá země „na konci světa“, kdysi bývalo velmocí: na zrádné moře odsud vyplouvaly objevitelské expedice a právě do Lisabonu se vracel Vasco da Gama poté, co objevil námořní cestu do Indie. V patnáctém století tak městu začaly doslova zlaté časy, které nabyly ještě většího lesku, když bylo v sedmnáctém století v Brazílii objeveno zlato...

1. listopadu 1755, na Svátek všech svatých, však přišla rána. V 9.30 dopoledne se pod Lisabonem začala otřásat země. Zemětřesení pohřbilo tisíce lidí přímo v kostelech při mši, následovaly požáry a nakonec přílivová vlna smetla ty části města, které se nalézaly v nižších polohách (Lisabon vyrostl na sedmi pahorcích). Následky? Z 270 tisíc obyvatel přežilo jen 90 tisíc a oslňující velkoměsto se ocitlo v troskách. Ačkoli na nich postupně

vyrostl nový Lisabon, někdejší sláva města zůstala nenávratně pohřbena v ruinách. Mimochodem – právě z doby po zemětřesení pochází slavný citát Marqueše de Alorny: „Musíme pohřbit mrtvé a nakrmit živé.“

Zpátky do přítomnosti

I dnes vás však moderní i starobylá portugalská metropole okouzlí svým temperamentem a noblesou. Začněme symbolicky na náměstí Praça de Comercio. Kdysi mělo tu nejdůstojnější úlohu: vítat královské návštěvy přijíždějící po moři a vzít jim dech svou velkolepostí. Modernější dějiny náměstí jsou už prozaičtější, a k tomu někdy i tragické – právě tady roku 1908 anarchisté zastřelili krále Karla I. a jeho syna, následníka trůnu.

Až se dostatečně vynadíváte a v informačním středisku se vybavíte mapou, zamiřte k srdci čtvrti Baixa na náměstí Praça don Pedro IV., přezdívané Rossio. Kdysi se tu pořádaly dobytčí trhy a býčí zápasy (corrida), které v Portugalsku dosud žijí, i když v trochu jiné

podobě než ve Španělsku. Na místě dnešního divadla stával palác, který byl svědkem nejkrutějších činů portugalské inkvizice 16.–19. století; v nedalekém Igreja de São Domingos se vynášely její rozsudky. Cestu vám budou vroubit kavárny a stánky se suvenýry. Chcete mít základnu v centru dění, a zároveň se v noci nerušeně vyspat? Tahle oblast je ideální. Zakotvete třeba v Residencial Florescente, www.residencialflorescente.com, přímo na pěší zóně. Útulné pokoje (dvoulůžkový stojí kolem 70 eur) dýchají portugalskou tradicí. Luxusnější volbou je Hotel Lisboa Evidencia Tejo, www.evidenciahotels.com, s příjemně extravagantními pokoji a osobitým šarmem. Cena dvoulůžkového pokoje začíná na 110 eurech.

Výtahy a lanovky

Od náměstí Rossia to nemáte daleko k jedné velmi praktické atrakci. Výtah Elevator de Santa Justa od Raula Mésniera de Ponsarda, následovníka Gustava Eiffela, tu stojí od roku

1902. Ačkoli ho místní prozaicky používají jako dopravní prostředek, šikovně spojující dolní a horní část města, jde zároveň o svébytné umělecké dílo z tepaného železa. Každé patro je navíc originálně zdobeno. Výtah vás dostane o 45 metrů výš, a pokud vystoupáte další dvě patra, otevře se vám výhled na řeku, střechy Lisabonu, trosky katedrály Convento do Carmo i na protější vrch s hradem svatého Jiří, Castelo de São Jorge. Dejte si pomerančový džus a chvíli si vychutnávejte ten pohled...

Asi vás neudiví, že ve „městě sedmi pahorků“ (na vrcholu São Jorge stojí hrad, na ostatních kostel nebo rozhledna) jsou vám k dispozici ještě tři lanovky. Největší porci romantiky zaručuje cesta lanovkou Elevador da Bica čtvrtí Santa Catarina na jižním konci Bairro Alto. V této módní čtvrti s luxusními obchody a spoustou útulných kavárniček se vám bude líbit, pokud je vaší vášní objevovat nové návrhy a designéry a za ukořistěné poklady se rádi odměníte dobrým jídlem.

Rájem „shopaholiků“ je ovšem i čtvrť Chiado. Dopřejte si voňavou a silnou kávu v legendární kavárně Brasileira, kam chodili pro vzpruhu i inspirací portugalští umělci v čele s básníkem a spisovatelem Fernandem Pessoa. Podnik na Rua Garret funguje už od roku 1905.

Bohémská čtvrť Bairro Alto

Umělecká a módní čtvrť, kde se odehrává to nejzajímavější z lisabonského kulturního života, byla vždycky rájem intelektuálů, umělců a revolucionářů. I dnes je líhlní trendů, ať už je řeč o designu, módě nebo umění.

V Bairro Alto to žije ve dne v noci – doslova. Pokud vám to nadmíru vyhovuje a večer rozhodně nemáte v plánu skončit u prvního drinku, pak se ubytujte právě tady. Luxusní volbou je Bairro Alto Hotel, www.bairroaltohotel.com. Na lehce bohémskou vlnu vás naladí už přehlídka uměleckých děl ve vstupní hale. Kavárnu i restauraci zdobí černobílé fotografie, originálními snímky se můžete kochat i v pokojích. Hotel stojí na rozmezí čtvrtí Chiado a Bairro Alto, a symbolicky

tak spojuje dva světy: tradiční a moderní.

Po ruce máte hned několik divadel, muzeí, ale také butiků, restaurací a kaváren. Pokoj pro dva stojí od 215 eur, při on-line rezervaci i méně. Dobrý výběr je i Residencial Alegria na Praça da Alegria, www.alegrianet.com. Prostorové a doslova vypulírované pokoje s francouzskými okny jsou laděny do bordó, fialové nebo šedé a dýchají koncentrovanou romantikou. Pokoj pro dva stojí 53–89 eur. Bonus: je to kousek na legendární tramvaj 28, takže máte všechny zajímavosti na dosah. Večer si zajděte na večeri a zaposlouchejte se do zpěvů fado o zašlé slávě Portugalska...

Rozcinkaný svět

Svézt se tramvají číslo 28 je v Lisabonu nezbytnost. Kulturní dopravní prostředek sice od pohledu nepůsobí jako symbol bezpečnosti, spíš jako vydařený muzejní kousek, nicméně vás spolehlivě vyveze za největšími atrakcemi města. Že je tramvaj zvnějšku obšypaná dětmi, to už patří k místnímu koloritu.

Belémská věž byla postavena jako součást obranného systému na řece Tejo. Je na seznamu světového dědictví UNESCO

Pohádkový Pena Palace v městečku Sintra chráněný UNESCO

Portugalská keramika je proslulá po celém světě

Ke kávě si určitě objednejte výborné portugalské koláčky

Vystupte na zastávce Sé u stejnojmenné katedrály a nechte se zlákat dovnitř velebnou hudbou. Připomíná vám tenhle románský skvost spíš pevnost? Přesně tak: vznikla po vyhnání Maurů v dvanáctém století, a jak je vidět, křesťané raději zůstali ostražití... Později se na ní ovšem výrazně podepsalo zemětřesení a ve třicátých letech 20. století prošla velkou rekonstrukcí. V toulkách do minulosti pokračujte u hradu svatého Jiří. Doveze vás k němu opět „osmadvacítka“ (vyjedte až na vrchol) a zbytek už dojdete pěšky. Tady je vaším hlavním úkolem vylézt na cimbuří a během procházky po hradbách si užívat kalendářové vyhlídky na město. Nasycení? Abyste si zdejší atmosféru uchovali co nejdéle, ponechte tramvaj znavenějším a vezměte to zpátky po svých. Cestou si užijte bloudění krkolomnými uličkami...

Chcete bydlet v nejstarší lisabonské čtvrti Alafma? Ve čtyřhvězdičkovém hotelu Olisippo Castelo, <http://www.hotelolisippocastelo.com>, vám město doslova leží u nohou. Vyhlídka na Lisabon i hrad svatého Jiří si zaslouží prostor, a proto mají pokoje obrovská okna

a ty ve třetím patře i verandy. Při rezervaci on-line pořídíte pokoj pro dva od 135 eur.

Půjdeme spolu do Beléma...

Ne, ta podoba není čistě náhodná: čtvrť Belém na západě města je opravdu pojmenována po Betlému. Zdejší klášter řádu svatého Jeronýma byl totiž zasvěcen Panně Marii, sv. Marii z Betléma. Zmíněný klášter patří do seznamu UNESCO, takže ho hleďte navštívit a nespěchejte. Ideální je vymezit si na poznávání Beléma celý den; jen ne pondělí, kdy je všude zavřeno. Klášter byl postaven na počest Vasca da Gamy a jeho velkolepost svědčí o tom, jak byli Portugalci na slavného mořeplavce hrdí. Vaše další kroky necht' směřují k Belémské věži, ano, k té, jejíž fotografie možná otevírá vaši mapu. Také tato věž, připomínající zbytnělou šachovou figurku, je zahrnuta do seznamu UNESCO. Kdysi střežila vstup do přístavu a stávala přímo uprostřed řeky. Břeh ovšem za ta staletí poněkud postoupil... V Belému doporučujeme Pensão Residencial Setúbalense, www.pensaosetubalense.pt, kousek od kláštera; hotel sídlí v domě ze 17. století. Dobrá základna, když chcete poznávat

minulost Lisabonu ať už pod širým nebem, anebo v četných muzeích a v mezičase si provětrat hlavu v botanické či tropické zahradě. Navíc to máte kousek k pověstným krémovým dortíkům Pasteis de Belém... Tip: chtějte pokoj s výhledem na most Ponte 25 de Abril. Ten je další chloubou Lisabonu, a naprosto oprávněně: s Costa da Caparica a poloostrovem Setúbal ho spojuje nejdělsí visutý most v celé Evropě, vysoký sedmdesát metrů.

Když máte ještě čas...

... a chuť jít naproti oceánu, vyrazte do některého z letovisek kousek za městem. Třeba do Cascais se z nádraží Cais do Sodré dostanete za půlhodinku. Můžete také vystoupit o stanici dřív a dojít do městečka pěšky podél malých pláží v sevření útesů. Skalní romantika zaručena! Ta vás čeká i ve městě Sintra, vzdáleném taktéž půlhodinku vlakem. Uchvátí vás nádherné paláce v čele s kouzelně obskurním Palácio Nacional da Pena. Pokud se někde budete cítit jako v pohádce, pak tady!

TEXT: SIMONA RACKOVÁ FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

Kufr s hřebcem

Automobilka Porsche nabízí v řadě Porsche Design Driver's Selection celou řadu stylových doplňků, ke kterým nedávno přibyla sada stylových cestovních zavazadel. Hliníkové skořepiny s výsuvnými držadly a precizním designovým zpracováním jsou k dostání v 19 barevných provedeních, která odpovídají lakům karoserií vozů Porsche.

Skoro bosí

Kdo jednou vyzkoušel Crocsy, ten na ně nedá dopustit. Lehoučké sandály z přírodního materiálu na nohou skoro necítíte, ale i to přišlo krokodýlím designérům málo, a tak letos přicházejí na trh s novinkou řady ABF. ABF je zkratka pro Almost Bare Foot, což v překladu znamená „skoro jako naboso“. A přesně tak se v anatomicky tvarovaných flipflopech z omyvatelného antibakteriálního materiálu máte cítit. Prodávají se za cca 800 Kč.

Fujifilm FinePix XP10

Najít ideální fotoaparát na cesty není snadné. Měl by být malý, odolný, nárazuvzdorný, fotit i pod vodou, mít kvalitní optiku, snadné ovládání a dělat jen dobré snímky. To všechno se vývojáři Fuji pokusili vměstnat do kovového těla 9 x 6 x 2 cm a zdá se, že se jim to povedlo. V současné mánii kolem sociálních sítí nepřekvapí, že si už ve fotoaparátu můžete označit, které snímky a videa budete chtít nahrát na internet. Po připojení k softwaru se pak vše odehraje pomocí jednoho tlačítka. K máni ve fotoobchodech za cca 4000 Kč.

Hodiny na vodotrysk

Věčný problém s docházejícími akumulátory v hodinách vyřešili vývojáři firmy Bedol. Jejich stylový budík stačí naplnit vodou z kohoutku, přidat citronovou šťávu a dalších 10 týdnů se nemusíte o nic starat. Na cesty ideální a k dostání za pouhých 16 USD na www.bedolwhatsnext.com.

Přírodní bronz bez sluníčka

Budte opálení už od prvního dne na pláži. Britská kosmetická značka LUSH uvádí zcela nový produkt – tónovací mléko Charlotte Island. Mléko obsahuje nálev z čerstvých bio citronů, gel z bio aloe vera, fair trade bio kakaové máslo a spoustu dalších příjemných ingrediencí, které se postarají o zdravé opálení pokožky bez nutnosti vystavovat ji slunečnímu záření. Prodává kamenný obchod Lush v OC Palladium a e-shop www.lushcz.cz.

Vzpomínky na Afriku

Zapomeňte na Keňu a Tanzanii. Dobrodružství jménem safari teď „frčí“ v Jihoafrické republice, Rwandě a Mosambiku. Láká vás představa džípu, khaki oblečení, větru ve vlasech a především divoké přírody v bezprostředním okolí? Tato atrakce afrických republik se vám dostane pod kůži a uchvátí srdce. I tady ale platí, že není safari jako safari.

Příjemné posezení v rezidenci v Botswaně v oblasti Tuli

Stylové apartma v Botswaně

Již několik let je pomyslnou mekou tohoto exotického dobrodružství Keňa a především její rezervace Masai Mara a Amboseli v přímém sousedství hory Kilimandžáro. V posledních letech se ale ze tří- až osmidenních treků stává masová záležitost, která není každému dobrodruhovi po chuti. Do popředí zájmu individuálních výletů za exotickou zvěří se proto dostaly destinace, od kterých by to možná na první pohled nikdo nečekal.

Rwanda – nejen země horských goril

Tou první je Rwanda. Země, která v první polovině 90. let vlivem občanské války

zažila jednu z největších genocid dvacátého století, na svém území skrývá mnoho přírodních pokladů: nádherná jezera, horské deštné pralesy pozvolna přecházející v africkou savanu a – horské gorily. Právě tyto primáty, jichž žije na celé zeměkouli (především v okruhu Rwandy, Ugandy a Konga) ve volné přírodě již jen kolem 700 kusů, jsou největším lákadlem rwandského safari.

Cesta za nimi ale může někdy trvat i sedm a půl hodiny a samotná výprava je fyzicky velmi náročná. S největší pravděpodobností

se k nim budete muset škrábat do kopce neprostupnou tropickou džunglí, kde vás na každém kroku budou rozdírat trnité keře a za nohu chytat všude se plazící liány. K tomu ještě musíte připočítat nejméně čtyřicetistupňové vedro. Slunce totiž dokáže ve Rwandě již v 8 hodin ráno pořádně pálit, a z cesty se proto mohou stát pořádná muka. Gorily navíc samozřejmě nezůstávají na jednom místě, a tak nikdy nemáte stoprocentní jistotu, že se vaše mise nakonec splní. Buď jak buď, oblast rezervace Virunga Volcanoes, kde je pořádána drtivá

UŽITEČNÉ ODKAZY

www.rwandasafari.com – specialista na organizaci safari tripů ve východní Africe, především pak v Ugandě a Rwandě.

www.botswana.co.za – webový portál, na kterém najdete hlavní tour operátory specializující se na safari a kontakty na ubytování ve všech cenových kategoriích.

www.wildmozambique.com – webový rozcestník safari možností v Mozambiku.

www.krugerpark.co.za – webové stránky nejnavštěvovanější rezervace v JAR včetně tour operátorů a ubytování.

I na safari se pohádkově vyspíte

Snídaně v oblasti Tuli

většina treků za gorilami, vás ohromí stejně tak jako slavnou zooložku Dian Fosseyovou. Právě ta zde horské gorily zkoumala a její život se pak stal předlohou ke slavnému hollywoodskému filmu Gorily v mlze. Dalším bodem vašeho zájmu ve Rwandě by se měly stát bažiny národního parku Akagera. Tato oblast se rozkládá na hranicích s Ugandou a právě z těchto bažin pochází nechvalně proslulá moucha tse-tse. Naleznete tu hrochy a krokodýly, ohromí vás neuvěřitelná koncentrace vodního ptactva – mimochodem – na tomto území žije 650

druhů ptáků, z nichž 44 druhů naleznete pouze ve Rwandě. A pokud zamíříte na savany, můžete pozorovat stáda slonů, buvolů, žiraf, antilop nebo zeber.

Rwanda, to je ale i luxus v ubytování, o kterém si v Keni, zemi s masovou safari turistikou, můžete nechat jenom zdát. Osmidenní treky po Rwandě, Ugandě a Kongu pořádají specializované turistické kanceláře, které se orientují na individuální turistiku. K dispozici budete mít nosiče, vynikající stravu a především ubytování s dechberoucím výhledem, které uprostřed

divoké rwandské přírody ovšem nepostrádá nic z vymožeností moderního světa.

Pohostinný Mozambik

Botswana a Mozambik jsou další africké zastávky jedinečných výprav za safari. Zatímco Botswana je zemí s největší hustotou divokých zvířat v rámci celé Afriky, pobřeží Mozambiku je proslulé nádhernými písčnými plážemi, což po několikadenním treku přijde každému vhod. Velkou devízou této země jsou také její obyvatelé. I přes dlouhé roky války jsou Mozambičané velmi pohostinní

Zvěř máte na safari opravdu na dosah ruky

Chata u delty Okavango

a přátelští. Není neobvyklé být pozván k družnému rozhovoru s místním náčelníkem nebo dostat pozvání k jídlu s vesnickou rodinou. Lovit, tedy přivést si domů trofej jednoho z 22 druhů zvířat, které jsou v této zemi povoleny střílet, se dá ve dvou oblastech: rezervaci Niassa a provincii Cabo Delgado, které tvoří dohromady safari o rozloze úctyhodných 300 tisíc hektarů. Právě rezervace Niassa platí za největší chráněné území Mozambiku, žije zde na dvanáct tisíc slonů a velkých šelem, dále jsou hojné antilopy, buvolí, zebry, pakoňe, hroši, obvyklí jsou i lvi, levharti a hyeny.

Botswana: sloni a Viktoriiny vodopády
Sousední Botswana tvoří celní unii se svým dalším sousedem, Jihoafrickou republikou. Představuje jednu z nejstabilnějších afrických zemí a často je považována za zářný příklad demokracie v Africe. Může se pochlubit dvěma světovými „nej“: má nejmenší hustotu obyvatel na čtvereční kilometr, ale zato největší koncentraci slonů, kterých zde žije asi 150 tisíc. Botswana ale také disponuje národním parkem Chobe, podle odborníků jedním z nejhezčích safari v celé Africe, a také samozřejmě nesmíme zapomenout

na Viktoriiny vodopády, největší vodopády na světě. Tento div přírody navštíví každoročně na 300 tisíc turistů.

Nejlepší safari: Jihoafrická republika

Stoprocentně individuální přístup k safari ale můžete zažít jen ve slavném národním parku Kruger v Jihoafrické republice. Zatímco jinde v Africe si musíte najmout průvodce s džípem nebo nosiče, tady, stejně jako v dalších rezervacích JAR, si vystačíte s mapou a vlastním (půjčeným) autem. Žijí zde gepardi,

To není sen, ale výhled z okna na Makanyane safari

Strhující výhled na Mweya safari v Ugandě

levharti, lvi, hyeny, nosorožci, pakoně, zebry, sloni, žirafy, mnoho druhů antilop, hroši, 507 druhů ptáků, padesát druhů ryb a například 33 druhů obojživelníků. Je otevřen celoročně, ale ti, co si chtějí vychutnat setkání se zvířaty v plné kráse, přijíždějí většinou v zimě. Tehdy je totiž místní vegetace řídká, takže umožňuje dobrý výhled. Zvířata rovněž podstatně častěji navštěvují napajedla, a navíc se tu v této roční době mnohem méně vyskytuje malárie. Ta je ostatně na pořadu dne ve všech výše zmíněných zemích, respektive v celé Africe. Proto tedy rozhodně platí, po-

kud se rozhodnete odjet do Afriky na safari, začít užívat antimalarika již před odletem. Kromě turisticky oblíbeného Krugerova parku ale v JAR existují stovky soukromých rezervací, ve kterých žijí ohrožené druhy zvířat. Safari v soukromých rezervacích nabízí nezapomenutelné zážitky. Zvířata lze vidět z velké blízkosti a projížďka v autech s rangerem a stopařem určitě upoutá každého. V soukromých parcích se navíc jezdí i v otevřených vozech, což je v národních parcích nemyslitelné. Safari znamená ve svahilštině „cesta“ a je na vás, jakou si při putování za poznáváním

divoké přírody zvolíte. Jestli to bude individuální trek pouze s mapou, nebo dáte přednost specializované cestovní kanceláři, která vám váš sen o divočině ušije na míru. V každém případě mějte na paměti, že safari samo o sobě nebezpečné není, ale zvířata volně žijící ve svém prostředí se nebezpečnými někdy mohou stát. Neopatrnost a lehkovážnost se tu krutě trestá. V přírodě totiž nesmlouvavě platí právo silnějšího. Safari není o právnických klíčcích, ale o přežití.

TEXT: ZUZANA PITROVÁ, FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

FERRARI

Znovuzrození

Tak teď se podržte. Právě máte před sebou asi nejúžasnější auto letošního roku. Že to je Ferrari, jste asi poznali na první pohled. Tohle je ale jeden velmi speciální italský červený sportáček. Tohle je Ferrari 599 GTO. A proč kolem něj děláme takový humbuk? To poznáte.

Když nic, tak už jen čísla mluví jasnou řečí: dvanáct válců, 680 koní, 335 km/h, počet vyrobených kusů 599 a cena přes osm milionů korun. To ale nestačí. Ferrari se s tímhle autem snaží oživit tradice. Když se totiž ve jménech kteréhokoliv z těchto aut objeví trojice písmen GTO, máte jistotu, že se jedná o něco speciálního. Abychom byli přesní, tak tohle je zatím pouze třetí GTO za více než šedesátiletou tradici této značky. Dvě předchozí ze šedesátých a osmdesátých let (tedy jednou za dvacet let) dodnes patří k nejcennějším kouskům sbírek těch opravdu nejnadanějších fanoušků značky.

Také nejnovější 599 GTO, jehož se vyrobí jen omezené množství, bylo vyprodané ještě dříve, než jej Ferrari vypustilo do světa. Jak je to možné? Jednoduše proto, že svět Ferrari a jejich majitelů je poněkud odlišný od toho našeho... V každém případě se má každý z budoucích majitelů na co těšit. Auto je sice postaveno na základě „sériového“ typu 599 GTB Fiorano, ale každičký jeho detail byl přepracován. Větší výkon dostal motor, převodovka je nyní rychlejší a auto je napěchované nejmodernějšími elektronickými systémy podvozku odvozenými přímo z prostředí formule 1. Ze stejné laboratoře pochází také aerodynamika, která v rychlosti 200 km/h dokáže vytvořit přítlak, tedy sílu, která auto tlačí k zemi, o velikosti

144 kg. Aby se snížila hmotnost, Ferrari dokonce přistoupilo k tomu, že karoserii včetně skel ztenčilo.

Možná si říkáte, k čemu vlastně takové auto se schopností zrychlit z klidu na 100 km/h za 3,35 sekundy a jet až 335 km/h vlastně je. Samozřejmě k tomu, aby si za jeho volantem jeho majitelé dopřávali pocity, které nemohou zažít nikde jinde. Právě tohle GTO je v současnosti vozem, jenž nejvíce ze všech využívá technologie z vrcholného motoristického sportu.

Tento odkaz je ostatně zakomponován již v samotném označení GTO. Tato zkratka totiž vznikla vlastně náhodou. Kdysi v šedesátých letech totiž existovalo Ferrari se jménem 250 Gran Turismo. Nicméně slavný Commentatore Enzo Ferrari jej přepracoval tak, aby se mohlo účastnit závodů. Poté jej poslal na schválení, odkud mu přišel telegram (tehdy kromě telefonní linky nejrychlejší spojení) se zněním Gran Turismo Omologata, tedy Gran Turismo je homologováno. Díky úspěchům tohoto vozu vlastně na všech typech závodů, kde se objevilo, se zkratka GTO stala nesmrtelná. A přesto, nebo možná právě proto teprve potřeťtí opět ožívá.

TEXT: PETR HANKE, FOTO: ARCHIV AUTORA

Navigace podle Google

Jestliže je vyladěný motor srdcem vašeho Audi, pak je multimediální adaptér MMI jeho mozkem. Prostřednictvím MMI se dá nastavit osmistupňová samočinná převodovka, adaptivní světlomety, tempomat, slouží jako navigace, audiopřehrávač a telefon. Jeho nová řada navíc integrovala veškeré funkce stále rostoucí služby Google Earth. Díky němu máte možnost plánovat cestu podle aktuálních satelitních snímků, kombinovat je s databázemi dopravních informací, a vyhnout se tak stání v zácpách. A když se do nějaké přesto dostanete, můžete se zatím na osmipalcovém displeji podívat na zprávy.

Kůže na volant

Zhruba před sto lety Alfred Dunhill převzal po svém otci sedlářskou živnost. Koňské potahy tehdy ustupovaly rychle se prosazujícímu automobilu a mladý Alfred se rozhodl, že namísto koňských postrojů vytvoří kolekci kožených doplňků pro motoristy. Zbytek příběhu je historie, která pokračuje dodnes, kdy si projížďku v kabrioletu se staženou střechou nedokážeme představit bez ručně šitých rukavic z bílé kůže.

Volkswagen Bik.e

Vývojáři Volkswagenu usoudili, že dvě náhradní kola jsou lepší než jedno, a na veletrhu Mobility v Číně představili koncept skládacího motokola na elektrický pohon. Složené zabere stejně místa jako rezervní pneumatika a po jednoduchém rozložení vás pohodlně doveze ze záchytného parkoviště do jinak neprůjezdného centra. Dojezd na nabití je 20 km, maximální rychlost 20 km/h, dobíjí se z běžné zásuvky. Do přečpaného Pekingu jako dělané.

Ekotaxi

Volkswagen pokračuje ve své snaze stát se výrobcem nejekologičtějších vozů na trhu. Posledním představeným konceptem se stal malý velký ekotaxík Milano. Vůz je navržen pro městskou přepravu, pohání ho elektromotor s nulovými emisemi a hlavním tahákem je velkorysý zavazadlový prostor integrovaný uvnitř prostoru pro pasažéry.

Exkluzivní designový termohrnek

Vozy Porsche si řidiči nepožují kvůli tomu, že jezdí rychle. Tedy určitě ne jenom kvůli tomu. Porsche je styl, způsob života, ocenění dokonalosti v každém detailu. Právě takovým detailem může být i termohrnek na kávu vyrobený z ušlechtilé oceli, který přesně zapadne do držáku na nápoje v Porsche Cayenne.

COMEBACK

Motýlek vrací úder

Nosí jej vysokoškolští profesoři a politici, stejně jako číšníci nebo hráči biliáru. I když bývá motýlek zpravidla doplňkem společenského oděvu, v poslední době se ocitá na výsluní také v neformální a ležérní módě. A nejen pánské!

Kde si jej pořídit

www.brooksbrothers.com
www.srulirecht.com (na úvodní straně:
zavazovací motýlek designérské značky Sruļi
Recht z Islandu)
www.davidhartnyc.com
www.duchamplondon.com/shop/bowties/
www.sistersconspiracy.cz
www.fler.cz
www.e-tie.cz
www.orsi.cz

Česká značka Sistersconspiracy si oblíbila
motýlky se stejným vzorem, jako má košile

Klasikou do společnosti jsou motýlky
londýnské značky Roderick Charles
www.roderickcharles.com

Výtvarnice Eva Malá nabízí své motýlky na
internetovém tržišti Fler.cz

Americká značka David Hart prezentuje širokou
nabídku ručně šitých trendy motýlků z luxusních
materiálů. www.davidhartnyc.com

Ačkoli se uvolňují konzervativní pravidla oblékání pro slavnostní příležitosti, stále by znalá společnost odsoudila muže ve fraku nebo ve smokingu bez černého motýlku jako nevzdělaného ignoranta. Dokonce ani pestrobarevný motýlek není povolen. Správný gentleman totiž nenosí motýlky (anglicky bowties) barevné nebo vzorované, vybírá jen jednobarevné a hedvábné. Zásadně si je váže sám, nepoužívá šité s předvázaným uzlem, protože je považuje za něco podřadného.

Motýlkový profesor Pirk

A odkud se vlastně motýlek vzal? Pravděpodobně se vyvinul z klasického čtvercového šátku, který se vázal pod krkem – chorvatským žoldákům v 17. století držel pohromadě košile. Za předchůdce bývá také považováno takzvané žabó, tedy řasená krajková ozdoba zdobící límce kabátů Pařížanů 17. století. U nás sehrála důležitou roli pánská móda 1. republiky, neboť byla orientována na módu anglickou, ovšem velkou měrou ji ovlivňovala i autorita prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Nízké límce košil se doplňovaly motýlky z bílého batistu nebo piku. Ke smokingu se nosil černý motýlek, k dvouřadému méně oficiálnímu smokingu pak košile s měkkou náprsenkou.

V současné době zažívá tento doplněk boom i mezi teenagery, kteří jej nosí třeba ke kostkovaným košilím. Nebojí se ho ani vystylované glamour slečny, kupříkladu Emporio Armani navrhl pro ženy přiléhavé sako, doplněné halenkou se stuhou připomínající pánského motýlka. Ten může rovněž krásně zafungovat jako symbol odvážných a svobodomyslných lidí vymezujících se proti konvencím všeho druhu. V Hongkongu býval jednu dobu znakem sympatií k určité politické straně.

Nošením motýlků jsou pověstní Václav Klaus, David Rath, Vladimír Železný a hlavně kardiolog Jan Pirk, přednosta pražského IKEM. Naučil se to prý, když pobýval jako lékař v USA – a kravata mu přišla nepraktická, protože plandá. Motýlků má doma dvě plné krabice, na každý den jiný. „Ctím tak tradici chirurgů z dřívějšíka,“ tvrdí.

Sistersconspiracy a Fler.cz

U nás se pánskou módou, především pro mladší ročníky, zabývají návrhářky Alice Klouzková a Jana Jetelová tvořící pod značkou Sistersconspiracy: „Mladí kluci se nebojí improvizovat a jsou kreativnější, neřeší pravidla, a proto si motýlka vezmou klidně i k jeansům. A to nás baví.“ Podle nich tkví kouzlo

pánských motýlků v tom, že jsou prostě chic: „Hodí se nejen k obleku, ale i k neformálnímu typu oblečení, kterému dodají vtip a šmrnc. V kolekci máme jednoduché klasické motýlky – krásně vypadá třeba motýlek, který má stejný vzor jako košile, k níž se nosí, nebo hedvábný motýlek s puntíky,“ říkají autorky, které inspiraci nasávají z okolí ovlivňují je lidé, hudba, umění, příroda, město nebo historie.

Motýlek nechybí ani v nabídce internetového obchodu Fler.cz s rukodělnými a uměleckými produkty. Pěknou kolekci prodává Eva Malá (nick Syringa), nyní na mateřské dovolené, profesí výzkumný pracovník v oblasti veřejné zeleně. „K namalování prvního motýlku mě inspirovalo přání darovat svému muži hnědý motýlek k hnědému obleku. Jenže bohužel nebyl na českém trhu k sehnání, proto jsem koupila hedvábný bílý polotovar a barvu na hedvábí a motýlka vyrobila sama. Přání přerostlo v nadšení a začala jsem tvořit,“ vzpomíná. Vyrábí nejrůznější vzory, jimž nechybí vtip: pro šachisty, námořníky, včelaře nebo bláznivé matematiky. Takže – vy ještě nemáte svého motýlka pro štěstí?

TEXT: JASMIŇA NOVOSADOVÁ, FOTO: ARCHIV

ZDRAVÁ MÓDA

Pohoda na vysoké noze

I na vysokém podpatku se můžete nosit bez bolesti. Zdravotní obuv už dávno nejsou jen nevhodné pantofle.

V létě ukazujeme krásné a pěstěné nohy, které ovšem v letních dnech často trpí v nevhodné obuvi s různými pásky i příliš vysokými podpatky. Na trhu je řada značek, které myslí na design stejně jako na zdraví a pohodlí. Pro ženy přišla značka Scholl (www.scholl.cz) s kolekcí v jiskřivých, jasných a duhově proměnlivých barvách. Zahrnuje modely od ultra plochých sandálů a žabek s upínacími pásky kolem kotníku přes polobotky s korkovým podpatkem

a stélkou nebo mladistvé balerínky až po sexy páskové střevíce na vyšším podpatku. Podobně parádní botky vyrábí BIRKENSTOCK, který je vynálezcem první flexibilní zdravotní stélky z korku a latexu na světě. Více kupříkladu na www.zdravotniboty.cz.

Pohodlí garantuje také značka Baťa (www.bata.cz), která již několik let vytváří kolekci s technologií Insolia, která zaručuje pohodlí

i na vysokém podpatku. Vyvinul ji americký podiáter Dr. Howard Dananberg, který přišel na to, že správným vytvarování stélky je možné i u obuvi s vysokým podpatkem rozložit váhu těla na celou nohu tak, aby nebyla přetěžována špička. U Bati najdete pestrou kolekci elegantních střevíčků, klasických lodiček i horkých trendy botek, které tuto technologii využívají. Do letošního léta tak můžete vykročit bezbolestně na vysoké noze.

LeSportsac přichází s jednobarevnými modely

Kulturní americká značka tašek a doplňků LeSportsac je proslulá produkty s cool bláznivými vzory – s potisky zvířat, rostlin, geometrickými vzory či půvabnými postavičkami. S letní sezonou přichází značka s modely a barvami, jež potěší i ty, kteří preferují modely jednobarevné. Hitem jsou čtyři barvy – kanárkově zelená a žlutá, sytě růžová a zlatá – které se objevují například na klasické tašce Weekender, Travel Tote určené na cestování, Classic Hobo na běžné denní nošení nebo na menších doplňcích, jako je peněženka Boxed Olivia. Součástí jsou i modely se vzorem batiky.

Lidově country Nademlýnská

Nová kolekce Kláry Nademlýnské je inspirována dvěma protichůdnými tématy. Spojují se v ní totiž prvky lidově country a sportovně chic. Kombinovatelné modely, smysl pro detail a kvalitní materiály podtrhují opět nadčasový rukopis této renomované módní návrhářky. Denimové modely navazují na bílé romantické halenky a šaty, které jsou lemovány bavlněnou krajkou. Splývavé úplety se nesou v přírodních barvách od křídově béžové až po khaki zelenou. Plátěné bundičky, vestička, kalhoty jsou v linii sportovně-vojenské, v kontrastu s graficky pojatým tiskem tropických květů. Kolekci doplňují barevné náhrdelníky ze skleněných multicolor korálek a kovových medailonků Klara nebo kožené pásky lemované kovovými zuby zipu.

Nové dámské modely hodinek Rolex

Rolex představil paletu nových dámských modelů. Mezi nimi i svěží, vytříbené a elegantní Datejust Lady 31 mm. Tyto půvabné klenoty určené ke každodennímu nošení nabízejí mix barev, drahých kamenů, 18karátového zlata a oceli. Nové modely v kombinacích ocel – žluté zlato, ocel – růžové zlato a ocel – bílé zlato jsou k dostání s širokou řadou číselníků a dekoračních prvků. Novinkou jsou i dámské potápěčské hodinky Submariner, nyní dostupné ve verzi z oceli s několika novými rysy (ve dvou barevných provedeních – s černým nebo zeleným číselníkem a lunetou). Prodává hodinářství Carollinum (Pařížská ulice 11).

Zázračný elixír Diamondceutical

Omlazující elixír výjimečného složení s diamantovým práškem pro zralou pleť je revolučním krokem v omlazování pokožky. Obsahuje výtažky z kolostra, kyseliny hyaluronovou a kombinaci látek proti stárnutí. Přípravek je určený pro všechny typy pleti. Je jemný a šetrný, lze jej tedy používat i na ošetření očního okolí. Diamondceutical v praktickém balení s dávkovačem je k dostání výhradně v lékárnách. Cena 1200 korun.

Vyplázněte jazyk na svá kila

Už domorodci z jižní Afriky věděli, jak v době lovu potlačit hlad a žízeň bez nervozity. Pojídání stonku Hoodia gordonii postupně vyvolává nechutenství, a pomáhá tak zvládnout chuť k jídlu. Extrakt z tohoto sukulentu obsahuje také Hoodia spray, revoluční novinka v hubnutí. Aplikuje se přímo do úst pod jazyk, a tak není zatěžován trávicí systém. K dostání ve všech lékárnách, cena 400 Kč.

GURMÁN

Speciality podle talmudu

Židovská kultura, a tedy i kuchyně vznikala po celá staletí v nejtěsnějším sousedství té naší, a přesto o ní víme překvapivě málo. Dobře, zákaz vepřového... a dál? Posbírali jsme pro vás nejzajímavější zásady židovské kuchyně a jako bonus vám doporučíme ty nejlepší košer restaurace.

Ceviche – studený salát
z marinovaných ryb

Zlatá polévka s macesovými
knedlíčky

KDE SE NAJÍTE KOŠER?

Restaurace Šalom při Židovské obci

Ve velkém sále v přízemí Židovské radnice si můžete denně kromě neděle od 11.30 do 14.00 hodin dát košer jídlo podložené hechšerem vrchního zemského a pražského rabína Karola Efraima Sidona. Denně tu vaří jedno menu skládající se z polévky a hlavního jídla, obvykle s masem. K dispozici je salátový bufet a minerálka. Maiselova 18, Praha 1, www.kehilprag.cz

Restaurant King Solomon

Tradiční židovská kuchyně střední a východní Evropy předválečného období. Ochutnejte třeba zlatý kuřecí vývar s macesovými knedlíčkem a mandeln, gefilte fish v octové želatině se strouhanou řepou či kachní stehno se zapečeným šouletem. Řada surovin (včetně masa) je v biokvalitě, bohatý je hlavně výběr zvěřiny (daňčí, mufloní a jiné maso). Právě z této restaurace si nechává vozit suroviny Madonna, kdykoli se u nás objeví; vaří jí ovšem osobní kuchař. Široká 3/37, Praha 1, www.kosher.cz/cz

Restaurace Dinitz Kosher

Bohaté menu nabízí saláty ve středomořském stylu, těstoviny, sendviče, ryby a steaky. Zkuste třeba Matbuchu, pálivý salát s chilli papričkami, babaganuš (salát z lilků a sezamového tahini) nebo skvělý falafel, izraelské národní jídlo z cizrny.

Bílková 2, Praha 1-Josefov
www.dinitz.cz

Vánoční cukroví a vánočka, třená bábovka, ale třeba i kyselé okurky... tušili jste, že všechno tohle „rodinné stříbro“ české kuchyně bylo kdysi převzato z té židovské? A tím příbuzenské svazky zdaleka nekončí. Podívejte se na recept Stevena Spielberga: jsou to v podstatě míchaná vajíčka, jen obohacená macesy. A co univerzální placky latkes, nepřipomínají vám náhodou bramboráky? Pravda, je tu jeden podstatný rozdíl, a sice absence česneku. Židovské bramborové placky latkes se každopádně staly celosvětově oblíbenou přílohou a servírují se i samostatně. Tradičně se zakysanou smetanou, ale skvělé jsou i s lososem, třešňovými rajčátky a pestem, kozím sýrem a hruškou... Klidně přidejte svou originální variaci. Podobně vstřícný je k vaší fantazii i bagel, kulaté pečivo s typickým otvorem

uprostřed – původně židovská delikatesa se postupem času proměnila v jeden ze symbolů anglosaského kulinářství. K pravověrně židovským pokrmům patří také šoulet (směs kvalitního, obvykle husího masa, krup, hrachu, fazolí a neodmyslitelného česneku, tradičně připravovaná na šabat), cibulový kugl (slaný koláč, který má mnoho obměn a skvěle chutná i zastudena, nepřipomíná vám oblíbený quiche?) a samozřejmě gefilte fish (obvykle z kapra, ryby mají v košer kuchyni vůbec hojně zastoupení). Proslulá je i zlatá polévka s macesovými knedlíčky; mimochodem traduje se, že je ideální vzpruhou při kocovině. Zkrátka židovská kuchyně, ať již evropská a americká (aškenázská), či východoevropská a izraelská, které se v detailech liší, skrývá mnohá příjemná překvapení.

Biblické stolování

Zásada číslo jedna: jídlo a stolování je pro židy něco zásadního. Rodinný stůl symbolicky nahrazuje oltář jeruzalémského Chrámu po jeho rozboření, proto si zbožný žid například nikdy nesedne na stůl. K jídlu se vztahuje přinejmenším padesát z 613 božských příkazů. Notoricky známý zákaz vepřového masa doplňují další sofistikovaná nařízení. Ryby ano, ale jen pokud mají šupiny i ploutve. Úhoře ani rejnoka tedy na košer menu nenajdete ani omylem, stejně jako mořské plody. Židé navíc musí oddělovat mléčné a masité pokrmy. Naštěstí je poměrně velká část potravin neutrální (parve), a ty lze po libosti kombinovat s masem i mlékem. Patří sem třeba vejce, ovoce, zelenina, brambory, ale také ryby.

Kreplach – plněné pirožky s cizrnou a mangoldem

Kugel – slaný koláč

Obložené chleby neboli Reuben sandwiches

Aby bylo vše ještě rafinovanější, po masitém pokrmu můžete sníst mléčný až po 3–6 hodinách, zatímco po mléčném jídle stačí symbolická přestávka (modlitba, vypláchnutí úst, výměna příboru a ubrusu) a můžete se s čistým svědomím pustit do masa.

V krvi sídlí duše

Asi jste už slyšeli o košerování. Protože židé věří, že v krvi sídlí duše, smějí zabíjet zvířata, jen pokud chtějí jíst, a nesmějí při tom narušit jejich duši. To zaručuje rituální porážka šchita, kterou smí provádět jen speciálně vyškolený šochet. Protože zabíjené zvíře nesmí trpět, je podříznuto nožem s velmi ostrou čepelí bez nejmenší nerovnosti. Maso se pak propere a nasolí, aby se zbavilo posledních zbytků krve. Tento

postup platí i pro drůbež, u ryb se však dodržovat nemusí. Možná vás překvapí, že svěbytným pravidlům podléhá i nádobí. Nové talíře, příbory, hrnky a podobně lze používat, až když je ponoříte do rituální lázně mikve. Pravověrná židovská domácnost se navíc chlubí hned dvěma kompletními servery a dvěma sadami kuchařského náčiní – to aby bylo zaručeno, že maso a mléčné výrobky nikdy nepřijdou do styku. Nádobí z těchto „dvou světů“ by se nemělo setkat ani ve dřezu. Řešení? Přinejmenším dvě houbičky a utěrky... Bráno důsledně, žid by neměl ani pozřít jídlo připravené někým jiným než židem. Tohle pravidlo ovšem dodržuje málokdo; ono už sehnat košer ingredience je vcelku oříšek (v běžných supermarketech lze nakupovat jen neutrální

potraviny, jako je ovoce, zelenina nebo ořechy). Teprve letos byly otevřeny první dvě prodejny, které se plně zaměřují na košer potraviny: Košer Market v Bílkovně ulici 16 na pražském Starém Městě a King Solomon's Deli & Bakery, v kolkovně 4, Praha 1. Do té doby bylo možné nakupovat jen on-line na www.kosherfoodonline.cz, zajít do obchodu při Židovské obci, (Maiselova 18, Praha 1) anebo se spokojit s výrazně skromnější nabídkou bioobchůdků a prodejen arabských specialit. Pak už mají potřebné certifikáty jen některé výrobky z luxusních prodejen typu Fruits de France nebo Cullinaria. Po tomto výčtu vás nejspíš neudiví, že většina židů u nás je takzvaně semi-košer a striktně dodržuje jen zákaz vepřového...

Salát Tabouleh s petrželí a rajčaty

Smažený nekvašený chléb připravovaný na svátek Pesach

Menu Madonny i Spielberga

Kapitola sama pro sebe je sepětí tradičních svátků a pokrmů. K nejstarším židovským svátkům patří Pesach, Svátek nekvašených chlebů. Připomíná osvobození židovského národa z otroctví a útěk z Egypta a zároveň oslavuje probouzení země (připadá na počátek jara). Proč Svátek nekvašených chlebů? Traduje se, že Izraelci opustili Egypt tak rychle, že jim nestačilo vykynout těsto na chleba. Na cestu si proto vzali upražené placky zhotovené z mouky rozdělané ve vodě – macesy. Ty také symbolizují prostotu, opak „nafoukanosti“ kynutého těsta. A právě k tomuto svátku se vztahují následující recepty – mimochodem věděli jste, že striktně košer jí třeba i Madonna, která před pár lety konvertovala k židovství a přijala jméno Ester?

Od režiséra Stevena Spielberga:

Lahůdkové matzo brei podle strýčka Mortyho

1. Natrhejte na menší kousky 1 balení macesů. Nasypte je do plnotučného mléka a až změknou, slijte ho – můžete ho ještě použít, ale garantuji vám, že děti si ho ke snídaňovým cereáliím nedají, i kdybyste se stavěli na hlavu. V jiné míse rozmíchejte pět vajec.
2. Nasekejte 1 cibuli a osmahněte ji na troše oleje nebo másla. Přihodte k vajíčkům a smíchejte se změkklými macesy.
3. Ve velké pánvi rozpustte pořádnou dávku másla a vlijte směs. Za stálého míchání smažte do zlatohněda, ale nepřehřejte to – výsledek nemá být vysušený, ale hedvábný! Osolte, opepřete a ihned podávejte.

Od Claudie Rodenové:

Autorka cenami ověřených kuchařek, z nichž Kniha o židovské kuchyni vyšla i u nás (BB art 2005). Sorba bi Djaj – Kuřecí polévka s rýží
Na 6 porcí: 16 kuřecích křídélek, 3 delší kousky řapíkatého celeru a velká hrst nasekaných celerových listů, 125 g rýže, sůl, 3 tobolek kardamomu, šťáva z poloviny citronu, 1/2 lžičky mleté kurkumy, 1 lžička mleté skořice
1. Kuřecí křídélka dejte do hrnce a zalijte 2,5 l vody. Přiveďte k varu a seberte pěnu. Vložte zbylé ingredience a zvolna vařte hodinu a půl. Rýže by se měla rozvařit natolik, aby polévce dodala krémovou konzistenci.
2. Vymějte křídélka, pečlivě je oberte a maso vraťte do polévky. Promíchejte a podávejte.

TEXT: SIMONA MARTÍNKOVÁ, FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

Čokoládová legenda

Sláva belgických pralinek už trvá přes 150 let a u jejího zrodu stál pán jménem Jean Neu-house. Jeho firma pokračuje v tradici dodnes a pralinky vyrobené z vybraných kakaových bobů a kakaového másla si dnes můžeme vychutnat i u nás. Obchody Neuhaus najdete na Ruzyňském letišti na Terminálech 1 a 2 a celý sortiment si můžete objednat i na adrese www.prospektamoda.cz.

Robustní Philips

Philips se novou kolekcí Robust rozhodl ukázat, že moderní se nerovná nespolehlivé a že výkonnost a praktičnost nemusí nic ubírat na atraktivitě designu. Celá řada obsahuje pět zařízení – mixér, víceúčelový hnětač, ruční šlehač, odšťavňovač a otvírač konzerv. Vše v robustním kovovém pogumovaném provedení. To, jak Philips svým výrobkům věří, dokazuje, že nabízí 5 let záruky na těla přístrojů a 15 let záruky na motory.

Šejkr na chutě

Jestli patříte k příznivcům Jamieho Olivera, víte, kolik jeho receptů začíná namícháním marinády v hmoždíři. Pokud se vám nechce tlouct paličkou, zkuste Jamieho největší vychytávku Flavour Shaker. Do nádoby z odolného plastu vložíte ingredience, zakápnete olivovým olejem, uzavřete a řádně protřepete. Vložená keramická kulička vše spolehlivě nardrtí a promísí do voňavé omáčky, marinády, zálivky, pasty nebo směsi koření.

Rajčata z přírody

Společnost Heinz je celosvětově největším zpracovatelem rajčat, který se za 133 let své působnosti stal takřka synonymem pro kvalitní produkty. Letos na náš trh přichází s novou řadou čistě přírodních rajčatových protlaků a pyré bez konzervantů, barviv či umělých zahušťovadel, které v nabídce našich obchodů doposud chyběly.

Na počátku byla bageta

Nestává se často, že by designéři módních kabelek měli na začátku tvůrčího procesu v hlavě obrázek bagety. U nové série kabelek designérky Marybeth Shaw tomu tak bylo a kromě baget se návrhářka nechala inspirovat celou řadou předmětů a potravin, které se v jejím výrobku Sac à Baguette pravděpodobně někdy octnou. Výsledkem není jen trendy vzhled, ale hlavně důsledná praktičnost, odolnost a dvacet litrů skladovacího prostoru pro moderní život ve městě.

Oběd s sebou

Možná patříte ke stále rostoucí skupině lidí, kteří už nechtějí obědvat „hotovky“ a nosí si raději kvalitní domácí jídlo s sebou. K tomu se vám může výborně hodit Relish Tote značky Built NY, neoprenová omyvatelná taška s termoizolační vložkou a moderním designem. Vnitřní přihrádka pro dezert a odnímatelný popruh pro případ transportu oběda pro dva jsou už jen třešinkami na dortu. K sehnání třeba na www.lunchbox.cz.

LES MOULES

Mušle a Delirium tremens

Kam si v samém centru Prahy zajít na vynikající a navíc zaručeně čerstvé mušle a další belgické i francouzské delikatesy? Zkuste restauraci Les Moules!

Slávky zde pořídíte za 295 Kč za kilo mušlí, od 11.30 do 15.30 dokonce jen za 195 Kč

Uvítá vás zemitý rustikální interiér, bytelné stoly a dřevěná podlaha se záměrnou patinou a velkolepý výčepní pult

Oficiálně se jmenuje Belgian Beer & Café Les Moules, a ačkoli adresa zní Pařížská 19, ráj mušlí a belgického piva hledejte trochu stranou, na rohu Břehové ulice. Uvítá vás zemitý rustikální interiér, bytelné stoly a dřevěná podlaha se záměrnou patinou a velkolepý výčepní pult.

Jedno malinové prosím!

Není to jen tak pro efekt, momentálně tu čepují sedm druhů pív. „Hlavně ženám doporučuji jednu z našich specialit, belgické třešňové pivo Belle-Vue Kriek,“ říká Jan Ivanco, manažer restaurace. „Už mockrát jsme zažili, že ho některá z dam odmítala být jen ochutnat s tím, že pivo nepije – a pak si objednávala další...“ Ovocná piva patří k belgické klasice, a naopak naši pivní klasiku připomínají jen vzdáleně. Přesto mnohá z nich mají k neškodným limonádám daleko: třeba pivo Bush má úctyhodných 12 % alkoholu. „Doporučujeme ho spíš jako digestiv po jídle,“ usmívá se Jan Ivanco.

Mušle na deset způsobů

Většina hostů sem však chodí za jiným lákadlem, a sice za mušlemi. Kilovou porci vám naservírují v bytelném hrnci: stačí odklopit pokličku a sázet do ní prázdné skořápky. Prostě, praktické, efektní. „Slávky dovážíme

ze západního pobřeží Dánska,“ prozrazuje manažer podniku. „Vozíme si je sami chladícím autem od jediného dodavatele, takže se nemůže stát, že by se smíchaly s mušlemi z jiných oblastí. A to je zárukou kvality.“ U mořských plodů je alfou i omegou čerstvost. „Na váš talíř se mušle dostanou maximálně dvanáct hodin od chvíle, kdy je náš rybář, pan Kaj, vyloví,“ říká Jan Ivanco. „Pěstované mušle navíc mají tu výhodu, že mají asi o čtyřicet procent víc masa než ty lovené.“ Mimochodem věděli jste, že než slávka doroste do přijatelné „kulinařské“ velikosti, trvá to dva roky? Výsledek můžete posoudit, když si objednáte jednu z deseti úprav, počínaje tou čistě přírodní (natur s řapíkatým celerem) a konče exotickými a patřičně pikantními mušlemi na thajský způsob, za doprovodu kokosového mléka a citronové trávy. My doporučujeme střední cestu, třeba lahodně jemné slávky Marnière se smetanou, a pokud si potrpíte na výraznější chutě, zkuste mušle s tomatovým džusem. A cena? 295 Kč za kilo mušlí, od 11.30 do 15.30 dokonce jen 195 Kč. Takže konec předsudků – i v Pařížské se můžete najíst dobře a přitom za dobrou cenu.

A co k tomu? Za 45 Kč vám předloží misku tlustých (jinak to říct prostě nejde) domácích hranolků se stejně domácí belgickou omá-

čkou (ne, není to tatarka), případně dekadentně opečenou bagetu s dotekem česneku. Doporučujeme dát si obojí! Tip: Pokud byste rádi ochutnali víc než jeden druh úpravy mušlí, využijte nabídky „A volonté“ čili „Sněž, co zmůžeš“ za 555 Kč. Můžete otestovat klidně všechny variace a příště už půjdete najisto.

Francouzské foie gras, belgické pralinky

Čechy neodolatelně přitahuje francouzská kuchyně, to je známá věc. V Les Moules to dobře vědí, a proto je jídelní lístek plný položek, které voní Francií. Kromě foie gras (ano, uhádlí jste, nejoblíbenější předkrm) je to humr, speciality z ryb a krevet, ale také legendární kuře de Bresse. Belgii zase připomenou ručně vyráběné pralinky a lanýže, které si můžete odnést i domů. A kdo že to šéfuje kuchyní? Pavel Veltruský, který vařil v michelinských restauracích v Anglii a samozřejmě také ve Francii.

Pivy jsme začali, pivy skončíme. „Momentálně máme v nabídce téměř čtyřicet druhů belgického piva,“ říká Jan Ivanco. Zvlášť populární je prý pivo Delirium tremens a růžový slon, který mnohoslibně zdobí lahev...

Les Moules, Pařížská 19/203, Praha 1, Po–Ne 11–24 h, tel.: 222 315 022, www.lesmoules.cz

Rozmarné léto

Obecně prospěšná společnost Rozmarýna si určila za cíl pomáhat mladým lidem bez rodinného zázemí nastartovat úspěšně samostatný život. Během svého působení uskutečnila celou řadu zajímavých projektů a mimo jiné i otevřela designovou restauraci Café Rozmar. Ta zároveň funguje jako prostředí pro trénink mladých klientů nadace, kteří tak mají možnost získat praxi potřebnou pro získání zaměstnání. www.cafe-rozmar.cz

Červená proti AIDS v Africe

K projektu RED se na světě přidaly už desítky předních firem, které věnují polovinu výnosu z prodeje speciálních kolekcí svých produktů na boj proti AIDS v Africe. Od vzniku projektu v roce 2006 pomohly podporované programy pěti milionům lidí a další přibývají každým dnem. Seznam červených produktů a účastníků projektu, mezi které patří například Apple, GAP, Converse, Dell nebo Starbucks, najdete na www.joinred.com.

Teribear

Možná jste se už při nakupování v obchodech Interspar setkali s designově zajímavými předměty s logem medvídky, který si říká Teribear. Cílem stejnojmenného projektu Nadace Terezy Maxové dětem je podpora náhradní rodinné péče a pěstounských rodin a prevence odebrání dítěte z rodiny. Prodejních akcí, jejichž výtěžek je věnován na charitativní účely, probíhá mnoho. U výrobků s logem Teribear ale máte jistotu, že si kupujete kvalitní produkty vytvořené přímo pro projekt některým z předních českých designérů. Najdete mezi nimi například trička navržená pro páry, hrnečky, módní doplňky a pro nadcházející léto je speciálně určena kolekce zahrnující osušky, žabky, dámská tílka, látkové doplňky a neperlivou vodu.

Nakupuj pro UNICEF

Internetový obchod na podporu svých projektů provozuje i organizace UNICEF. Najdete v něm hračky, pohledy, dárky pro muže i ženy, ale i učebnice, léky nebo třeba 500 misek ovesné kaše. Ty samozřejmě nepošlete obdarovanému, ale budou jeho jménem darovány hladovějícím dětem v uprchlických táborech a zdravotnických zařízeních.

Pes na triku

Vodící pes je asi nejkrásnějším příkladem přátelství člověka a psa. Dokonalé vycvičení vodícího psa je velmi náročný proces, kterému se věnuje společnost SVVP. Na podporu svého programu nabízí ve svém e-shopu kolekci originálních triček, které vytvořili přední čeští umělci, jako například Adolf Born, Hana Čápková, Jiří Slíva, Eva Šebíková, Jiří Suchý a další. Pokud chcete mít doma kus originálního oblečení a zároveň přispět na užitečnou věc, podívejte se na adresu www.vodicipsi.cz/eshop.

Běh pro charitu

Běh a dobročinnost spolu souvisejí, i když se to na první pohled nezdá. Ve světě je účast na závodech ve jméno charitativní organizace velmi častým způsobem podpory a propagace jejich projektů. Prague International Marathon se snaží na světovou tradici charitativního běhání navázat a již druhým rokem vyzývá účastníky všech závodů PIM Běžecského seriálu k podpoře některé jim blízké charitativní organizace. Seznam podporovaných projektů a organizací najdete společně s rozpisem jednotlivých běžeckých podniků na stránkách Prague International Marathon. www.praguemarathon.com

Design pro devět životů

Jak napovídá název, společnost Devět životů se snaží poskytnout útulek a ochranu kočkám. Nefunguje však jako klasický útulek – velký dům plný klecí a kotců. Občanské sdružení je tvořeno sítí domácích depozit, do kterých si dobrovolníci berou tolik koček, kolik zvládnou, a starají se o ně tak dlouho, dokud se jim nepodaří najít pro ně nový domov. Podpořit je můžete návštěvou jejich benefičního krámků Meow s designovými produkty. <http://meow.kvalitne.cz/>

nadace leontinka

Golf pro Leontinku

Nadace Leontinka si vytkla za cíl svého snažení pomáhat dětem a mladým lidem se zrakovým postižením. Během pěti let svého působení dokázala rozběhnout celou řadu projektů, které jí pomáhají shromažďovat finanční prostředky na podporu jejich programů. Jednou z aktivit nadace je pořádání golfového turné Golf pro Leontinku. První míček letošního čtvrtého ročníku byl odpálen 12. května v Golf Resortu Kunětická Hora a série bude pokračovat až do 16. září, kdy proběhne poslední turnaj v Prague City Golf Clubu. www.nadaceleontinka.cz

T-MOBILE

Značkové prodejny

Na tomto místě uvádíme přehled Značkových prodejen T-Mobile. Máte-li zájem o bližší informace, můžete kontaktovat rovněž naše Zákaznické centrum: 4603 (ze sítě T-Mobile) nebo +420 603 603 603 (z jakékoliv jiné sítě), info@t-mobile.cz, <http://t-mobile.cz>.

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 1	Národní třída 35	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Praha 9	OC Letňany, Veselská 663	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Tomíčkova 2144	Po–Pá 9.00–18.00
Praha 10	NC EDEN, U Slavie 1527	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 9	Centrum Černý Most, Chlumecká 765/6	Po–Ne 9.00–21.00
Pardubice	17. listopadu 237	Po–Pá 8.00–17.30
Pardubice	AFI PALACE, Masarykovo nám. 2799	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Hradec Králové	Collinova 420	Po–Pá 9.00–18.00
Hradec Králové	S. K. Neumanna 455	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Hradec Králové	OC Futurum, Brněnská 1825/23a	Po–Ne 9.00–21.00
Liberec 1	Pražská 6/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Liberec 4	Forum Liberec, Soukenné nám. 669/2a	Po–Ne 9.00–21.00
Liberec 11	NC Gěčko, Sousedská 599	Po–Ne 9.00–21.00
Mladá Boleslav	OC Olympia, Jičínská 1350/III	Po–Ne 9.00–20.00
Trutnov	Horská 6	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 6	Vítězné náměstí 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 7	Dukelských hrdinů 29	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 5	OC Nový Smíchov, Plzeňská 8	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 1	Na Příkopě 23	Po–Pá 9.00–19.00, So 10.00–16.00
Praha 3	OC Palác Flóra, Vinohradská 149	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Praha 9	Galerie Fénix, Freyova 945/35	Po–Ne 9.00–21.00
Chomutov	Palackého 4503	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Most	OC Central Most, Radniční 3400	Po–Ne 9.00–20.00
Kladno	T. G. Masaryka 71	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Děčín 4	Prokopa Holého 8/808	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Teplice	Olympia Centrum, Srbská 464	Po–Ne 9.00–21.00
Ústí nad Labem	OC Forum, Bilinská 3490/6	Po–Ne 9.00–21.00
Louny	Komenského náměstí 2540	Po–Pá 9.00–17.00, So 10.00–12.00
Praha 5	Metropole Žličín, Řevnická 121/1	Po–Ne 10.00–21.00
Praha 4	Centrum Chodov, Roztylská 2321/19	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 5	Galerie Butovice, Radlická 117	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Olbrachtova 1929	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–12.00

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 4	Arkády Pankrác, Na Pankráci 86	Po–Ne 9.00–21.00
České Budějovice	Lannova 23	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
České Budějovice	IGY Centrum, Pražská 1247/24	Po–Ne 9.00–21.00
Příbram	Václavské náměstí 144	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00
Karlovy Vary	T. G. Masaryka 37	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	Americká 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	NC Borská pole, U Letiště 2	Po–Ne 9.00–20.00
Plzeň	OC Plzeň, Rokycanská 1424/128	Po–Čt 10.00–20.00
Plzeň	OC Plzeň Plaza, Radčická 2	Po–Ne 9.00–21.00
Tábor	třída 9. května 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Havířov	Hlavní třída 65	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Karviná	OC Karviná, Nádražní 1939/4a	Po–Ne 9.00–21.00
Olomouc	Horní náměstí 19	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Olomouc	OC Haná, Kalkova 8	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava-Poruba	Hlavní třída 1020	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Ostrava	Avion Shopping Park, Rudná 114	Po–Ne 10.00–21.00
Ostrava	OC Futurum, Novinářská 6A	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava	Ostrava LASO, Masarykovo nám. 3090/15	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Frýdek-Místek	Malé náměstí 98	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Opava	Horní náměstí 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	náměstí Svobody 18	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	Avion Shopping Park, Skandinávská 2	Po–Ne 10.00–20.00
Brno	OC Futurum, Videňská 100	Po–Ne 10.00–21.00
Brno	Galerie Vaňkova, Ve Vaňkovce 1	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–20.00
Brno-Ivanovice	OC GLOBUS, Hradecká 40	Po–Ne 9.00–21.00
Brno	Olympia Centrum, U Dálnice 777	Po–Pá 10.00–21.00, So–Ne 9.00–21.00
Jihlava	Komenského 1321/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Prostějov	náměstí T. G. Masaryka 26	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín	Rašínova 70	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín-Malenovice	OC Centro Zlín, třída 3. května 1170	Po–Ne 9.00–21.00
Znojmo	Horní náměstí 8	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00

VÁŠ EXKLUZIVNÍ PRŮVODCE ČASOPROSTOREM
k dostání u všech dobrých prodejců hodinek nebo k objednání na
www.watchitmagazine.eu

Chyt' nejlepší vlnu!

- HD video
- 1GHz processor

Samsung **Wave**
S8500

SAMSUNG

www.samsung.cz/wave

TURN ON TOMORROW